

കൾക്ക

KALKI 15.8.1971 40 കിട

அரைப் பங்கு செலவில் இரு பங்கு விவளிச்சம் பெறுங்கள். பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லேட் பொருத்திப் பாருங்கள்.

பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லேட் உடனே பொருத்து வதற்கு ஏற்றவாறு தயார் செய்யப்படுகிறது. ஸாம்ப, ஸாம்ப ஹோல்டர், ஸ்டாண்டர், ஸ்டாண்டர் ஹோல்டர் மற்றும் பாக்ஸ்டுடன் சேர்த்து, ஒன் கூட்டியே அது ஒரு கனெக்டருடன் இணைக்கப் படுகிறது. நீங்கள் செய்ய வேண்டியது திவ் வளவுதான் — ஸ்டிரிப்லேட் இரு மூலக்கூறுகளிலோ அல்லது மெட்டுக்கு கிழாவோ ஆணிகள் போட்டு குடுக்கி விட வேண்டும். மெலிதான கனெக்டருடன் இணைக்க வேண்டும். இப்போது விவரக்கு எரிவதற்கு தயார். பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லேட்டில் ஒரு 40 வாட் பிலிப்ஸ் T டிபுளுரேஸென்ட் ஸாம்ப் பொருத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸாம்ப் இரண்டு 100 வாட் பல்புகளை விட அதிக வெளிச்சம் தரக்கூடியது. இருப்பினும், ஒரு 40 வாட் பல்புக்கு வேண்டிய மின்சாரமே அதற்கு தேவையாகிறது. அதனால், மின்சாரச் செலவுக் குறைப்பின் மூலமே உங்களுக்கு அதிகமான ஸாம்ப் ஏற்படுகிறது.

சிறந்த ஒரு ஸாம்ப் வேண்டுமா?
பிலிப்ஸ் வாங்குங்கள்.
பிலிப்ஸ் இத்தியா மிகமெட்டி.

பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லேட்டின் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மூலப்பொருளும் அதை அறிக நாட்கள் உங்களை உதவுகின்றது. அதன் மூலம் உங்கள் பணத்திற்கு அதிகப் படியாகவே வெளிச்சத்தை நீங்கள் பெறுகிறீர்கள். உதாரணமாக, அறிவப்பொருத்தப் பட்டிருக்கும் பளாஸ்ட் ஸாம்பிலிருந்து ஒரு அளவு வெளிச்சத்தைவும் பெறுவதற்கு ஏற்றவாறு தயார் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஸாம்ப் ஹோல்டரும், ஸ்டாண்டர் ஹோல்டரும் உச்சிதமான இணையுறவு பொருத்தப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு ஒளியும் உங்கள் ஸாம்ப் தட்டங்களே இளநி எரியும். பூதமே உருட்டவே, திருகவே வேண்டிய அவசியமில்லை.

வருங்காலத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு சித்திரம் செய்து பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லேட்டில் பணத்தை முதலீடு செய்குங்கள். அதன்மீட சிறந்த ஸாம்ப் வேறெதுவுமில்லை.

பிலிப்ஸ்

கண்ணன் ஞிருந்த நூளன்று
எண்ணம் திலிக்க ஓர் திசைத்தபம்.

ஐயாவிரம் ஆங்குமருக்கு
முன்பு அப்பர் படுக்கையிலிருந்து வீழ்மா
தருமபுத்திரனுக்கு உபதேசித்த
'விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்' அந்திரிஞ்சு
இவ் நூலுரை கோடாநுகோடி அடியார்களால்
ஒதப்பட்டு வருகிறது. வீழ்மா உபதேசித்தபொது
விஷ்ணுவெவ் வண்ணங்க பக்கத்தில் இருந்து
இத்த ஸஹஸ்ரநாமத்தைக்கேட்டு அங்கீகரித்தல்.
கண்ணனின் ஐயத்தித் திருநாமம் விஷ்ணு
ஸஹஸ்ரநாமத்தை சிவனைச் செல்வங்கள் அநோடு
ஆதிசெல்வர் அகமுருகிப் பாடிவ பஜுகோலித்தத்
ததியில் பத்து கமோடிக்களையும் புலவரிக்கும்
ராமபாஸகையிற் கேட்டு ஆனந்திவங்கள்.

உயிர் மகிழ்ச்சி மனம்

ஞானி எம்.எஸ்.சுப்புலக்ஷ்மி
விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம்
பஜுகோலிந்தம்

பனாஜ் அளிக்கும்

டெலக்ஸ்

ப்ரெஷர் குக்கர்

- கனீச உலகவர் தோற்றம்
- அளவுகள் 4.5 லூம் 11 லிட்டர்கள் வரை.
- ஒரு சவுப்பர் பூதகம், ஒரு பாதுகாப்பு அடைப்பு
நெழும்பு அளவுகூடல் உதவ திருப்புகி இவை
கனக வறுகாப்படு
- ஒருபுறம் குக்கரும் ஒற்றிழும் பரிசோதிக்க
பட்டது உத்தரவாதம் 5 வருடங்கள்
- இத்தியர் முதுவதும் பருதுவதும் கசதி

இவ்வளவும் கிணும் கிணியலான கிணியே.

பனாஜ் எவிலக்ஷரிகல்ஸ் லிமிடெட்

45-47, வீ 8 கலைகோ கோடு, பம்பாய்-1
இந்தியாவிலும் கிணும்.

baros-8E-97 TAM

கல்கி

சென்னை

சென்னை, 15, 1971

சென்னை, 15, 1971

தமிழ்நாட்டின் அழிவு (தலைப்புகள்)	...	5
சாணாழியின் கருத்துக்கள்	...	6
மருடப்பதி	...	9
நாளைக்கிழை வேதம்	...	15
சென்னை	...	18
சிதம்பரநாத மடம்	...	34
பொன்னியில் சென்னை	...	38
இவர் பாராட்டுக்குரியவர்	...	37
கழிக்கிறது	...	38
"சென்னையே இரு!"	...	48
"வெள்ளை காதலிப்பான்!"	...	56
முல்லைத் தேர்	...	62
உல்லாசப் பயணம்	...	68
வட்டமேளையு	...	72

"கல்கி"யின் சென்னை
கும் கருத்துக்கள் உள்ள
சென்னை வல்லாந்
கற்பனைப் பெண்களே;
சென்னைகளும் கற்பனைவே.

அ.சு.பெ. என். :
சென்னை-சென்னை

சந்தா விலை:	ஒரு வருடம் - ஆறு மாதம்
இந்தியா:	ரூ. 20-00 ரூ. 10-00
இலங்கை (இலங்கை ரூபாய்):	ரூ. 21-00 ரூ. 10-50
இதர நாடுகள்:	ரூ. 45-00 ரூ. 22-50

சென்னை, ஆடிட்டர்
ஸ்ரீ P. ஜெயராஜன்
அவர்கள் குமாரியும்,
பேரன் ஸ்ரீ பொன்னு
சாமி அய்யர் அவர்களின்
பேத்தியுமான சென்னை.
தனிகிலும், நிருவாகத்தின்
புரம் ஸ்ரீ K. S. சுவாமி
நாதன் அவர்கள் குமார
ரும், கல்விசாட்டுக்குறிக்கி
ஸ்ரீ R.S.A. சங்கர அய்யர்
அவர்கள் பேரனுமான
சென்னை கோட்டும்,
14-7-71 தேதி அன்று
சென்னை, "ஆடிட்டர்"
யில் நிருவாகம் நிற்பதாக

நடைபெற்றது. நிருவாகத்துக்கு உறுதிவரத்திலும், நம்பிக்கையிலும், நகரப்
பேரமுகர்கள் பலரும் வருகை தந்து மனமக்களை வாழ்த்தினர்.

வாழ்க மனமக்கள்!

நீங்கள்...

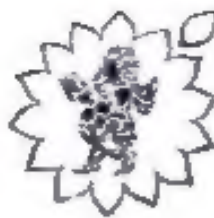
தள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள்,
உங்களுக்கே உரிய தனிப்
புதுமைத் தோற்றத்துடன் திரை

ஹேகோபா

எம்ரிசாட்டர் துணிவடைக

ஹேகோபா, இவர்கள் தயாரிக்கும் எம்ரிசாட்டர் துணிவடைகள் மற்றும் எம்ரிசாட்டர்
வேலைகளுக்கான பதிவுபெற்ற விளம்பரக் சின்னங்களும், டிஸைனி கார்ப்பொரேஷன் வரிசை
16, அப்போனோ ஸ்ட்ரீட், மம்பாய்-1

Exclusively for the South

ஜனநாயகத்தின் அழிவு

அரசியல் சாஸன மாற்றுதல்களுக்குப் பிரதமர் பார்லிமெண்டின் பெருவாரிய ஆதரவைப் பெற்றதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் இவ்வகொள்ளையைத்தான் ஆதரிப்பது என்று முன்கூட்டியே முடிவு செய்துவிட்டிருந்தனர். எனவே, அரசியல் சாஸன மாற்ற மசோதாக்கள் நிறைவேறியதில் வியப்பதற்கோ, திருப்திப்படுவதற்கோ ஏதுமில்லை. நமது சமீப கால தேச சரித்திரத்திலேயே மிகவும் பயங்கரமான நெருக்கடி நிலைமையில் நாம் இக்கிடை கொண்டுள்ள தற்சமையத்திலும், அரசியல் சாஸனத்தை மாற்றும் விஷயத்தை அரசாங்கம் இத்தனை முக்கியமாகக் கருதி அதில் ஈடுபட்டிருப்பதே எனக்கு வியப்பு.

'சாஸனத்தின் எந்த வரத்தையும் மாற்றுவதற்குப் பார்லிமெண்ட் உரிமை பெற்றுள்ளது' என்பதாக மசோதாவை நிறைவேற்றிவிட்டு, 'நாடுகள் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மாற்றுவதற்கு இந்த சாஸனத் திருத்தங்களைப் பயன்படுத்த மாட்டோம்' என்றும் 'உறுதி மொழி' கொண்டுள்ளனர். இவ்வித 'உறுதிமொழி'களுக்குச் சிறிதளவும் மதிப்பு கொடுப்பதற்கில்லை. அவை நம்பக்கூடிய உறுதிமொழிகள் அல்ல. இவ்வாறு அரசாங்கம் நடத்துகிறவர்கள் மட்டும் கருதித் திருத்தங்களுக்கு நாம் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எதிர்க்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய அரசாங்கங்கள் சாஸனத் திருத்தம் தருகிற உரிமையால் எவ்வென்ன செய்யக் கூடும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டே ஆட்சேபிக்கிறோம். எந்தக் கூட்டம் அல்லது கட்சி அதிகாரத்துக்கு வந்தாலும் சர்க்காருக்கு வரம்புக்கு மிஞ்சிய அதிகாரங்கள் தரும் அரசியல் சாஸன மாற்றுதல்கள் செய்யக் கூடாது என்று ஆட்சேபிக்கிறோம்.

மக்களுக்கு அரசியல் சாஸனம் தரும் அடிப்படை உரிமைகளை மாற்ற மாட்டோம் என்று இவ்வுள்ள சர்க்கார் வாக்குறுதி தந்தால் அதை எப்படி நிரந்தர

ஏதாடாக ஏற்க முடியும்? மேலும், 'வாக்குறுதி'கள் எப்படித் காற்றில் பறக்க விடப்படுகின்றன என்பதையும் நாம் நிதரிசனமாகப் பார்த்துவிட்டோம். சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு ஜவாஹர்லால் நேருவும், வல்லுப்பாய் பட்டேலும் தந்த வாக்குறுதிகள் என்ன ஆயின? இந்த வாக்குறுதிகளை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக சாஸனத்திலேயே ஒரு காப்பு வரத்தைச் சேர்த்திருத்தம்கூட. இந்தச் சத்தியப்ரதிக்கூறையை முறிப்பதற்கு அரசாங்கம் கூசவே இல்லை என்று கண்டோம். எனவே, இப்போது மக்களின் சாஸன உரிமை பற்றிக் கூறப்படும் வாக்குறுதிகளை நம்பினால் அது அப்பட்டமான அரசியல் ஞான குன்யமே யாகும்.

இப்போது செய்யப்படும் சாஸன மாற்றுதல்கள் நமது சுதந்திரத்தை மீதாபித்த பெரியோர்களுக்கு மகத்தான அபகாரம் செய்வதாகும். யதேச்சாதி காரத்துக்கு இடமே தராத பெரிய அரசனாக அத்தப் பெரியோர்கள் அரசியல் சாஸனத்தை வகுத்தனர். சாஸனத்தை இஷ்டப்படி மாற்றுவதற்குப் பார்லிமெண்டிடம் அதிகாரம் தருகிற 'திருத்தங்களின்' நோக்கம் யதேச்சாதி காரமேயாகும். சுதந்திர மீதாபகர்களின் கருத்துக்கு நேர்மாறாக சுப்ரீம் கோர்ட்டின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பவை இந்திருத்தங்கள்.

கடந்த பொதுத் தேர்தலில் குறித்து நாடெங்கும் பரவிக்கொண்ட புகார்கள் பார்லிமெண்ட் உண்மையாக மக்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. தேர்தல் முடிவுகளை மாற்றுவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளை அங்கேயும் அறிவர். இவ்வுள்ள பார்லிமெண்டு தன்னுடைய மிகப் பெருவாரியான பணத்தைக் கொண்டு ஜனநாயகத்தை அழித்து யதேச்சாதி காரத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய நினைக்கிறது. யதேச்சாதிகாரத்தை ஒரு முறை ஏற்படுத்தி விட்ட

டால் போதும்; அது எவ்வளவு தன்மை அளவாக முடியாதபடி வேரூன்றிக் கொள்ளும்.

இப்போது பாரதத்தில் பார்வையெண் புல் பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்கள் மக்களின் ஜீவாதார உணவாகக் கொடுக்க செய்க முடியு செய்வதில்

டார்க்கம், மக்களின் கபிச்சத்துக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் அதிகியாலியியமா னவை என்று சுதந்திர ஸ்தாபகர்கள் குறுதிய உரிமைகளைப் பறிக்கத் தீர்மானித்து விட்டிருக்கின்றனர். இதை மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

(ராஜாஜி 'கொடும்பு'க்கே எழுத்பது)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் நியமிப்பதில் ராஜ்ய முதன் மந்திரிகளுக்குப் பொறுப்புத் தருவது இதுவரையில் இருந்து வந்த வழக்கத் துக்கு விரோதமானது. இது மிகவும் தவறான ஏற்பாடு. இதையும் ஹைகோர்ட்மேன் சுதந்திரத்துக்கே என்று கினைகிறது. ராஜ்ய சர்க்காரே சம்பந்தப்பட்டுள்ள வழக்குகளில் ஹைகோர்ட் மூன்மேல் பாரபட்சம்விடும் சுதந்திரமாகவும் தடக்குமே என்று சர்க்காரை ஆட்சேபிக்கிறவர்களுக்கு ஹைப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதனுட்தான் வேளி ராஜ்ய நீதிபதிகள் கொண்டு இருப்போன்ற பிரச்சனை விசாரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை அடிக் கூடி வருகிறது. உதாரணமாக, தமிழக முதன் மந்திரிக்கு அவ்ஹமீன் சரீவு கண்காணிப்பீட்டாகப் பட்டம் வழங்கப்பட்டதை மறுத்து அங்கு ஏற்பட்ட போலீஸ் வன்முறைகளை வேளி ராஜ்ய நீதிபதியை கொண்டு விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று மாணவர்கள் கோருகின்றனர்.

ஹைகோர்ட் நீர்ப்பை ஆட்சேபித்து ஸ்பீரீம் கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்க இடம் இருப்பதாலேவே ஹைகோர்ட்மேன் மன்றம் அந்தஸ்து பெருமளவுக்குக் குறைத்தது. இப்போது நீதிபதிகள் நியமிப்பதிலும், நீக்குவதிலும் முதன் மந்திரிகள் பெற்றிருக்க வேண்டிய ஹைஸ்பீரீட்டின் எதுவில்கை அத்தனையும் குறைத்து, மக்களுக்கு நீதிபதி ஸ்பீரீட்டில் இருந்த தம்பிக்கையையும் குறைத்து விட்டது. ஹைகோர்ட் நீதிபதிகளின் தகுதிகளை அரசாங்கம் பார்க்கச் செய் வாய்ப்பும் படைத்த ஸ்பீரீம் கோர்ட்டுமே தவிர அநிகாரம் பூரணமாக இருக்க வேண்டும். நீதிபதிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதும், மக்களுக்கு அவர்களிடம் நம்பிக்கை இருப்பதும் அதிபாக்கியமான விளைவுகளாகும்.

★

அரசாங்கம், தேசம், மக்கள் என்ற மூன்றும் சேர்ந்ததே நாட்டு வாழ்வு. இவற்றில் அரசாங்கம் என்பது தேச மக்களால், தேச நலனுக்கான அதிகியாலியியப் பணிகளை ஆற்றுவதற்காக திறவாய்ப்பும் அளவையும் சுதந்திரமும் அதன் அரசாங்கத்தின் மூலம் படைப்பெற்றுவிட்ட முடியாது. இவ்வாறு என்னுமது வெறும் பிரமை. தேசத்தால் அரசாங்கத்திற்குப் பவம் ஸட்டுவது போல் முட்டை, இடும் வாத்தையிய கொன்ற அதிவினம் போன்றதுதான், அரசாங்கத்திடம் அங்க

பவம் தந்து அது தேசத்தை ஆட்டிவைக்க இடம் தருவது. அரசாங்கம் தனது எல்லைக் கோட்டை மருதபடி மக்கள் உள்விப்புடன் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தேசம் என்பது தத்துவ ரீதியில் மட்டும் இருப்பதாகும்; அது வாதாடிக்கத்தின் வசிர்ப்படைத்த ஒரு விவத்தியல். நவிமவிதர்கள் பவர் சேர்ந்ததே தேசம். இந்த மனிதர்கள் அவிவாக்கினாகவும், உழைப்பாளிகளாகவும் இருந்தாலே தேசம் மூல்சேறும். தவி மவிதர்கள் மத்தியமாகவும், உழைப்பில் ஆர்வம் இல்லாமலும், விசார அறிவு பெருமளும் இருந்தாலே தேசம் பவவினாடைத்து மரணப் பாதையில் செல்வத் தொடங்கும்.

மக்களின் சுதந்திரத்தையும், சுதந்திரமும் அரசாங்கம் புரிந்தத் தொடங்கி, இந்த பொறுத்ததால் தனக்குப் பவம் தேடிக்கொண்ட மூலமும் அது விபரிதமாகவே முடியும். மக்களின் சுதந்திரம் உறுதி உறுதிச் சர்க்காரின் சுதந்திரம் குன்றிக் கொள்கேவரும். மக்கள் பவவினாடைத்து விட்டால், அதன் பின் தேசத்துக்கு எங்கிருந்து பவம் வர முடியும்? பவவினமான தேசத்தின் அரசாங்கத்துக்கு ஏது பவம்?

ஆனபடியால் அரசியல் சாணை நம் மக்களுக்குத் தரும் உரிமைகளை எப்பாடு பட்டெனும் பாதுகாக்க வேண்டும். பொன் ஸ்டீனாவிற்கும் வாத்தைக் கொடுக்கு ஆனாயால் காக்க வேண்டும். மக்கள் பவ மிழத்தாம், தாடு பவமிழந்து, அரசாங்கமும் பவமிழக்கும் என்ற உரிமைமையக் எம்முவின தாடுகையும் உணரத் தொடங்கிவிடும். அத்துத்தான், தக்கனது வரிதச்சாதிகார வித்தாத்தம் தொறுவிட்டதால் பவரிக்கமாக ஒப்புக் கொள்ளாவிடும், எம்முவின தாடுகையும் தக்கம் கொள்ளக்கூக சிறுக்கிறது மந்திரிக் கொண்டு வருகின்றன.

★

ஆனப முழுவதிலும் ஆங்கும் செறுத்து கிற சான்றாதிமமாக உருவெடுக்க வேண்டும் என்று செஞ்சினம் கொரை கொண்டுள்ளது. சினத்தின் பேராயலே இத்தியானின் பேராபத்து. சினம் ஒருபுறத்தில் யாற்றல்காண்கு ஆயுதம் வழங்குகிறது; இறுபுறத்தில் கொ வங்காவினை வன்முறைப் புரட்டுவிக் துவாடி விடுகிறது. இவற்றோடு, தனக்

நாடுகள் உள்ளவரை என்பதே சந்தேகமா
விருக்கிற நிலைமையின், அண்ட நாடுகளின்
விரோதத்தை வளர்த்துக் கொன்ற அளவுக்கு நாம் பணம் பெற்றிருக்கவில்லை. இக் காரணத்தால்தான் நான் இப்போதே கிழக்குப் பாசிஸ்தானைச் சுதந்திர நாடாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையாகக் கொள்ளுவதை வரவேற்கவில்லை.

★

மதுவிலகை ரத்து செய்க் கூடாது என்று ஆகாண்ட முன்னாடி தேதி மீளவும் முதன் மந்திரிக்கு ஒரு கோரிக்கை விடுத்தேன்.

மதுவிலக்கு ரத்தாவதை எதிர்த்துச் செய்யும் விளர்ச்சி வலுவுடன் நடக்கிறது. இம்

வேலா என்பதைப் பார்த்து முடிவு செய்கும் விஷயமல்ல இது. மதுவிலகை ரத்து செய்து, நாடுகளிலுள்ள பெரிய ஏலத் தொகை நெடுநிலை வரக்கூடக் கொண்டு கம்பி — காராவக் கடைகளைத் திறப்பது மக்களுக்கு நல்லதா என்பதைப் பார்த்தே முடிவு செய்ய வேண்டும்.

கனரகக் கடைகளிலிருந்து சர்க்காருக்குச் சிதிது வருமானம் விலக்கலாம். ஆனால் தன் மக்களுக்குச் சர்க்காரிடம் உள்ளமையான மதிப்பு - பணம் கலக்காத மதிப்பு - இருக்குமா? ஏன் கோரிக்கையைக் கேட்டு நடக்கும் பெருந்தன்மை முதன் மந்திரிக்கு இருக்குமாயின், அவரிடம் மக்கள் இன்னுள்ளதை விடப் பத்து மடங்கு அன்பு செலுத்துவார்கள். ஆட்சி செலுத்தவர்களுக்கு மக்களின் அன்பே பணம்.

முந்நாறு காணும் முனிசிரேஷ்டர்

புத்தர் வரிசையில் முதன்மையிடம் பெற்ற பிரஜைமாதனின் அவதாரமாகக் கருதப்படுபவர் ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள். தலைவதாசாயாசாரியர்களின் திறம்படும் பெற்ற பரம புத்தர், புத்தியான் அவர். அதோடு அருள் உத்தித் தன் அறிபுதங்கள் பல புத்த சித்தரும் ஆவார்.

குட்பகோளம் மூத்திர ஸ்வாமிகள், வேல் உடநாதனின் புத்தி ஸ்வாசத்தைக் கண்டு மலிந்த அலகைத் தமக்கு அடுத்த மடாதிபதியாக நியமித்தார். சாகுத சரஸ்வதி தேவியே ஆகாண்ட முதன் மீது இவ்வறத்தைத் துறந்தார் ஸ்ரீ வேங்கடநாதர். மடாதிபதியானார். ராகவேந்திரர் என்று திருநாமம் கொண்டார். ஸ்ரீமத்வ சம்பிரதாயத்தின் ஆவியோர்களில் ஒன்றுவர். தயித்து வந்த நெஞ்சங்களுக்கெல்லாம் தண்ணீரைப் பெயரிடும் காமதேவனானார். இந்த அருட்பாங்கியேயே பல அற்புதச் செயல்களைப் புரிந்தார்.

அந்த அறிபுதங்களில் ஒன்றே ஸ்ரீ ராகவேந்திரர் அதோனில்கு அருகேயுள்ள மத்திரா ஸதம்மத் இருப்பிடமாகக் கொள்ளக் காரணமாயிற்று. அதோனியில் நவாபின் பிரதிநிதியாக இருந்த ஸுயன்ன் எங்கோ வேலிச் செயல்களில் அவருக்குத் தெலுங்கு மொழியில் ஓர் அவசரக் கடிதம் வந்தது. அவருக்கு அம்மொழி தெரியாது. அருகே இருந்த அப்பாவின் வேல் கண்ணை அழைத்துக் கடித்ததைப் படிக்கச் சொன்னார். அம்மொழியை வலெங்கண்ணு அடிமொழி எழுதித்தறிவதற்கு, மண்ணின் பிரதிநிதியிடம், ஊதச் சொல்லவும் நடுக்கம். "ராகவேந்திரா, நீ விட்ட வழி" என்று மலத்துக்குள் அவறிப்படி. அந்தக் கடிதத்தை வாங்கிக் கொண்டார். என்ன ஆச்சரியம். "மயம்ம"வென்று அதைப் படித்துவிட்டார் வலெண்ணு!

கடிதத்திலிருந்து ஒரு முக்கியமான சமாசாரம் அறிந்த ஸுயன்ன் அதிகாரி அவருக்கு வலெண்ணுக்குப் பரிசாக வழங்கினார்.

"இதற்கெல்லாம் நான் அவ்வ பாதிரம். எழுத்தறிவற்ற ஏழறிமேன் எண்ணிய மாத் திரத்தின் ஊக்குக் கல்விபரிவை வருஷித்த தயான ராகவேந்திர ஸ்வாமிக்கு உமரானம் செய்யுங்கள்" என்னுர் வலெண்ணு.

வலெண்ணுயின் வெங்கி உள்ளத்தைக் கண்டு மலிந்த ஸுயன்ன் அதிகாரி அவருக்கு உயர் பதவி தந்து, அவரது குரு ராகவேந்திரரிடம் தாழும் சரண்புகுந்து அருள் பெற்றார். மத்திராஸய கிராமத்தை ராகவேந்திரருக்கு அரியணைச் செய்தார்.

முத்தாது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆவணி மாதப் பூர்ணிமை. ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள் வினையை மீட்டடிப்படி ஞானத்தில் கனிந்த கானத்தால்.

இந்த ஏகே வேந்திர தன் பாதிர - வித்தா கோடு முத்தா

(கோவிந்தா, இன்றே எனக்கு நின் திருவடித் தாமரைகளைக் காட்டி அருள்வாய்) என்று பாடியவரான மத்திராஸயத்தின் துவக்கத்தினால் கரைவில் நீலசமாதி கொண்டார்.

ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள் சமாதி கொண்ட முத்தாருவது ஆராதனை இயல் திவ்யத்துள்ள இச்சமையத்தின் அப்புவந்திரைப் பணித்து அருக்கிரகத்தைக் கோருகிறோம்.

கடைசியில், "தம்பி! நான் சொக்கிறதைக் கேள். என் மாமியார் வீடு சேவல் பாடையத்தில்தான் இருக்கிறது. கொழி கூப்பிடுகிற நேரத்துக்கு அங்கே போய்ச் சேர்வோம். உன்னை என் மாமியார் வீட்டில் விட்டு விட்டுப் போகிறேன். நன்றாய்ப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். பகலெவ்வாறும் படுத்துத் தூங்கு. திரும்ப நான் இரத்திரி வருகிறேன். பேசாமல் என்னோடு ஊருக்கு வந்துவிடு. காக்கிரலும் காத்தியும் கவராளும் கொண்டு வருகிற காரியம் நீ ஒருவன் இவ்வாததனுயே கெட்டுப் போய் விடாது...." என்றான்.

மகுடபதி உடம்பும் மனமும் சோர்ந்திருந்தான். அந்த நிலைமையில் செங்கோடக் கவுண்டன் சொன்னது அவனுக்குப் பங்குவமாகப் பட்டது. "ஆகட்டும்!" என்றான் மகுடபதி. ஆனால் வண்டி கடகடவென்று ஆடிச் கொண்டு போய்ச் கொண்டிருந்தபோது அவனுடைய மனமும் ஊசலாடிச் கொண்டிருந்தது. "வாஸ்தவம்தான்! காக்கிரலும் காத்தி மகாளும் நான் ஒருவன் இவ்வாமே காரியத்தைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் செத்திருக்கிறேன் என்ற? அவளும் எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட்டு விடுகிறதா?" என்ற கேள்வி அவன் மனத்தில் எழுந்து கொண்டே யிருந்தது. அப்படியே கண்ணைப் பிடித்து விட்டான்.

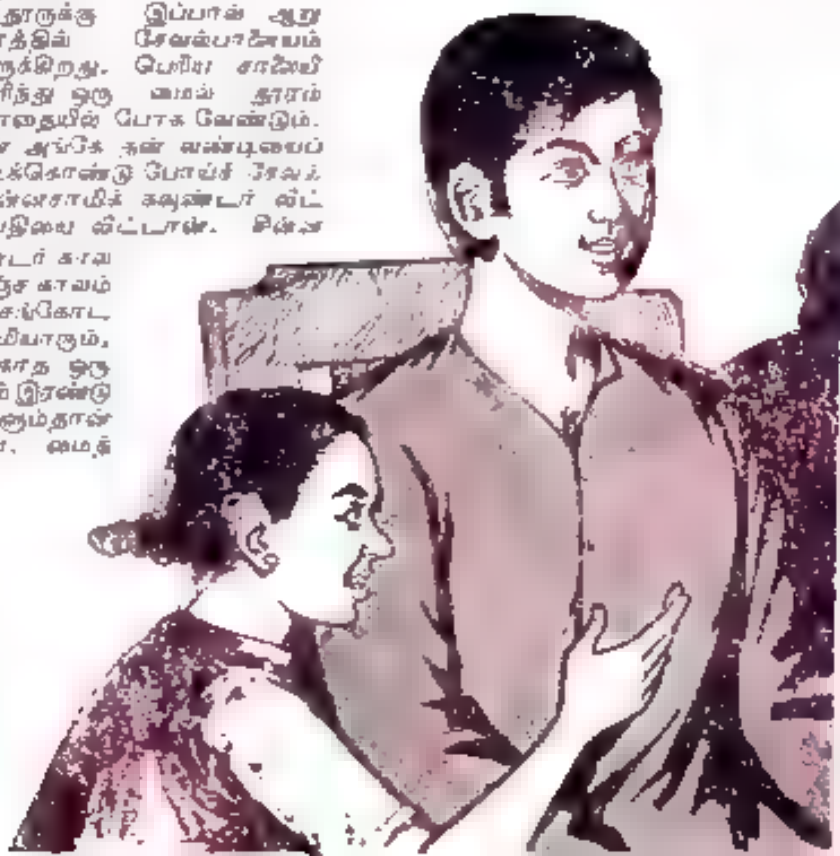
கோயமுத்தூருக்கு இப்பாக் ஆறு மைல் தூரத்தில் சேவல்பாடையம் கிராமம் இருக்கிறது. பெரிய சாலை லிருந்து பிரிந்து ஒரு மைல் தூரம் குறுக்குப் பாதையில் போக வேண்டும். செங்கோடன் அங்கே தன் வண்டியைப் பிரித்து ஒட்டிக்கொண்டு போய்ச் சேவல்பாடையம் கிள்ளசாமிக் கவுண்டர் வீட்டில் மகுடபதியை விட்டான். கிள்ளசாமிக் கவுண்டர் காவ மாமிக் கொஞ்ச காலம் ஆயிற்று. செங்கோடனுடைய மாமியாரும், கல்யாணமாகாத ஒரு மைத்துனியும் இரண்டு மைத்துனர்களும் தான் இருந்தார்கள். மைத்

துனர்கள் சிறு பிள்ளைகள். அவர்கள் காக்கிரல் தொண்டன் மகுடபதியைப் பற்றி ரொம்பவும் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். மகுடபதிக்கு அந்த வீட்டில் ராஜோபசாரம் நடந்தது.

செங்கோடன் வண்டியுடன் கோயமுத்தூருக்குக் கிளம்பியபோது, மகுடபதி, அவனிடம், "அண்ணாச்சி! கோயமுத்தூரில் எனக்கு அவசியம் ஒரு காரியம் ஆகவேண்டும். உன்னால் முடியக்கூடிய காரியம்தான். செவ்வு வருவாறா?" என்று கேட்டான். "ஆகட்டும்; என்ன காரியம்?" என்றான் செங்கோடன்.

"பிரமாதம் ஒன்றும்கூட. பென்ஷன் டை-ஜட்ஜ் அய்யாசாமி முதலியார் வீடு எங்கே இருக்கிறதென்று விசாரித்து அடையாளம் தெரிந்து கொண்டு வர வேண்டும். அவசியம் ஒரு முக்கியமான காரியம் எனக்கு இருக்கிறது. அதை முடித்துக் கொண்டு பிறகு ஊருக்கு வந்து விடுகிறேன்" என்றான் மகுடபதி. "சரி" என்று சொல்லி விட்டுச் செங்கோடன் போனான்.

மகுடபதி அன்று முழுவதும் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு இளைப்பாறினான். எப்படியோ அந்த வீட்டில் அவன் என்றும் அறியாத ஒரு மன் அமைதிஸை அனுபவித்தான். விட்டுப் பிள்ளைகள் இரண்டு பேரும் மகுடபதியிடம் கவலை வென்று பேசிக் கொண்டும், காக்கிர

எனையும், காத்திலையும், வினா வாசத்தையும் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அடிக்கடி அவர்கள், 'மகாத்மா காத்திக்கு ஜே!', 'பாரத மாதாவுக்கு ஜே!', 'மகுடபதிக்கு ஜே!' என்று கோஷித்து விட்டுப் புன்னகையுடன் மகுடபதியைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்தார்கள். அவர்களுடைய அக்காவுக்கும் பதினேழு, பதினெட்டு வயதிருக்கும். படிப்பில்லாத பட்டிக்காட்டுப் பெண்தான். ஆனால் முகத்தில் நல்ல குறுகுறுப்பு இருந்தது. அவள் கரு கருப்பாக அங்கு பிங்கும் ஓடியாடி விட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். இடைவிடையே மகுடபதியின் பேரில் ஒரு கடைக் கண் பாரிவையை மின் வெள்ளைப் போய்விதி விட்டுப் போனால், அந்த மாதிரி

ஒரு பெண்ணைக் கய்யாணம் செய்து கொண்டு, விவசாய என்று அழைதியாள் கிராம வாழ்க்கை ஏன் நடத்தக் கூடாது என்று மகுடபதி எண்ணினான்.

கெட்கொடலுடைய மாயி மாடுடன் அவள் பெசிக் கொண்டிருந்தபோது இறங்கியபோது பாலாயினால் பற்றியும், அவளுக்குக் கய்யாணம் பட்டிக் கவுண்டி குடன் நடத்த கய்யாணத்தைப் பற்றியும், அவர்களுடைய இவ்வாழ்க்கை எப்படி பற்றியும் பல விவரங்கள் அறிந்தான். பாலாவிதான் அந்த வீட்டின் மத்தப் பெண், கய்யாணப்பட்டிக் கவுண்டி

டரின் முதல் மனைவிற்குத் குழந்தைகள் இவ்வியாதலால் பாலாயிவை இரண்டாத் தாரமாகக் கொடுத்தார்கள். பாலாயிக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தால் கன்னிப்பட்டிக் கவுண்டருடைய பெரிய சொத்து முழுவதும் இந்தக் குழந்தைக்கு வரும் என்று ஆணைப்பட்டுக் கொடுத்தார்கள். பாலாயிக்கு அம்மாதமே ஆண் குழந்தையும் பிறந்தது. ஆண்தம் அதற்குப் பிறகு கன்னிப்பட்டிக் கவுண்டர் மூன்று தாரம் கையாணம் செய்து கொண்டார்.

பாலாயியின் பிள்ளைக்கு மூன்று வயதானபோது பாலாயி இரண்டாவது பிரசவத்துக்காகப் பிறந்த விட்டுக்கு வந்திருந்தான். கன்னிப்பட்டிக் கவுண்டருக்கு அவன் மேல் எப்படியோ வேறுப்பு உண்டாவி, அவரை அடித்து உபத்திரவப்படுத்த ஆரம்பித்தான். இதனால்தானே என்னவோ பாலாயிக்கு அகாலப் பிரசவமாகிக் குழைப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்து தாயாரும் இறந்து போனாள். அதே சமயத்தில் அவளுடைய தாய் வயதும் பிள்ளையும் எரணாமல் போய்விட்டது.

கன்னிப்பட்டிக் கவுண்டருக்குப் பாலாயி இறந்ததில் துக்கம் இல்லை. ஆனால் பிள்ளை காணாமல் போனது பற்றி அவருக்குத் துக்கமும் போபமும் அசாத்தியமாக விரிந்தன. பாலாயிவுடன் அவர் துணைக்கு அறுப்பி விடுத்த வேலைக்காரப் பெரியண்ணன் மேலும் அவருடைய சகலம் செங்கோடக் கவுண்டன் மேலும் அவருக்குச் சந்தேகம் உதித்தது. அவருடைய போபத்துக்குப் பயந்து பெரியண்ணன் கண்டிக்கு ஒடிப் போய் விட்டான். செங்கோடக் கவுண்டன் அவரிடம் அசம்பட்டுக் கொண்டு உலிருடன் தப்பிய பாடு பெரும் பாடாவி விட்டது.

மகுடபதி இன்னும் கொஞ்சம் விசாரித்து, அப்போது கண்டிக்குத் தப்பி ஒடிய பெரியண்ணனே, தாக்குடிப் பேய் விடமிருந்து தப்பிவித்த பெரியண்ணன் என்பதைத் திரித்து கொண்டான். "ஐயோ! பெரியண்ணன் மறுபடியும் காண்போமா?" என்று அவனுடைய மனம் தத்தளித்தது.

அன்றிரவு செங்கோடக் கோயமுத்தூரிலிருந்து திரும்பி வந்தான். மாஜிஸப்-புட்டு அய்யாசாமி முதலியாரின் விவாதத்தைத் திட்டமா கவிசாரித்துக் கொண்டு வந்து மகுடபதியிடம் தெரிவித்தான். ஓர் அநியாயக் கேஸ் சம்பந்தமாக மேற்படி அய்யாசாமி முதலியாரிடம் யோசனை கேட்க வேண்டியிருக்கிறதென்றும், அவரைக் கண்டு பேசி விட்டு உடனே வேங்கைப்பட்டிக்கு வந்துவிடுவதாகவும் மகுடபதி செங்கோடலிடம் உறி, வேங்கைப்பட்டியில்

தன் தாயாரைப் பார்த்து அங்கிதம் தெரிவிக்கும்படியும் கேட்டுக் கொண்டான். மறுநாள் காணியிச் செங்கோடன் தன்னுடைய கிராமமான காட்டுப் பாளையத்துக்கும், மகுடபதி கோயமுத்தூருக்கும் இளம்பிரசுர்கள்.

மகுடபதி கோயமுத்தூருக்குக் கிணம் பிவிபாறும், அன்று பிற்பகல் அய்யாசாமி முதலியார் விட்டு வரவில்லை அடைத்தபோதும் கூட, தான் இரண்டு என்பதைச் சொல்லிச் செந்திருவைப் பற்றி விசாரிக்கும் எண்ணத்துடன்தான் வந்தான். ஆனால், செவிமத்தமுள்ள முதலியாரின் மனைவி, "தங்கப் பிள்ளையா?" என்று கேட்டபோது, அம்மாதிரி தங்கப்பிள்ளையாக தடித்தால் ஒரு வேளை சீக்கிரத்தில் உண்மை தெரியலாம் என்ற யோசனை மகுடபதிக்கு உண்டாயிற்று. காங்கிரஸ் விடுதலையில் மகுடபதி சமைவல் வேலை யும் நன்றாய்க் கற்றுக்கொண்டிருந்தான். ஆகவே பங்குஜத்தின் தாயாருக்குச் சந்தேகம் தோன் முதலடி அவளால் சமைவல் அறையில் வேலை செய்ய முடிந்தது.

தன்கிரமில், அய்யாசாமி முதலியார் பங்குஜனின் முன்புறத்துக் கொடி விட்டியில் உட்காரித்து கொண்டு, மகுடபதி மேற்கூறிய வரலாறுகளைக் கருக்கமாக பங்குஜத்திடம் தெரிவித்தான். அவன் சொல்லா விட்டால் பங்குஜம் விடுகிற வழியா யில்லை. நாவல் கைத்தியம் முற்றியவனான பங்குஜம், திசு லாங்கனை விக் தடக்கும் இவ்வளவு அழகிய சம்பவங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் விட முடியுமா? ஆகவே மகுடபதி எதையாவது விட்டால் கூடப் பங்குஜம் நொண்டிக் கேட்டு விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டான்.

கைவிவாக மகுடபதி, "இவ்வளவு வேகலாம் நான் சிரமப்பட்டதில் என்ன பிரயோஜனம்? ஒன்றாயில்லை. நாளைக்கே தான் மறுபடியும் பரிசுச்சமாக மறியல் செய்து துறியுக்குப் போய் விடுகிறேன்" என்றான்.

உடனே, அவன், "இவ்வீடு, இவ்வீடு, மறியலும் ஆகக், மண்ணுங்கட்டியுமாகக் இந்தக் கைத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு போய் அந்தக் காக்கோடக் கவுண்டரைக் கட்டுக் கொன்றுவிட்டு, போலீஸாரிடம் நேரே போய் ஒப்புக் கொண்டு விடுகிறேன்" என்றான்.

"கைத்தியத்தான்!" என்றான் பங்குஜம்.

"யாரைக் கொல்கிறாய்?"

"ஆமாம்; கைத்தியம் உமக்குத்தான் என் தொழிக்கு இவ்வீடு."

"அதெப்படிச் சொல்கிறாய்? உனக்கு என்னமாய்த் தெரியும்?"

"சொல்கிறேன், கேளும். மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் தானும் செத்

நிலையும் மயிலாப்பூரில் அடுத்தடுத்த வீட்டில் இருந்தோம். அப்போது நான் ஒரு கதை எழுதினேன். அதில் கதாநாயகி ஒரு துஷ்டனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு விடுகிறாள். 'என்னைக் கல்யாணம் செய்துகொள்' என்று அந்தத் துஷ்டன் வற்புறுத்துகிறான். மனோமணி - கதாநாயகி - மாட்டேன் என்று சொன்னாள். அவனுடைய பவந்தத்தி விருந்து அவன் எப்படித் தப்புவது? இதற்கு ஏதாவது யுக்தி கண்டுபிடிப்பதற்கு நான் யோசித்தேன். என்னையோ யோசித்தும் யுக்தி ஒன்றும் தோன்றவில்லை. செந்திரனிடம் கேட்டேன். அவன் உடனே 'மனோமணிக்குப் கைத்தொப்பிப் பிடித்து விட்டதாக வைமையன்' என்றான். 'அடி கட்டி! போனா யோசனையடி.' என்றேன். அன்று செந்திரன் என் கதைக்குக் கூறிய யுக்தி இப்போது அவளுக்கு நினைவாகவே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறாள். அந்த ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டுதான் என் சமீபத்தில் தேயி இப்போது கைத்தொப்பிப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறாள்...

"இது மட்டும் நினைவு வீதந்தான்..." என்றான் மருடபதி அவ்வந்தி ஆவதுடன்.

"சத்தெல்லாம் இங்கே. என் மனைவியைக் கொன்றது, என் தொழிக்கு நினைவு கைத்தொப்பிப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறது. அப்போது நான் சொல்லும்போதே எனக்கு இது தோன்றிவிட்டது. ஆனால் அவரிடம் சொல்லிப் பிரியமாகச் சிவந்தேன். தான் போனமே செட்டி கொண்டு விட்டது. செந்திரனின் சமீபத்தில் சமீபத்தில் ஆளுகப்பட்ட எரிக்ஸோடிக் கலண்டரையும், போலீஸ் குப்பின் டெண்டரையும், என் அப்பாக்கையும் கூடத் தனக்குப் கைத்தொப்பிப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறாள். அந்தச் செட்டிக்காரியை எப்படியாவது விடுதலை செய்ய வேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு" என்றான் பங்கஜம்.

"உங்களுக்கும் பொறுப்பில் சேர்த்துக் கொண்டதற்காக ரொம்ப சத்தெல்லாம்" என்றான் மருடபதி.

"உம்மியம் ஏதாவது பணம் இருக்கிறதா?" என்று பங்கஜம் கேட்டான்.

"காலனாகட்ட இங்கே. வேண்டிய பணம் இருக்கிறது போய் எடுத்துக் கொண்டு வரலாம்."

"சற்றுப் பொறும்" என்று சொல்லி விட்டுப் பங்கஜம் வீட்டுக்குள்ளே சென்றான். ஐந்து நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் திரும்பி வந்து மருடபதியின் கையில் இருந்து குப்பைத் தொட்டுக்கொண்டே வந்தான்.

"உடனே, இப்போதே, மிளம்பும், பொழுது விடிந்து இங்கே இருந்தால், ஐப்பா பார்த்துவிடுவார். அம்மாணவ மாதந்தியது போல் அவரை ஏமாற்ற

முடியாது. அவர் தெரிந்து கொண்டால் ஏதாவது அனர்த்தமாய் முடிந்தாலும் முடியும்."

"போகிறேன். போய் என்னத்தைச் செய்யது?"

"என்னத்தைச் செய்யது? போய் லுண்டி வேண்டும் சாப்பிட்டு விட்டுச் சென்னைமாய்ப் படுத்துத் தாங்குவது. ஓர் அனாதைப் பெண் எந்தக் கதையாகத் தாய் உமக்கு என்ன?"

"அவளுக்காக என் உயிரைக் கொடுக்கவும் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால் என்ன செய்யிறது என்றுதான் தெரியவில்லை."

"சரி, நான் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன். இந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தேவநிரி என்னைக்குக்குப் பக்கத்தில் ஓர் ஊரில் இருந்து கொள்கிறது; என்னைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வேலைக்காரர்களை எப்படியாவது விடுதலைச் செய்துகொள்கிறது; அவர்கள் மூலமாய் சொல்லி வந்துவிடுவோ, கடிதம் அனுப்பியோ செந்திரனிடமிருந்து 'எனக்குப் கைத்தொப்பிப் பிடித்து' என்று ஒரு கடிதம் மட்டும் எப்படியாவது வரவில்லை கொண்டு வந்து விடும். அப்படி அவன் வீட்டுக் கொண்டு வருவதற்கு நானுபித்த" என்றான் பங்கஜம்.

மருடபதி அவளுக்கு நன்றியும் வந்ததையும் கூறத் தொடங்கினான். "அதெல்லாம் வேண்டாம்; சந்திரன் போம். அப்பாவின் அறையில் ஏதோ சத்தம் கேட்டது. அவர் ஒரு வேலை விழித்துக் கொண்டு வந்து விட்டால் அப்பாது!" என்று சொல்லிப் பங்கஜம் விளையாடப் பங்கஜனுக்குச் சென்றான். அடுத்த நிமிஷம் பங்கஜனின் திசுத் தடிக்கொண்டது.

மருடபதி, "இதெல்லாம் என்ன? உண்மையில் தமது வாழ்க்கையில் நடப்பதுதான்?" என்று நினைப்பதன் அடிமீது விழுந்து எழுந்திருந்து வெளியே செல்வதே தொடங்கினான். இந்த அந்தரங்கத்திலே எங்கே போவது, என்ன செய்யது என்று யோசிக்கக் கூட அவன் மனம் அப்போது சக்தி இழந்திருந்தது. உணர்விலாத இயந்திரம் போல் நடந்து சத்தம் செய்யாமல் எம்பல வண்டி கேட்டான். கதையை நிறுத்த கொண்டு வெளியே வந்தான். வெளியே வந்து திரும்பிவரும், கவிராரத்திக், அவனுக்கெதிரே தோன்றிய தோற்றத்தைச் சான்று, அப்படியே வெட்டி வெட்டித் திரும்பினான். அந்தக் கதைதான் அவனுடைய உடம்பில் ஓடிய இத்த மெல்லாம் கண்டி வந்து விட்டது. அப்படி அவன் வெட்டி வெட்டித் தடிக்கச் செய்த தோற்றம், அங்கே கவிராரமாக நின்ற பெரியவனானது உடைய ஆவி வடிவம்தான்! (தொடரும்)

**துள்ளும் குழந்தைகள் நன்கு வளர்ந்திட
ருசித்தும் பருகட்டும் போர்ன்விடா!**

ஒரு வீரனாகும் குழந்தைகள்
உணவிலிருந்து பெறும் சக்தியை
பங்களிக்கும் வீரனாட்டிலும்
வெறுவாக இழந்து விடுகின்றனர்.
அவர்களுக்கு தேவையான
இச்சக்தியை போர்ன்விடா
அளிக்கிறது. கோகோ, பால்,
மாஸ்ட், சர்க்கரை இவை
இனிதே சேர்ந்த போர்ன்விடா,
ஒரு காட்பரிஸ் தயாரிப்பு.

**சக்திக்கும் வலிமைக்கும்—
பற்றும் தகுதவைக்கும் போர்ன்விடா!**

மேலமாகிய வேதம்

இதற்குத் திருநாள் தாமதமாகக் கங்கநாள்சார்ய சுவாமிகள்

நீய்முடைய மதம் என்பது எவ்வம், எவ்வாறு என்று இரண்டு பெரிய பிரிவுகளாக இருக்கின்றது: 'வேத இரண்டு மதம் என்று சொல்வதா? ஒரே மதந்தான் என்று சொல்வதா?' என்று சந்தேகம் வரும்.

மிதித்துவ மதத்திலும் இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஒரே மதம் என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் என்ன? இரண்டு பேரும் சமமாகப் பூஜை செய்ய ஒரே கர்த்தரின் பெயரைச் சொல்லி வணங்குகிறார்கள். புத்த மதத்தில் தீர்வாளாம். மதறாயாளம் என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருந்தாலும் இரண்டையும் இரண்டு மதமாகச் சொல்வதில்லை; காரணம் அவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் புத்தரே தலைவர். அப்படிச் சைவர்களுக்கும் வைஷ்ணவர்களுக்கும் ஒரே ஸ்வாமி இருக்கிறாரா? இல்லை.

இப்போது சாதாரண வைஷ்ணவர்கள் எப்படி இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஆசாரிய புருஷர்களாக இருப்பவர்கள் சிவன் கோயில் பக்கமே வரமாட்டார்கள். விஷ்ணுதால் அவர்களுக்கு ஸ்வாமி. அவர்களுக்குச் சிவன் ஸ்வாமியே அவ்வ. விஷ்ணுவினுடைய பக்தர்கள் அநேகருக்குச் சிவன் ஒரு பக்தன்தான் என்பது அபிப்பிராயம். சைவர்களிலும் தீவிரவாதிகள், 'விஷ்ணு ஸ்வாமியே அவ்வ. சிவன்தான் ஸ்வாமி. விஷ்ணு அவர்களுக்கு அடியாவ்' என்று கொள்விறார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரையும் எப்படி ஒரு மதம் என்று சொல்வது?

'அது போகட்டும்; இவர்கள் இரண்டு பேரையும் ஒரு மதம் என்று சொல்ல இரண்டு

பேருக்கும் பொதுவாக ஏதாவது ஒரு மதப் புத்தகம் இருக்கிறதா?' என்று கேட்கலாம். சைவர்கள் தேவாரம் முதலிய திருமுறைகள் தங்கள் மத நூல்களாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வைஷ்ணவர்களோ நாலாவிர தியோப பிரபந்தம் தமது ஆதார நூல் என்விறார்கள். புத்தர்களும் வேறுகப் போய் விட்டன; ஸ்வாமிபுத் வேறுகப் போய் விட்டார். அப்படி இருக்க இரண்டு பேரையும் ஒரே மதம் என்று எப்படிச் சொல்வது? நமக்குச் சைவர்கள், வைஷ்ணவர்கள் என்று வேறுகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் வெள்ளக்காரன் நமக்கு தீர்த்துக்கள் என்று பெர் வைத்தானே தான் வரத்தேடும். அவர் வைத்த பெயர் நம்மைக் காப்பாற்றியது.

அப்படியானால் தமக்கு ஒரு மதமா? இரண்டு மதமா? வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வாமி வேறே, புத்தகம் வேறே; சைவர்களுக்கு ஸ்வாமி வேறே, புத்தகம் வேறே என்று சொன்னாலும் உண்மை அப்படி அன்று. இப்போது இருக்கிறவர்களுடைய மனோபாவத்தைக் கவனித்தால் அது வேறு மதம் என்று சொல்லக்கூடிய ஸ்வாவான் வளர்த்திருக்கிறதே தவிர, அவர்களுடைய முதல் நூலுப் பார்த்தோமானால் உண்மை தெரிய வரும். சைவத் திருமுறைகள், நாலாவிரப் பிரபந்தம் என்விற இரண்டையும் பாடினவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் இதுவேறு மதம், அது வேறு மதம் என்ற பேதம் இல்லை. அவர்கள் காவத்துக்கு ஒத்தியே ஒரு மதம் இருந்திருக்கிறது. ஆம்வார்கள் பாலுதத்து முத்தி வைஷ்ணவ மதம் இருந்திருக்கிறது. நாலாவிரர்களுக்கு ஒத்தியும் எவ்வு மதம் இருந்திருக்கிறது. இந்த மதங்களுக்கு முதல் நூல் எது என்று பார்த்தால் நன்றாகத்தாம்; அதாவது வேதங்களே. சைவர்கள் சைவரீதியே,

'வேதமே ஸ்வகம் மயி சுவை'

வேதநாதர், வேததீதர், சுவைக்கான்'

என அநேக இடங்களில், சொல்கிறார்கள். வைஷ்ணவ நூல்களிலும் இப்படித்தான், 'வேதம் தயிற் செய்த மாறன் எடிகொபன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நாம் சரியாகக் கவனித்தால் இவ்விருவர்களுக்கும் மூலப் புத்தகம் ஒன்றே வச்சபது தெளிவாகும். இப்போது சைவ வைஷ்ணவர்களுக்கும் முக்கியமான இருக்கிற தேவாரமும், பிரபந்தமும் அதே மூலமான வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு உண்டானவைவே. இப்படியே நம்முடைய மதப் பிரிவுகள் எவ்வாம் வேதத்திலிருந்தே வந்தவை, மேர் ஒன்று; கிளைகள் பல.

ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஹிந்து மதப் பிரிவுகளுக்கு மட்டுமின்றி எவ்வா மதத்துக்குமே மூலம் வேதம். அத்த மூலத்தை ரட்சிக்க வேண்டும்.

அவர்கள் வறுமை நீங்கி வாழ்வு வளம் பெற

அதில் எங்களுக்குப் பொறுப்புண்டு.
பசியும் அறிபாறையும் அவர்களது
வாழ்வோடு இணைந்தே இருந்தாலும்,
அவர்களுக்கு...வறுமையிலிருந்து...
அறிபாறையிலிருந்து...
நோயிலிருந்து...உணமையான
விடுதலை அளிப்பதே எங்கள்
பிரதான நோக்கம்.

BHEL திருச்சி கோவை உற்பத்திக் கூடம் அவர்களுடைய உறுதலையுடன் உற்பத்தி செய்து கொடுத்த வேலையாக இம்மாதிரான மாடுபெரும் முயற்சியின் மூலம் திரைப்படம் மூலமாக கொண்டு வரப்பட்டது.

நீடுவருவது, உற்பத்தியைக் கொடுத்த பிறகு நுகர்வோர் பெருமளவு வரும். இத்தொழில்களுக்குத் தேவையான அளவு மீள்கைதிக் உற்பத்தி செய்ய உற்பத்தியை உறுதுவாகப் போடாண்டியின் அளவு மீள் நிலையங்களுக்குத் தேவையான அளவு கொடுத்த வங்ககிள் நபாரித்துக் கொடுக்கிறது.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உற்பத்தித் தேவையுடனும் உர, நசுபுரத்தினை உற்பத்திக்குத் தேவையான நீர்நீர் கொடுக்கின்றது நபாரித்துக் கொடுக்கிறது.

BHEL திருச்சி, மீட்டிங், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களிலுள்ள கல்கத்தா திருவள்ளூர் போன்ற கல்கத்தா முன்னேற்றம் நீக்தி திரைப்படம் மூலம் திரைப்படம் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய உற்பத்தி.

உணவான உற்பத்திக்குத் தேவையான மின்னக்தியை இத்தே உற்பத்தி செய்கிறது BHEL திருச்சி திரைப்படம் மூலமாக கொடுக்கிறது.

வளம் பெருக்கம் மிகுந்த உற்பத்தியில்...

BHEL

பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல்ஸ் லிமிடெட்

(இந்திய அரசின் ஒத்திடப்பட்டது)

பூனிட்: கலை திரைப்படம் மூலமாக, திருச்சி ராய்ஸ்-14

பதிவு அலுவலகம்:

5 பார்சிமெண்ட் தெரு, புது மெட்ரி-1.

“என்னிக்குப் போறான் உங்க மச்சான் பிரட்டுக்கு?”
 “தானன்னிக்கு...”
 “எட்டு மணிக்கு டில்லி கவுண்டர் கிட்டே இருப்பேன்...” வந்து பாருங்க!”

இந்த இருக்கும் புறப்பாட்டையில் இருப்பவர்கள் பிரதிபெற்ற ஜெயப்பதிக்காரர்கள். பணத்தை எடுக்கும்போதும் கைக்குப்போதும் ஐக்கியமாக இருக்கும்படி பிரேமனிகை போர்ப்பி கிருகன்.

அத்தியாயம் 2

பின்பாக்கும் சைக்கிள் ரயில்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வாயிலில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு ஒருநிதப் பெருமிதத்துடன் அனாதையே பார்த்து நின்ற மணி, கான்ஸ் டேயிள் ஏகாம்பரம் தன்னையே புன்முறுவலுடன் கவனிப்பதை உணர்வில்கூ. சைக்கிளுக்கு டைனாமோ விளக்கு இருக்கிறது. கைமாக உட்கார்த்து போவதற்கு கிப்போம் குஷன் இருக்கிறது. அரை ஹாரில் பவரில் ஒரு மோட்டாரும் பொருத்தி விட்டால், காவின் சக்திக்கு விரயமில்லாமல் பதிலிவந்து மைல் வேகத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் போய் வரலாம். கார், ஸ்கூட்டர் எலுக்கு இருப்பது போல் நம்பர் பிளேட்டும் இருக்கும்.

மணி சுற்பாசையில் திணித்துப்போனான். “என்னப்பா, மணி! உனக்குள்ளேயே பேசிக் கொன்னுகிறே?” என்ற ஏகாம்பரம் கேட்டான்.

விழிப்பு வந்தவனைப் போல் மணி ஏறிட்டுப் பார்த்தான். ஏகாம்பரத்தின் தலையில் அந்தப் பழுப்பேறின சிவப்புத் தொப்பி இல்லை. அதுவே ஒரு நல்ல சகுனமாகப் பட்டது. ஆனால் அடுத்த கணமே அவனுடைய கழுத்தில் சுட்டியிருந்த அழக்சேறிய கைக்குட்டை கண்ணை உறுத்தி, இது இன்றையத் தொழிலின் தொல்விக்கு அறிஞறியோ என்ற பயத்தை உண்டுபண்ணியது.

“என்ன நான் கேட்கிறேன், பதில் சொல்லாமல் இருக்கிறியே?”

“நான் என்னுள்ளே பேசிக் கொன்னவில்லை, ஏகாம்பரம்! குளிர்பாரு. குளிர் அதிலே உதடு தத்தி அடிக்கது.”

“அது விடக்கட்டும் எனக்கு ஒரு டிக் கேட் வேணும். மச்சான் பிரட்டுக்குப் போறான். நிமிர்னு ஆர்டர் வந்திருக்கு.”

“என்ன நீங்க ரயில்கே கான்ஸ்டேயிள், என்லிட்டேயே டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டுண்டு கேட்கிறிங்களே? வெட்கமாகியிடு?”

“வெட்கமாத்தான் இருக்கு. ஆனால் கிடைக்கையே?”

“சரி, மணி!”
 “மணி! இன்னு சொன்னுப் போருது. ‘மணி! போட வா.’”

சொல்லிவிட்டுக் காதலியை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் செல்லும் காதலனைப் போல் மணி சைக்கிளைக் கடைசித் தடவைவாகப் பார்வையால் விழுக்கி விட்டு கட்டைகூக்குள் புகுந்தான்.

அப்போது மணி சரியாக ஐந்து பத்து. வானில் வந்து அப்போதுதான் ஒரு முக்காவியின் மேல் உட்கார்த்த டிக்கட் பரிசோதகர் நாராயணராய் மணி வருவதைப் பார்த்ததும் ஏதோ தம் எண்ணம் பூர்த்தியாகி விட்டதாகப் பூரித்துச் சிரித்தான்.

“மணி! இப்பத்தானப்பா உன்னைப் பத்தி நினைச்சேன். நீயே வந்துட்டே.”

“ராக்ஜி, காலங்கார்த்தாலே ஒரு பொய்யுடன் உங்க வேலையை ஆரம்பிக்காதீங்க. என்னைப் பார்த்தத்புறந்தான் உங்களுக்கு என் லாபகமே வந்தது... என்ல வேண்டும்?”

“அதுதான் சொன்னேனே, போன வாரம்...”

“உங்க அக்கா பெண்ணுக்கு டைட்டி கட்ட வேணுதானே?”

“ஆமாம்ப்பா... அக்கா வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்ததிலிருந்து என்னுடைய ஒரு சம்பளத்திலே சமாளிக்க முடியலே... நீதான் அதற்கு ஒரு வழி பண்ணணும்.”

“கம்பளம் வாங்குங்களேன். இருபத வருஷங்கள் வரை உத்தியோகம் பார்சிறேன்னு சொல்லைக் கொள்வதிக் குறைச்சல் இல்லை... ஒரு ஆன்லிட்டே எட்டணு. ஒரு ரூபாய்னு வாங்கினு கூட உங்க எட்டு மணி வேலையிப் பத்து ரூபாய் தேறமே!”

“புதுசா ஒரு தொழிலைக் கத்துக்க சொல்லியா? வேணும்ப்பா, வேணும் நீ போ.”

“வலைப்படாதீங்க, ராக்ஜி... இன்னிக்கு லாபிற்றுக்கிழமை. பம்பாய் மெயிலைப் பார்க்கப் போயிண்டிருக்கனே தான் நீங்கள்.. அப்பறம் செல்வாய்.. புதன் கிழமை வன்னிக்கு உங்க அக்கா பெண்ணை அழைக்கண்டு வரங்க. நாள்விலோரும் போய்ப் பார்த்து ஏ, பாட்டைச் செய்யலாம்.”

“கையிலே ஒரு ரூபாய் இருக்கும் மணி... இரண்டு நாட்களிலே உனக்கு, திருப்பித் தரேன்.”

“கிம்பனம் வாங்குகிற ஆணா இருந்தால் பதிலைத்தாம் தெரியே கடன் வாங்க ஆரம்பிச்சிருப்பீங்களா?”

சொல்லிக் கொண்டே ஷர்ட்டின் வலது கைபின் மடிப்புக்களிலிருந்து பணத்தை எடுத்தான். ஒரு ரூபாயை அவரிடம் நீட்டினான்.

“உன் கிட்டேயே இரண்டு நோட்டுத் தானே இருக்கு?”

ராவ்ஜி ‘வேண்டாம்’ என்று சொல்வது போலப் பேசி, முகத்தில் ஓர் இரக்கத்தையும் இழுத்து வைத்து, கையை ஏழ் நீட்டினான்.

“என் கிட்டே இரண்டாவிரம் இருக்கும்னு ஒரு ரூபாய் கேட்கலங்களா?”

சொடுத்து விட்டு மணி தேரே ஏழாம் பிளாட்டாரத்தினுள் நுழைந்தான். விரைவாக நடந்த அவன் எந்தப் பக்கமும் பார்க்கவில்லை. வெள்ளை பான்ட், வெள்ளை முழுக்கை ஷர்ட்டு, முழுக்கையாக மடித்த மடிப்புப் பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சியாக இருந்தது. கையில் கறுப்பு பூட்ஸ், ஊதா நிற சாக்ஸ் புதுமைப் பொலிவுடன் விளங்கியது. உருண்டு திரண்ட நோன் பட்டை, நடைக்கே ஒரு கம்பீரத்தை அளித்தது.

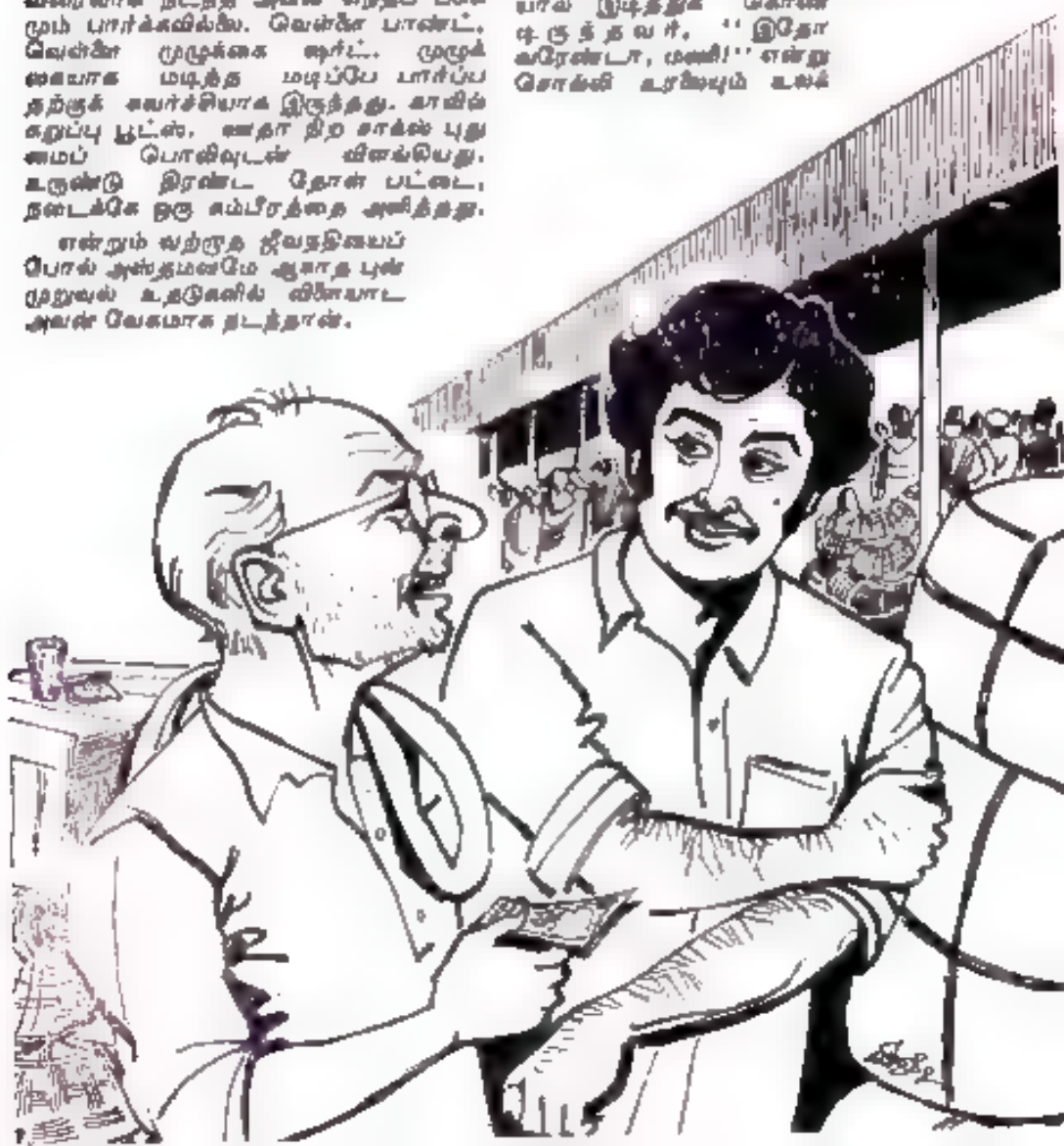
என்றும் வறாது ஜீவததியைப் போல் அஸ்தமனமே ஆகாத புன்முறுவல் உதடுகளில் விளையாத அவன் வேகமாக நடந்தான்.

ஆர். எம். எஸ்.வை அடைந்ததும் அவன் நின்று. ஏழாவது பிளாட்டாரத்தில் ஆன் அரவமே இல்லை. டிரை் பாஸஞ்சர் ஆற மணி ஐம்பத்தைந்து நிமிடங்களுக்குப் புறப்படும். அதில் போகிறவர்களில் பாதிப் பேர் சீசன் டிக்கெட்டாரர்கள். கால்வாசிப் பேர் ரயிலிலே ஊழியர்கள். பீதியில் ராவ்ஜி வைப் போன்ற உத்தமர்கள் சிலர்-டிக் கட்டுடன் பிரயாணம் செய்கிறவர்கள்.

ஆர். எம். எஸ்.வாக்கு முன்னே நின்றவன் அதிக தேரம் காத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

“சித்தப்பா!”

ஒரு மிழைப் பெரிய ஜாதிக்காய்ப் பெட்டியின் மேல் உட்கார்ந்த வெற்றிலையையும் பாக்கையும் சிறு உலக்கையாக இடித்துக் கொண்டிருந்தவர், “இதோ வரேண்டா, மணி!” என்று சொல்லி உரையும் உலக்

னையையும் பக்கத்தில் வைத்து விட்டு இறங்கினார்.

"என்னுளை வர முடியாது. ஒரே சாமான்களாகக் கொட்டிக் கிடக்கு. ஜாகிரெதையா நீங்க வாருங்கோ" என்று மணி கத்தினான்.

நிழலர் இதங் கி வந்தார். முகத்தில் வெள்ளிப் பொடிகள் தூவினுற்போல் தாடி. வழுக்கைக்குக் கனர சட்டிய தலை மயிர் காதோரம் மண்டிக் கிடந்தது.

அவர் அருகே வந்ததும் பாண்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து இரண்டு பத்து ரூபாய் நோட்டுகளை எடுத்தான் மணி.

"சித்தப்பா! உங்க பிள்கா கிட்டே யிருந்து இந்த இரண்டு நோட்டுக்களைக் கறக்கறதுக்குள்ளே என் தாவு தீர்ந்துடுத்து. ஒண்ணும் தேதி வரறதுக்கு என்ன கேடுன்னு கேட்டான். நீங்க தொறால் ஆஸ்பத்திரியிலே மூணு நாள் கிடத்தீங்கன்னேன். எப்போ டில்சார்ஜ் எப்படி இருக்கார்னு கூடக் கேட்கலை...இந்தா ரூபங்கள். எனக்கு பாம்பே வெயிலைப் பார்க்கணும்..."

"நான் செத்தார்க் கூட அவனுக்கு என்ன? அது சரி, நான் இங்கேதான் இருக்கேன்னு அவனுக்கோ, அவன் பெண்டாட்டிக்கோ தெரியுமா?"

"தெரியாது. நான் சொல்லலை. அடுத்த தடவை பணம் கேட்கப் போறபோது ரூபகமாச் சொல்றேன்..."

"வேண்டாம். சொல்லாதே."

"ஏன், உடனே டாக்ஸியோட வந்து உங்களை அழைச்சுண்டு போய் நடுக்கடத்திலே உட்கார வைச்சுடுவானே? சித்தப்பா! நான் சொல்றேன்னு தப்பா விடைச்சுக்காதீர்கள். நீங்க ஏதாவது ஒரு குறித்ததைப் பண்ணி

யிருக்கிறீர்கள் என்றால் அது அவனைப் பெத்தது தான்...நான் வரேன்."

முழுவது பிளாட்பாரத்திலிருந்து விரை வாகத் திரும்பிய மணி, மூன்றாவது பிளாட் பாரத்தை நோக்கி நடந்தான். இன்னும் பம்பாய் மெயில் வரவில்லை என்று அவனுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அவனுடைய தொழிலில் அவன் என்னதான் நிபுணராக இருந்தாலும், ஐரூராகக் குறித்த நேரத்தில் குறித்த இடத்தில் இருக்க வேண்டும். குறித்த பிரயாணியை அணுக வேண்டும்.

தடக்கும்போது சித்தப்பாஸையும் அவருடைய பிள்காஸையும் பற்றிச் சிந்தனை பிறந்தது. இந்தச் சித்தப்பாஸை அவனுக்குக் கடந்த இரண்டு மாதங்களாகத்தான் தெரியும். ஒருநாள் கிராண்ட் டிரங்க் எக்ஸ்பிரஸில் ஸ்லீப்பர் பெட்டியில் அவர் ஏறினார். டில்லியில் அண்ணா பெண் இருக்கிறாளாம். ரொம்ப நல்லவளாம். 'சித்தப்பா, சித்தப்பா' என்று அவன் உயிரை விடுவாளாம். தம் அந்திய நாட்களை அவன் விட்டில் கழித்து விடுவது என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டாராம்.

அவருடைய இந்த முடிவு ஸ்லீப்பர் கண்டக்டர் தாமஸுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கீழே இறக்கி விட்டார். டில்லிக்குப் போனதும் பணம் கொடுத்து விடுவதாகச் சொன்னார். டில்லியில் இருக்கும் அண்ணா பெண் என்ன வேண்டுமானாலும் தருவாள் என்று சத்தியம் செய்து பார்த்தார். தாமஸ் அவரைக் கீழே இறக்கி விட்டார். பிளாட்பாரத்தில் நின்ற அவருடைய கண்கள் கலத்தன. துண்டால் துடைத்துக் கொண்டே, சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார்.

அத்தச் சமயத்தில்தான் மணி எதிர்ப்பட்டான். அவனுடைய உடையையும், தடையையும் பார்த்து ஒரு கணம் பயத்துடன் மயங்கின அவர் அவனுடைய புன்முறுவல் பூத்த முகத்தைப் பார்த்து அடுத்த கணமே தைரியத்துடன் அணுகினார்.

"சார்..."

"என்ன பெரியவரே?"

"நான் டில்லிக்குப் போகணும்."

"இதோ நிற்பிறதே. இதுதான் டில்லியில். ஏறுங்கள்."

"ஏதினேன். கீழே இறக்கி விட்டு விட்டான் ஒரு மகானுபாவன்!"

"வீல்ப்பிரிவு ஏறியிருப்பீர்கள். சிறை வேஷன் இவ்வியா?"

"புக்கட்டே இவ்வியா..."

"போச்சடா. புக்கட்டே இவ்வியா?"

விவப்புடன் பார்த்தான் மணி.

"அண்ணு பெண் டிஸ்சியே இருக்கிறாள். ராமகிருஷ்ண தகரில் வீடு. மாப்பிள்ளைக்கு செக்ரடேரியட்டியம் எண்ணூறு ரூபாய் சம்பளம். ஒரு 'உம்' கொட்டினால், ஜானகி ஏராளமாக டிஸ்சியே பணம் அனுப்புவான், அவ்வளவு நல்ல பெண்."

"கடிதாச எழுதிப் போடுங்கள். பணம் வந்ததும் போகலாம்."

"அதுவரையில் என் கதி?"

"இந்த ஊரில் யாரும் இவ்வியா?"

"கொள்ளி போடறதுக்கு ஒரு பிள்ளை இருக்கான். ஆனால் அவன் என் வயதிற்குப் போட மாட்டேன் என்கிறான்..."

அவன் மனைவிக்கு அடக்க ஒடுக்கம் போறுதுன்னேன். நான் சொன்னதில் தப்பு இல்லை. அடக்கம் போறுதுதான். எப்போ பார்த்தாலும் வாஸ்கெயே தான் ஜாகையும் பார்வையும். இதைச் சொல்லப்படுதோ? சொன்னேன்...

இந்த மாதிரி அபுக்கடி சொன்னேன். அவன் நேத்திக்கு ராத்திரி ஒரு தட்டகம் ஆடினான். ஏற்கனவே என் பிள்ளைக்கு நான் வட்சியம் இல்லை. 'ஒண்ணு தான் இருக்கணும் அல்லது உங்க அப்பா இருக்கணும்' என்று அவன் கைகேலி மாதிரி தலையை விரிச்சான். தரைமேல் உருண்டான். திரேளபதி மாதிரி தலைமயிர் அவளுக்கு. அந்த நீலத்தை வைக்கண்டு அதிலேயே சேதம் மாதிரி தற்கொடை பண்ணிக் கொள்ள முடிவு

பண்ணி விடுவானோ என்று என் பின்னைக்குப் பயம். தாடகம் மூடிக்கூட. நானும் வெளியே வந்துட்டேன்."

"நீங்க ராமாயணம் பாரதம் அளவுக்கு மீதிக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ராமன் மேலே தசரதனுக்கு எத்தனை ஆகை... அது மாதிரி இருந்திருக்கணும்."

"இருந்தேன். தசரதன் கிட அதிகமாகிய இருந்தேன். ஆனால் அவன் சம்பாதிக்க ஆரம்பிச்சான். என் மனைவி சேத்தான். அவனுக்கு ஒரு மனைவி வந்தான். மனைவி போனதுதான் மனுஷன் மாறணும். வந்தால் மாறணுமா? அவன் மாறினான். அதிலே யார் மாட்டினா? இதோ தான்! என் கதையைப் பார்த்துக்கோ! என் பிள்ளை அவன்தான் எவ்வாறனு இருக்கான். இன்னிக்குத் தெரியாது... அவன் தாடகி, பூதன். குரீப்பணகை."

"தான் நேத்துச் சாவங்காலம் காப்பிட்டது. கையில் காவனு இல்லை..."

"எங்கிட்ட இருக்கு. சாப்பிடுங்கள்."

அன்று ஆரம்பித்த பரிச்சயம் இன்று வரை தொடர்ந்து வளர்ந்து விட்டது. பெரியவரின் பேயர் சாமிநாதன். அண்ணு பெண் ஜானகியின் பெயரைத் தனம் ஆயிரம் தடவைகள் உச்சரித்த அவரை அவன் சுப்பிரெயுய போல் 'சித்தப்பா' என்று அழைக்க ஆரம்பித்தான் மணி. அவர் மீது அவனுக்கு ஓரக்கம் என்று தனியாக ஓர் உணர்ச்சி பிறக்கவிட்டது. இந்த சென்ட்ரல் ஹோட்டென் என்கிற மகா யந்திரத்தில் இவரும் புகுத்த விட்டார். அது

இயங்குகிற வேகத்தில் இவரும் கூட இயங்குகிறார். இவரைப் போன்றவர்கள் எத்தனையோ பேர் எவ்வாறு இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். இழைவருடைய வயிற்றுப்பாட்டுக்காக ஒரே தடவை மணி அவருடைய பிள்ளையைப் போல் பார்த்தான். சிவராமன் நான் பிள்ளைகளே தோன்றினேன். மருமகன் செய்வது எதுவுமே அப்பாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று சொத்து கொண்டான். அவராகத்தான் கோபித்துக் கொண்டு வெளியேறியிருர் என்று சாத்தான். தன் சம்பளத்தில் அவருடைய காப்பாட்டுச் செயலுக்கு என்று தனியாக மாதம் தாற்பது ஐம்பது என்று கொடுக்க முடியாது என்றும், அவர் எப்போது வேண்டுமானாலும் திரும்பி வரலாம் என்றும் சொன்னான். சிவராமனுடைய மிச்ச சாரதாமணிக்குக் காப்பி கொடுத்தான். மராமருரைப் பற்றி அவன் ஒரு வார்த்தை அவதூறல் சொல்லவில்லை. பெரிய வருடைய இருமலிப் பற்றித்தான் அவன் விசாரித்தான்.

மொத்தத்தில் வயதாவியும் மூதிர்ச்சி விலகாதவர் என்று சாமிதாத்தா மணி எடை போட்டான். அவருடைய சொற்படி ஜானகிக்குக் கடிதமாகப் எழுதினான். ஓர் எண்டிஷன் வகுப்புக்கே பணம் கொடுக்கக் கூடிய அவன் பத்துப் பைசா கார்டும் பதிகூட எழுதவில்லை. இருத்தும் ஜானகி க்மரணியைச் சித்தப்பா திறத்தவில்லை. பிள்ளையும் பணம் தரவில்லை. சித்தப்பாவுக்குச் சாப்பிட்டாக வேண்டும். என்று செய்வது மாதத்தில் ஒரு தான் வரும்படிவை மணி அவருக்காக ஒதுக்கி வைத்தான். இதற்காக அவன் வருத்தப்படவில்லை. அவருக்காக ஒரு தான் அதிகமாக வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறதே என்றுதான் அவன் மனம் கஷ்டப்பட்டான்.

அன்றும் பம்பாய் மெயில் என்றும் போல் கூட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தள்ளியது. மணி சாதாரணமாக மூன்றுவது வகுப்புப் பிரயாணிகளை அண்டு வந்தான். மேல் வகுப்புப் பிரயாணிகளை விடத்தான் அவனுக்கு மோகம். ஆனாலும் தன் கொள்கை தப்பு என்று மனம் அடிச்சடி உதைத்துக் கொள்ளும். முதல் வகுப்பில் வருகிறவர்களில் எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், சாக் கொடுக்காமல் பாணஸ்க் காட்டி வரும் ரயிலே அதி காரிகள்தான். பணத்தைக் கொடுத்து வருகிறவர்களில் பெரும்பாலோர் மூன்றுவது வகுப்பில்தான் வருகிறார்கள். அதையும் தூங்குவதற்குப் பணம் வந்த பிறகு கேட்கவே வேண்டாம். ஓர்

உயர்த்தி மற்ற தீபபதி. இரண்டாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிற ஓர் ஐ.ஏ.எம். அதிகாரி. தீமென்றும் வாசற்படி ஏற ஆயிரம் ரூபாய்க்கே கேட்கும் பிரபல வக்கீல் ஒருவர் - இவர்களை யெவ்வாறு அவன் க்ளிப் பிெட்டியில் பார்த்திருக்கிறான். சர்க்காரோ, கட்சிக்காரனோ பணம் கொடுக்கும்போதுதான் இவர்கள் தங்களுடைய அத்தனையையும் கெடர வத்தையும் பத்திரமாகக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் போல் இருக்கிறது.

மெயில் வான், பார்சல் வான் எவ்வாறு வந்தாலும் கண்ணாடிக் குத்கிவிட்டு எதிரே வரும் போர்ட்டர்கள், டிராவிடன் எவ்வாறாயும் மறந்து அவன் விரைத்தான். அர்ஜுனனுக்கும், கர்ஜனுக்கும் தங்களுடைய சாமர்த்தியத்தில் தங்கிக்கை இருந்தபோது என்னவோ, மணிக்கு என்னமே தன் தொழிலின் வெற்றியில் அவரம்பிக்கை பிறத்த திவிலை. சில டாக்டர்கள், இஞ்செக்ஷன் கொடுக்கும்போது ஊசி ஏறுவதே தெரியாது. இது டாக்டருடைய தை காக வந்தை உணர்த்துகிறது. அவரையும் மிஞ்சுகிறவன் மணி. டாக்டர் குத்துகிற ஊசி ஒரு கணமேனும் உடலில் தொட்டு, உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். மணி விரல் வைத்தால் ஆளுடைய துணி கூட அசையாது. மின்னல் வேகம், மின்சார வேகம் தான். வலி இல்லாமல் ரண் லிசெசை செய்வதில் அவன் திபுனன்.

மணிக்குத் தான் ஒரு சிங்கம் என்று நினைத்துக் கொள்வதில் பெருமை. சிங்கம் பரி வந்த பிந்தான் இரை தேடப் போகும். பரி அடங்கி விட்டால் யார் வேண்டுமானாலும் அதன் முதுகில் ஏறி உட்கார்த்து விடையாடலாம். அது போவத்தான் மணியும். முதலில் செயல் வேண்டியது தேவைதான் என்று எண்ணிப் பார்ப்பான். எத்தனை தாட்களுக்கு தீட்டிப் போடலாம் என்று கணக்குப் போடுவான்.

சில சமயங்களில் தேவை அத்தியாவசியமாகத் தோன்றும். ஆனால் கைக்குக் கிடைத்தது அவசியத்தின் அளவுக்கு வரவில்லை என்றால் அத்துடன் விட்டுவிடுவான். மறுதல்தான் மறு படியும் அவன் இரை தேடப் போவான்.

மணி ஓரே நாளில் இரண்டு தடவை தன் தொழிலின் அக்கறை காட்டினான் என்று சரித்திரம் சொன்னதில்லை.

அவன் கடைவாசை முதல் வகுப்புப் பெட்டி ஒன்றை அடைத்தான். அப்பே ஓரே கூட்டம். அதுதான் புருத்தான். அதே சமயத்தில் ஸ்டேஷன் ரூப்ரீன் டெண்டிஸ் பெண், எக்கொய்ரி கிளார்க் மக்களா பெட்டியிலிருந்து இறங்கினார்.

அவன் இறங்கிய சில நிமிடங்களில் ஒரு வன் இறங்கினான்.

அவனுடைய உருவத்தை விழுங்கிய மணி உடைபடக் கவனித்தான். நீவ திற பாண்டி. வெள்ளை ஷர்ட்.

மணியைத் தாண்டிக்கொண்டு அவன் தடத்தான். மணி கவனித்தான். அவரீகப் பிஸ்தோடர்த்தான் மணி.

பாண்டின் தலிப் பாக்கெட் அவன் கண்களை அழுத்தின. பின்னாலுப் போர்ட் டர்கள் தலைச் சுழைபுடல் 'வழி வழி' என்று கூவிக் கொண்டே நெரித்தார்கள். அவனும் கூட்டத்தில் ஒன்றாக 'வழி வழி' என்று கத்தினான். பின்னாலு ஒருவன் மோதும்கரை காத்திருந்த அவன். தன்மேல் ஒருவன் மோதவும் முன்னால் சென்றவன் மேல் மோதினான்.

கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கத்தரிக் கோல் மங்கலின் துணியில் பாய்ந்து வெளியே வருவது போல் இரு வீரர்கள் விடாயாடின.

மணி யார் மேலும் இடிக்காமல் நழுவித் திரும்பி எதிர்த் திசையில் நடக்கலானான். அவனுடைய வயிற்றுக்கும் பணியனுக்கும் நடுவே ஒரு சின்னஞ் சிறு பரீஸ் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது.

பிராட்டாரத்தின் கோடி வரைக்கும் தடத்தான். முத்துவின் லூபகம் வந்தது. கூட்டிலேட் முத்துவின் அம்மா சாகக் கிடக்கிறாள். எப்படி யாவது அவளை இன்று ரயிலில் ஏற்றி அனுப்ப வேண்டும். சோயமுத்துக்கு ரயில் சார்ஜ் பதிவித்து ரூபாய், எழுபது பைசா. குறைந்தது ரூப்பது ரூபாயாவது முத்துவுக்குக் கொடுத்தால்தான் அவனுக்குத் திருப்தியாக இருக்கும்.

மணி பரிசுவத் திறந்து பார்த்த போது அவன் கண்ணில் பட்டவை: மூன்று பத்து ரூபாய் நோட்டு.

இரண்டு தந்து ரூபாய் நோட்டு. தான்கு ஒரு ரூபாய் நோட்டு.

ஐம்பது பைசா, பத்துப் பைசா, மூன்று பைசா நானையங்கள்.

அதை அவன் மேலும் குடைத்த போது இரண்டு மூன்று பம்பாய் விலா சங்கள், யாரோ ஒருவருடைய மணிகைக் கடைக் கையெழுத்தில் ஒரு சிறு கடிதம், கூட்டிக் கூட்டிச் சேர்த்துச் சேர்த்து எழுதியிருந்த அந்தத் தயிழைப் படிக்க அவன் சிரமப்பட்டவிலை.

கடைவிலாக இரண்டு சிறு படங்களைப் பார்த்தான். ஒன்றில் நீவ திற ரூலாய் ரூப்பன் புன்முறுவதுடன் திகழ்ந்தார். இன்னொன்று பரீஸ் சொந்தக் காரனுடைய படம். முகத்தில் கீள இருந்தது. சினிமாவில் சேரத் துடிக்கும் இளைஞன் 'போஸ்' கொடுப்பது போல் விழிகன் சந்தே மேல் நோக்கி

நுப்பாவில் திசைக்கும் மலையிலே நுமரநிற் ஒரு தொப்பி அணிந்து கொண்டிருந்தான். தொப்பியின் அவர் மாத் போல் நிறைந்த மூலாரகம் உண்டு. திம்பிடிக்கும் கூட்டத்தில் தன்னை அடிக்கும்போது தொப்பியில் ஒரு குழாயை இறைத்துக் கொண்டான் அவர்கள் பீதம் தன்னிடம் அடிக்கும். இதனால் அவர்கள் நெறுங்கு அருகில் சென்று திசைக்கு முடியும். கங்கை கங்காநதுவதும் காலம். ஆதாரம் 'சி' தகவல் மலு.

நின்றன. புனைப்படத்தில் பின்புறத்தில் பெயரும் விலாசமும் இருந்தன.

நாற்பத்து நாறு ரூபாய், அறுபத்து மூன்று பைசாவைத் தனியாக எடுத்து பாண்டி பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்ட மணி, 'முத்து அதிர்த்த சாலை'தான் என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

அதே சமயத்தில் இதுவரையில் திசைத்துப் பாராது ஓர் எண்ணம் நிமிசென்று உதித்தது.

மங்கலா அந்தப் பெட்டியி் விருந்து இறங்கிய ஒருசில நிமிஷங்களுக்குப் பின் தான் பரீஸ்காரன் இறங்கினான். இருவருக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்குமோ? ஆனால் தனியாகத்தானே போனார்கள்?

காலை நேரத்தின் ருசிர் காற்று முகத்தில் அடித்தது. சேன்லிகளை மறக்க முயன்றான். மெதுவாகத் திரும்பி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

முத்து அவனுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பான். அவன் முதலில் சந்தித்தான் வேண்டும். அதன் பின்தான் மங்கலா.

போகும் வழியில் ஒரு சிமெண்ட் பெஞ்சியின் மேல் வாத்துக் கூடைகள் கண்ணில் பட்டன. ஓரே வாத்துக்கள் கயிற்றுச் சிறையை மீறமுயன்றன. அவருகளின் அசிங்கத்தை சந்தித்துக் கொண்டே மணி விசைத்தான். (தொடரும்)

சிதம்பர நாடு

1. உயர் கலியாணன் உயர் தமிழ்ச்செவ்வைய
தயர் கலியாணன் தங்குதர்த்த - இப்பரின்
வந்து பிறந்தகொரு வானவரும் குற்றவந்து
எந்தை சிதம்பரநாடு ஏத்து.
2. மீனா அழகுமீனில் மோவிலேயும் தெற்றியும்
ஆனா தவளும் அருள்வியும் - பாசமொடு
உன்னுங்கம் என்றுசொலி ஊட்டும் உபசரிப்பும்
கன்னுக்கும் திற்கும் கனித்து.
3. தங்க லுடையகடுகை தங்குதமிழ்ப் பேசுசொங்கு
அன்பை அருள்சென்ற அன்பொங்கு - எங்கென்ற
தந்தருள் சாண்பெ அன்னம் அறச்சாண
வந்தருவி திற்கும் கனித்து.
4. தன்னார் பொழித்தென்ன தானிக் குறித்தென்ன
பன்னிக் உயர்த்தென்ன மாமன்கள் - கிண்கிண்து
உதம் தனித்தென்ன கொழை சிதம்பர
நாடு மனறத்தின் னும்.
5. அருள் விழுத்தென்ன ஆனந்தத் தென்றல்
பருளித் தவள்த்தென்ன மன்னிக் - பருவத்துச்
சாரக் தென்கிண்த தன்மனவக் குற்றம்
ஊரல் திப்பானை ஊர்.
6. சேக மூகத்தழரும் செல்லி மூடியழரும்
பொருள்கின்ற லாசப் பேரவியழரும் - தங்க
நிறத்தழரும் கன்னிக் தவளும் அழரும்
மறக்குமொ அப்பா மனம்.
7. தமிழோகடு தாண்டியம் தாய்த்தமிழே ஆனிக்ரு
கயிழ்தம வையசைத்த லாச - இயிழ்திரைநீர்
குறித்த தமிழகைப் சோந்ததன்மப் பேனும்
விழ்த பொருதனித்தாய் விது.
8. ஆகவெத்தின் மோகத்தாக் கன்னதமிழ் உற்றருத
தாங்க மூடியாத தங்குமீனும் - ஆகநீர்
கெகாக்கு மிக்கபெருகு சென் திட்டியே
கெகாக்கு தந்தாயன்ம வேத்து.
9. பட்டப் படிப்பீகிப் பத்தம் கொழுத்தென்று
கோட்டு மூழ்குடனெ கூறிடுவாய் - தட்டமாய்
திற்கும் கிண்கிண்த நீனிவத்திக் கிண்கிண்பாய்
கற்றம் லாசமேடு கெடு.
10. சைகைய தமிழில் இயம்ப மூடியமென்
கன்னிக் கெகாருளிக் காதிட்டு - தொகலுளிக்
கெரும் தமிழ்க்கொடியை ஏற்றி விளங்குவதாய்
சென் சிதம்பரநா தா.
11. கெகியொடு ராஜாஜி கெகியில் கெகாக்குப்
பகியெயர் ஆற்றலுடைய பகியொரும் - தகியுள்
என்ன உதவிக்கும் இப்பத் தமிழினக்கு
வயவாய் உரிக்கொதி வந்து.

மாமலை - சோடு

12. எந்த மொழியிலும் என்னையும் காழ்ப்பிக்கும்
சொந்த மொழியில் கண்ணக்டாய் - எந்த
ரகச மனியாம் ராஜாவி தீயே
ரகசர் உலகின் னி.

13. எவ்வார் குதறபாரும் எவ்வார் தெய்தும்தி
கவ்வாய் இராபெ கவித்திருவாய் - நன்னய்தி
உதற்கு துயர்நீட்டாய் னாரார் இடர்கிணையம்
பற்குர்க்கும் செவ்வாய் பரிவு.

14. புதித்த முகம்பார்த்தே பூப்ப்பாய் அகவாய்
பதித்த முகம்பாராய் பாரிச - தந்தே
அருவார் குரம்பெட்டாய் ஆமி பதறி
எருவாய் துயர்கிணையம் கெது.

15. ஏறு எவ்வார் எவ்வாரிலும் எவ்வார்க்கும்
வாறு இவ்வாய் வரும்விருத்த - தாழ்விய்தி
எவ்வாரும் ஒவ்வாய் இருத்த தமிழ்கவையார்
கவ்வாரும் கெது கவி.

16. சித்பத்தைச் சித்திரத்தைச் செத்தமிழின் துப்பத்தைப்
பொறுப்புடைய நீயமர்த்து பொறுக்கும் - அற்புதத்தில்
கட்டுகாடு கெட்டிருப்பர் கவ்வாரும் கெதுரும்
கட்டமாய் தொட்டியிலே வத்து.

17. ஆறிலார் காவியத்தில் ஆனந்த மவத்தை
ஆறிலார் நிய்போல் அகவாய்க்கை - ஆறிலார்
செய்யுள் ரகசியத்தைச் செத்தமிழின் செத்ததை
துயர் உகிப்போயே ஆவத்து.

18. நித்தம் உகிநாடும் நெயர் தகையெவ்வாய்
சித்தம் தமிழாகச் செய்துவி - அத்துதி
கெத்தே கட்டுகிப்பாய் இப்பக் கவிவுணர்வாய்
யோகத்தே துய்ப்புறும் உவத்து.

19. முன்னம் மதுரைமே முன்னின்று பேசுகைல்
எவ்வாய் இவ்வாய்க்கை எவ்வாய் - திவ்வாய்க்கை
திவ்வாய் நினைவெடு தித்தமிழைக் கற்பித்த
ஒவ்வாய் நினைவெடு ஒர்த்து.

20. தாயாமி அக்புத்தாய் தத்தையெவ்வாய்
ஆப கவகை அறிவித்தாய் - தாயோயே
என்றும் அவ்வாய்க் கவ்வாய்க்கை நித்தமிழைப்
திவ்வாய் அருகிலிருந்து தீ.

21. எவ்வாய் தமிழுணர்வோ எவ்வாய் கவ்வாய்க்கை
அவ்வாய் இருப்பாய் அமர்த்து - அவ்வாய்க்கை
உவ்வாய் ஒவ்வாய்க்கை உவ்வாய்க்கை
மவ்வாய் நினைவெடு உவ்வாய்க்கை.

22. தென்னு தமிழ்ப்புறவன் தெரிந்த கவ்வாய்க்கை
அவ்வாய் வறவரும் அருவாய்க்கை - வவ்வாய்
கெதம்பர தாதிகை சித்திப்பாய் எவ்வாய்
இதம்பெறவோ வறவார் இவ்வாய்.

இவ்வருத்த கவ்வாய்க்கை அருவாய்க்கை முன் கவ்வாய்க்கை
மவ்வாய் தித்தமிழை கவ்வாய்க்கை தீ. க. க.

சாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

துர்ப்பாக்கியசாஸி

மதுராத்தகன் சிறிது நேரம் பரமை பிடித்தவன் போல் உட்கார்ந்திருத்த பிறகு நிமிர்வென்று எழுந்து நின்று, அநிருத்தரைப் பார்த்து, "முதன் மத்திரி! இதெல்லாம் உமது சூழ்ச்சி! எனக்கு அப்போதே தெரியும்! கத்தர சொழியின் மக்கள், அறிதும் முக்கியமாக அருள்மொழி வர்மன் பேரில் உமக்குப் பிரியம். அவனுக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்டும் என்பது உம்முடைய விருப்பம். அதற்காக இப்படி செயல்பாடம் என் தாயாரிடம் பொய்யும் புனைகூட்டும் கூறி அவருடைய உத்தமமான மனத்தைக் கெடுத்திருக்கிறீர்! அநிருத்தப் பிரம்மராயரே! உமக்கு என்ன தீங்கு நான் செய்தேன்? எதற்காக எனக்கு இந்தத் துரோசம் செயல்படப் பார்த்தீர்? உம்முடைய தோக்கத்துக்காக நான் என் தாயாருக்குப் பிள்ளை யில்லாமல் போக வேண்டுமா? இந்த மாதிரி ஒரு பயங்கரமான பாதகச் சூழ்ச்சி இந்த உமவிட இருவரை யாரும் செய்திருக்க மாட்டார்களே? விஷ்ணு பக்தர்களின் குலத்தில் வந்த அந்தண ராயி நீர் இப்படிச் செய்ய வேண்டுமா? இல்லை, இல்லை! உமது பேரில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இளைப்பிராட்டி குந்தலையும் அருள்மொழி வர்மனும் ஏதோ சூழ்ச்சி செய்து இப்படி உம்மைப் பாதகம் செயல்பட பண்ணியிருக்கிறார்கள்!" என்று கத்தினான்.

"அநிருத்தர் சாவதானமான குரலில், "இளவரசே! தங்கள் பேரில் எனக்கு அல்வன் வு துவேஷம் இருந்தால், கொடுவன மறையில் மரத்தடியில் விழுந்து கிடந்த தங்களை எடுத்து வத்திருக்க மாட்டேன். அருள்மொழிவர்மரைப் பற்றியும் தாங்கள் குறை கூற வேண்டாம். நமது கொண்ட அங்கீரர் இந்த நிமிஷத்தில் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார் தெரியுமா? தருகைக் கொட்டையைச் சூழ்ந்துள்ள படை வீரர்களிடத்திலும் மக்களிடத்திலும்

சென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி வருகிறார். அவருடைய செத்தப்பாவாயி தாய்கள் உயிரோடிருக்கும் போது தாம் சிங்காதனம் ஏறுவது தர்மம் அல்லவேண்டும், அம்மாதிரி வீரர்களும் மக்களும் கோரக் கூடாதென்றும் சொல்லி அவர்கள் மனத்தை மாற்றிச் சரிப்படுத்த முயன்று வருகிறார்...." என்றார்.

"அப்படியானால், அப்படியானால், நீங்கள் சற்று மூன் சொன்ன செய்தி அருள்மொழிக்குத் தெரியாதல்லவா?"

"அருள்மொழிக்கும் தெரியாது; வேறு யாருக்கும் தெரியாது."

"இனி மேல்தான் எதற்காகத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்? அநிருத்தரே! நீர் மட்டும் வாயை மூடிச் கொண்டிருப்பதாக ஒப்புக் கொள்ளும். சக்கர வர்த்தி தங்களுக்கு ஒரு கிராமத்தில் பத்தி வேலி துவத்தானே பட்டியத்தில் எழுதி மாவிய சாஸனம் அளித்தார்? தான் உமக்குப் பாண்டிய நாட்டையே பரிசாக அளித்து விடுகிறேன்....."

"ஐயா! என்னை வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கச் செய்வதற்குப் பாண்டிய நாட்டைத் தர வேண்டியதில்லை. தங்கள் குடைய அண்டையின் கட்டளை ஒன்றே போதும், அவரிடம் சொல்லுங்கள்!"

மதுராத்தகன் தன்னை வளர்த்த அண்ணையைப் பரிதாபமாகப்பார்த்தான்.

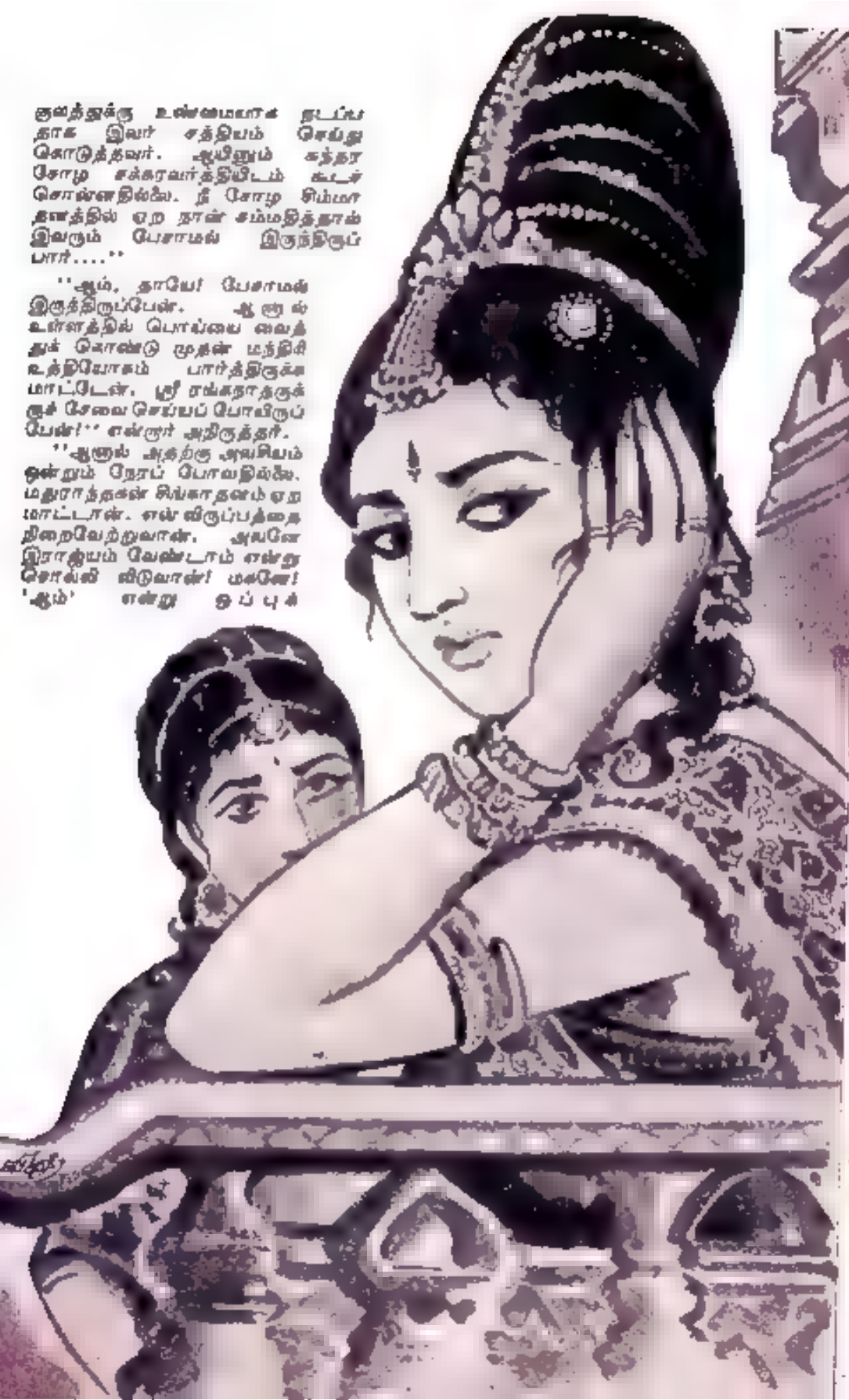
"முற்றதாய்! மதுராத்தகர்! அநிருத்தர் சொல்லுவது சரிதான். அவருக்கு இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்து என் இரகசியம் தெரியும். அன்றைக்கு அவர், 'மகாராணி! இது தங்களுக்குடைய இரகசியம். தாங்கள் யாரிடமாவது சொன்னால் நியாயம் வருவதற்கும் தெரிய முடியாது. என் வாய் மூலமாக ஒரு தாலும் வெளிப்படாது. இது சத்தியம்!' என்று சொன்னார். அதை இன்று வரை யில் திறையேற்றி வருகிறார். சொழ

குலத்துக்கு உண்மைகளை நம்பி
தாசு இவர் சத்தியம் செய்து
கொடுத்தவர். ஆயினும் கந்தர
சோழ சக்கரவர்த்தியிடம் கூடச்
சொன்னதில்லை. நீ சோழ சிம்மா
தளத்தில் ஏற நான் சம்மதித்தால்
இவரும் பேசாமல் இருந்திருப்
பார்....."

"ஆம், தாயே! பேசாமல்
இருத்திருப்பேன். ஆனால்
உள்ளத்தில் பொய்யை வைத்
துக் கொண்டு முதன் மந்திரி
உத்தியோகம் பார்த்திருக்க
மாட்டேன். ஸ்ரீ ரங்கநாதருக்
குக் சேவை செய்வப் போயிருப்
பேன்!" என்று அறிவித்தார்.

"ஆனால் அதற்கு அவசியம்
ஒன்றும் நேரப் போவதில்லை.
மதுராத்தகன் சிங்காதனம் ஏற
மாட்டான். என் விருப்பத்தை
நிறைவேற்றுவான். அவனே
இராஜ்யம் வேண்டாம் என்று
சொல்லி விடுவான்! மகனே!
'ஆம்' என்று ஒப்புக்

கொள்ளு!" என்று பெரிய பிராட்டி செய்பவன்மாதேவி.

"நாயே! அப்படியானால், நான் சிங்காதனம் ஏறத் தடைபாவிருப்பது தங்கன் ஒருவர்தானா? நான் தங்கன் வயிற்றில் பிறந்த மகனாகிய பென்றே வைத்துக் கொள்கிறேன். இருபது வருஷங்களுக்கு மேல் தங்கன் வயிற்றில் பிறந்த மகனுக்கு மேல் அருமைபாடு வளர்த்தீர்கள். இப்போது எதற்காக என்னைக்கு இந்தத் துரோகம் செய்கிறீர்கள்? நான் தங்கனுக்கு என்ன தீங்கு செய்தேன்?"

"குழந்தாய்! நீ எனக்கு ஒரு தீங்கும் செய்ய வில்லை. நான்தான் உனக்குப் பெருந் தீங்கு செய்து விட்டேன். இத்தனை நாளும் உன்னை என் வயிற்றில் பென்ற மகனாகப் போலவே வளர்த்து வந்து விட்டு இப்போது 'நீ என் மகன் இல்லை!' என்று சொல்கிறேன். இதனால் உன் மனம் எத்தனை புண்படும் என்பது எனக்குத் தெரியாது? என் ஆயுள் என்ன வரையில் இந்த நான் வெளியிட்டுச் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். முக்கியமாக, உன்விடம் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். ஆனால் என் கண்களுக்கு நான் கொடுத்த வாக்ஞத்தியை நிறைவேற்ற வேண்டும். நான் புகுந்த சோழ குலத்துக்குத் துரோகம் செய்வது கூடாது. சோழ குலத்தில் பிறக்காதவனைச் சோழ குல சிங்காதனத்தில் நான் ஏற்றி வைக்கக் கூடாது. ஏற்றுவதற்கு நான் உடத்தையாகவும் இருக்கக் கூடாது. என் மனம் இதைப் பற்றி வேதனை அடைவதில்லை என்று நீங்கள் கிறீர்கள்? 'நீ என் மகன் அல்ல' என்று என்று முன்னால் சொன்ன பொது என் நெஞ்சே உடைந்து போய் விட்டது. உடைந்த வரையில் சொல்வதற்குத் தயக்கிடுவேன். உள்ளம் ஒரே குழப்பமாயிருந்தது. என்னுடைய கடமை என்ன, தர்மம் என்ன என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகவே நம்பியாண்டார் நம்பி விடம் போயிருந்தேன். அந்த மகான் தர்ம சூகசுமத்தை விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார். 'உவகிதன் மாதந்தர் அனைவரும் மகாதேவரின் புதல்வர்கள் தான். விவபக்த ரிரோமணியான தாங்கள் 'சொந்தக் குழந்தை' என்றும், 'வளர்த்த குழந்தை' என்றும், பேதம் பாராட்ட மாட்டார்கள். தங்களுடைய சொந்த சொத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் வளர்த்த மகனுக்கே கொடுப்பீர்கள். ஆனால் இராஜ்யத்தின் சமாசாரம் வேறு. நம்முடைய பொய்வின் மூலம் இன்னொருவருடைய நிபாயமான உரிமையைத் தடை செய்வது பாவமாகும். சோழ குலத்தில் பிறக்காதவ

னைத் தெரிந்து சோழ சிங்காதனத்தில் ஏற்றி வைப்பது குலத் துரோகமாகும். தங்கன் மகனிடமும் சக்ரவர்த்தியிடமும் உண்மையைச் சொல்லி விடுவது நான் தர்மம்' என்று உபதேசித்தார். கேட்டுக் கொண்டு திரும்பி வந்தேன். குமாரா! நீ சொந்த மகன் அல்ல என்று சொல்வதில் எனக்குச் சந்தோஷம் இருக்க முடியுமா? சக்ரவர்த்தியிடம் சொல்லும் போதுதான் இதை நான் பெருமைபுடன் சொல்ல முடியுமா?"

அச்சமயம் மதுராத்தகன் நிமரென்று எழுந்து செய்பவன்மாதேவியின் காலில் விழுந்து, "அண்ணையே! எனக்கு இராஜ்யம் வேண்டாம்; சிங்காதனமும் வேண்டாம். இங்கே இருக்கச் சொன்னால் இருக்கிறேன்; தேசாந்திரம். போகச் சொன்னால் போய் விடுகிறேன். ஆனால் நான் தங்கன் மகன் அல்ல; தங்கன் திருவயிற்றில் பிறந்தவன் அல்ல என்று மட்டும் சொல்ல வேண்டாம்! யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம்! சொன்னீர்களானால் அந்த அவமானத்தினாலேயே என் நெஞ்சு வெடித்து இறந்துவிடுவேன்!" என்று கூறினான்.

செய்பவன்மாதேவி கண்ணில் நீர் துன்ப மிகுந்த ஆவலுடன் மதுராத்தகனை வாரி எடுத்துத் தன் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக் கொண்டாள்.

"குமாரா! உன்னை இந்தத் துன்பம் அணுகாதிருக்கும் பொருட்டுத்தான் இந்த உலக இராஜ்யத்தில் விருப்பமில்லாதவனாகவும் சிவலோக சாம்ராஜ்யத்தில் பற்றுள்ளவனாகவும் வளர்க்க முயன்று வந்தேன். அதில் தோல்வி அடைந்தேன் எந்தப் பாலிகனோ உன் மனத்தைக் கெடுத்து விட்டார்கள். இப்போதும் மோசம் போய்விட்ட விவகாரமாக உன் மனப்புரவமாக 'இந்த ராஜ்யம் எனக்கு வேண்டாம்; சந்திர சோழரின் மகன் அருண்மொழியே அரசாளட்டும்' என்று நாடு நகரமறியச் சொல்லி விட்டாயானால், 'நீ என் மகனல்ல' என்று பிரிக்கமாகச் சொல்வ வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை. உன் மனத்தை இப்போது புண்படுத்தியதே எனக்கு அனவிலாத வேதனை தருகிறது. இன்னதற்கு முதன் மந்திரி அறிஞத்தரின் முன்னிலையில் ஒப்புக் கொள். ஒன்று நான்க்கெல்லாம் பிறநரசர்களின் மகாசபை கூடும். அச்சபையின் முன்னிலையிலேயும் ஒப்புக் கொள். 'எனக்கு இராஜ்யம் ஆளும் விருப்பம் இல்லை. சிவ பெருமானுடைய கைங்கரியத்தினால் சிவாவயத் திருப்பணியிலும் ஈடுபட விரும்புகிறேன். என் தந்தை தாயின் உட்கணியும் அதுதான்! அருண்மொழி

வரமனுக்கே பட்டம் கட்டுங்கள்!" என்று சொல்லி விடு. 'சோழ இராஜ வத்துக்கு விரோதமாக எதுவும் செய்வ தில்லை, சிற்றரசர்கள் யாரேனும் துர்ப் புத்தி கூறினாலும் செவியாப்பதில்லை' என்று சத்தியம் செய்துவிடு! அப்படிச் செய்து விட்டால் நானாவது முதன்மத் திரியாவது உன் பிறப்பைப் குறித்த இரகசியத்தை வெளியிடுவதற்கே அவ சியம் இராது. நீ எப்போதும் போல் என் கண்ணின் மணியான அருண்மடி புதல்வனுவிருந்து வருவாய். தாம் இரு வரும் சேர்ந்து இந்தப் பரத்த பாரத தோமெங்கும் யாத்திரை செய்வோம். கன்னியாகுமரிலேயிருந்து கைகாசலி வரைபில் செய்வோம். ஆங்காங்கே சிவாலயத் திருப்பணிகள் செய்வோம். அருண்மொழி வர்மன் என்னிடம் அன் னிவாத பக்தி உண்டாவை. உன்னைப் போலயே அவனையும் பெரும்பாலும் தாண்டான் வளர்த்தேன். என் பெ ருக்கு அவன் ஒருவனாகியும் மாறு சொல்ல மாட்டான்!" என்றான் மழைவரைவர் மகனான செம்பியன் மாதேவி.

மதுராத்தகன் இதைக் கேட்டு தெத் தியை இரண்டு வகையினாலும் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு சிறிது நேரம் சித் திவையில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

"ஆகா! எனக்குப் பிராயம் தெரித் தது முதல் ஏதேதோ உருவமில்லாத நிழல் போன்ற திணைகள் அடிக்கடி தோன்றி எனக்கு வேதனை அளித்துவந் தன. அவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் இப்போதுதான் தெரிகிறது. என்னைப் போன்ற துரதிர்ஷ்டசாவி இந்த உலகத் தில் யார் உண்டு? என்னை வேனாவ். என்ன ஜாதகத்தில் பிறந்ததென தெரிய வில்லை. ஒரே நாளில், ஒரு உண நேரத் தில், தாம் தந்தைபரை இழந்தேன்; குலம் கோத்திரம் இழந்தேன்; ஒரு பெரிய மகா இராஜ்யத்தை இழந்தேன்; ஆவிரம் வருஷத்து வீர பரம்பரையில் வந்த சிங்காதனத்தை இழந்தேன்; சிநேகிதிகள் யாவரையும் இழத் தேன். ஆம்; இந்த உண்மை தெரித் தால் அப்புறம் எவன் எனக்குச் சினேகி தனுவிடுக்கப் போகிறான்? எனக்குப் பட்டம் கட்டுவதற்காக உயிரைக் கொடுப்பதாய்ப் பிரயாணம் செய்த சிற்றரசர்கள் எவ்வாரும் ஒரு தொடி யில் என்னைக் கைவிட்டு விடுவார்கள்?... ஆம்; என்னைப் போன்ற துர்ப்பாக்கிய சாவி இந்த உலகம் தோன்றிய நிகழ்தி லிருந்து யாரும் இருந்திருக்க முடியாது. அம்மா! என் அறிவு குழம்புகிறது. தெனிகாசல் சித்திக்க முடியவில்லை. இரண்டு நாள் அகாசம் கொடுங்கள்!

என் முயலவை சொல்குமிறேன்!" என்றான்.

"குழந்தாய்! நீ யோசிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? என் மனத்தைக் கவரக்கூடக் கொண்டுதான் இதைச் சொல்கிறேன். ஒன்று நீயாக இராஜ வத்தைத் தவற்து விடுவதாய் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது நீ என் னவீரத்தில் பிறந்த மகன் அல்ல என் பதை தாடு தகரமெல்லாம் அறிய நான் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். எப்படியும் நீ சிங்களதனம் ஏற முடியாது. நீ யோசித்துச் சொல்வதற்கு என்ன இருக் கிறது?" என்றான் பெரிய பிராட்டி யென்று உலகமெல்லாம் போற்றி வணங்கிய உத்தமி.

அப்போது அறிஞந்தர். "அம்மா! இரண்டு நாள் அகாசம் கொடுப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. மத்திராவோசனை சகையும் மகாஜன சகையும் கூடுவதற்கு இன்னும் மூன்று நாள் இருக்கிறது. அது வரை இவ்வரசர் தீமம்பியாக யோசித்துப் பார்க்கட்டும்!" என்றார்.

"அம்மா! அம்மா! இந்த இரகசியம் தங்களுக்கும் முதன்மத்திரியையும் தவிர வேறு யாருக்காவது தெரியுமா?" என்று மதுராத்தகன் திடீரென்று தோன்றிய ஆவலுடன் கேட்டான். அவன் உள்ளத் தில் என்ன தீய எண்ணம் தோன்றி யதோ, எத்தகைய குழப்பி மூளை விடத் தொடங்கியதோ, தாம் அறிவோம்.

மதுராத்தகனுடைய பரபரப்பு மழை வளர்வர் மகளுக்குச் சிறிது வியப்பை அளித்தது. "எங்களைத் தவிர இன்னும் மூன்று பேருக்குமட்டும் தெரிந்திருந்தது. மகனே! அவர்களில் உன் தந்தை, - சிவ தேவர் செங்கவரான என் சித்தையில் குடி கொண்ட ஊனவர், - காவமாளிவிட்டார். தமக்கையும் தங்கையுமான இரண்டு ஊமை மந்திரிகளுக்குத் தெரியும். அவர் களிலும் ஒரூக்கி. - உன்னைப் பெற்ற வன். - இரண்டு நாளைக்கு முன்பு கத்தர சோழர் அரண்மனையில் துர்மர ணம் அடைந்தான். அவனுடைய உயிரற்ற உடல் அடக்கம் செய்யப் படாமல் விடத்தபோதே உன்னிடம் உண்மையைச் சொல்லி விடலாமா என்று பார்க்கிறேன். ஆனால் மனம் வரவில்லை. உன்னை வேதனைப்படுத்த விருப்பமில்லாமல் சுமையிருந்து விட் டேன். மகனே! உன்னைப் பெற்றவனை திணைத்து நீ அழுவதாயிருந்தால் அழு! உன்னை அவன் பெற்றருளேயன்றி, அப் புறம் உனக்கும் அவனுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இருக்கவில்லை. உன்னை வந்து பார்க்க வேண்டும் என்றுகூட குயத்தி செய்யவில்லை. அவன் புத்தி

கொண்டேன் இவற்றை பின்போலப் போய் விட்டான். அவன் நினைத்து தன்னைப் பிழைத்தாயிருந்தால் விடு!" என்று சொன்னான் தெவி.

"இல்லை, இல்லை, தங்களைத் தவிர வேறு யாரையும் அங்கையாக நினைக்க என்னும் முடியவில்லை. முன்னாலேயே தாங்கள் சொல்விவிருந்ததாயும் அவன் அருகிலேயுட்ப் போயிருக்க மாட்டேன். இரகசியம் தெரிந்த இன்னொருவர் யார், அம்மா! அந்த இன்னொரு ஊமை கூதிர் யார்?" என்று கேட்டான்.

"அவருடைய தங்கையதான். இந்தத் தற்கைக்கு வெளியில் தந்தவனும் வைத்து யன்றித் தருகிறவன். என் வயிற்றில் செத்துப் போய்ச் கட்டை போய் பிறந்த செவ்வையும் உன்னையும் மாற்றிப் போட்டவன் அவன்தான். பிறவி ஊமைமையும் செவிடுமாதலாக் யாரிடமும் சொல்ல மாட்டான். அவ ளுக்கும் ஒரு குமாரன் இருக்கிறான். தாயும் மாணும் தற்கைத் தனிக்ருனத் தார் ஆகியவற்றுக்குப் புஷ்ப சேவை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மானியம் கொடுத்து நான்தான் ஆகி ரித்து வருகிறேன்."

"ஆகா! அவர்களை என்னக்குத் தெரியும். தாய், மாள் இருவரையும் தெரியும். மாள் பெயர் சேத்தன் அமுதன். வந்தியத்தேவன் என்ற ஒற்றன் இங் கிருந்து தப்புவதற்கு உதவி செய்தவன், அம்மா! அந்தப் பிள்ளைக்கு இதைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?"

"தெரியாது. மகனே! தெரியாது! அவனுடைய தாயார் இந்த இரகசியத்தை யாரிடமும் சொல்வதில்லை என்று என்னிடம் எதிலும் செய்து கொடுத்திருக்கிறான். அதைப் பற்றி உனக்குக் கவலை வேண்டாம். அவனைத் தவிர நானும் முதன்மந்திரியுந்தான்!"

மதுராத்தனனுடைய உணர்ச்சிக்கு அச் சமயம் பரங்கரமான தீய எண்ணங்கள் பவ தோன்றின. இவர்கள் இருவரும் இங்ஙனம் விட்டு அன்றாக, உண்மையைச் சொல்லக் கூடியவர்களுடைய யாருமே இல்லை என்று எண்ணினான். முதன் மந்திரிக்கு நான் எந்த விதத்திலும் கடமைப்பட்டிருக்க வில்லை. இந்த மாதிரியோ உண்மையில் என் அன்னை அல்ல. இவர்களிடம் எதற்காக நான் உயினை காட்ட வேண்டும்? ஆகா! என் பிறப்பைக் குறித்து இரகசியத்தை அதிவிப்பதாகக் கத்தர சோழரின் தொட்டத்தில் கூறினானே, அவன் யார்? பொக்கிஷ நிலவறையில் என்னை வந்திருக்கும்படி சொன்னவர் யார்? அவனை மட்டும் நான் எதற்கும்படி

நேர்ந்தால்? கத்தர சோழரைக் கொன்ற முயன்று அவன் அந்த ஊமை கூதிர் வையக் கொன்று விட்டான். அவன்பேரில் குற்றமில்லை. அவன்தான் என் தாயார் என்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவன் என் தாயார் என்றால், என் தகப்பனார் யார்? ஒரு வேளை... ஒருவேளை... இந்த வஞ்சனை நிறைந்த பிழையுமே இந்த வேஷதாசிப் பிரம்மராயனும் என்னை வஞ்சிக்கத் தான் பார்க்கிறார்களோ? உண்மையில் நான் கத்தர சோழரின் குமாரன்தானோ?... ஆகா! இந்த உண்மையை எப்படி அறிவது?

"மகனே! நான் போய் வருகிறேன். தன்ருக யோசித்துச் சீக்கிரம் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடு! பெற்ற தாயை விடப் பதின்மடங்கு அன்புடன் உன்னை இருபத் திரண்டு வருஷங்கள் வளர்த்த நான் உனக்குக் கெடுத்திக் கொள்ள மாட்டேன். இந்த நிலையற்ற பூயோகஇராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்துவிடு! என்றும் அநியாத விவசொக சாம்ராஜ்யத்தை அடைவதற்கு வழி தேடு!" என்று கூறினான் பெரிய பிராட்டியார்.

இச்சமயம் அவர்கள் யாரும் எதிர் பாராத ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அருள் மொழிவீரமன் அந்த அறைக்குள் வந்தான். நேரே செம்பியன் மாதேவியிடம் வந்து நமஸ்கரித்தான்.

"தேவி! தாங்கள் தங்களுடைய அருமைப் புதல்வருக்குக் கூறிய புத்திமதினை எனக்குக் கூறிய புத்திமதினையும் ஏற்றுக் கொண்டேன். இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யம் எனக்கு உரியதான இன்கும் பட்சத்தில் அதை நான் தியாகம் செய்து விட்டுத் தீர்தமாயிருக்கிறேன். தங்களுடைய ஆசிரீதும் என் உண்மை விபெருமானுடைய பாத சமையங்களில் செய்கட்டும். விவசொக சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு சிறிய இடம். - தங்கள் கணவராகிய மகளர் கண்டராதித்தர் இன்கும் இடத்துக்கருகில், எனக்குக் கிடைக்கட்டும்! அங்லாறு எனக்கு ஆகி கூறுங்கள்!" என்றான்.

இதைச் கேட்ட செம்பியன்மாதேவியும் முதன் மந்திரி அறிந்ததப் பிரம்மராயனும் ஒருவரைப்போலவர் பார்த்துக் கொண்டு நிகைத்து நின்றார்கள்.

"தேவி! சற்று முன்னும் தங்கள் செயல்பு புதல்வரிடம் தாங்கள் சொல்விக் கொண்டிருந்ததை நான் கிருப்ப மிவ்றிக் கேட்கும்படியாக நேர்ந்துவிட்டது. மன்னிக்க வேண்டும். இந்த மானிகையைச் சற்றி நின்ற ஜனங்களைக் கோட்டைக்கு வெளியே கொண்டு போய்க் சேர்த்து விட்டுத் திரும்பி வந்தேன். முதன் மந்திரியைப் பார்த்து

வண்ணத்திப் பூச்சி இறகுகளின் வண்ண
ஜாலங்கள் கைவட அழகுற அச்சில்
வடிக்கவே... ஆந்திரப் பிரதேஷ் காகிதம்

ஆந்திரப் பிரதேஷ் கைவட கைவட
கைவட கைவட, கைவட கைவட கைவட
கைவட கைவட கைவட கைவட
கைவட கைவட கைவட கைவட
கைவட கைவட கைவட கைவட
கைவட கைவட கைவட கைவட
கைவட கைவட கைவட கைவட
கைவட கைவட கைவட கைவட

ஒளிசிந்தும் வண்ணங்கள்!

மேலே நடக்க வேண்டியதைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக இந்த மாணிகையில் நுழைந்தேன். தாங்களும் இங்கு இருப்பதாக அறிந்ததும் 'பழம் நடுயில் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று' என்று எண்ணிக் கொண்டு வந்தேன். தாங்கள் வழக்கத்தைக் காட்டிலும் உரத்த குரலில் பேசினார்கள். மதுராத்தகத் தேவரும் சத்தம் போட்டுப் பேசினார். உன்னை பிரவேசிக்கலாமா, வேண்டாமா என்று தயங்கி நிற்கையில் தங்களுடைய சம்பாஷணையில் ஒரு பகுதி என் காதில் விழுந்தது. தேவி! உயிரோடிருப்பவர்களில் தங்களுக்கும் முதன் மந்திரிக்கும் சேத்தன் அழுத பூண்டய அன்னைக்கும் மட்டும் மதுராத்தகருடைய பிறப்பைப் குறித்த இரகசியம் தெரியும் என்று சற்று முன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது சரியல்ல. எனக்கும் என் தமக்கையாகிய இளைபிராட்டிக்கும் கூட அது தெரியும். சக்கரவர்த்தியின் உயிரைக் காப்பதற்காகத் தன் இன்னுயிரை சத்த மந்தாகினி தேவியை நான் சம நாட்டில் அடிக்கடி சத்திக்க நேர்ந்தது. சித்திர பாண்டியின் மூலம் அவர் எனக்கு இதை யெல்லாம் தெரிவித்தார். நான் என் தமக்கையாரிடம் கூறினேன். இரண்டு பேரும் யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். 'என் சிறிய தகப்பனாராகிய மதுராத்தகத் தேவர்தான் சோழ சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்க வேண்டியவர். அவர் தங்களுடைய சொந்த மகனைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு ஆதரவுடன் வளர்க்கப்பட்டவர். என்னைக் காவேரி வெள்ளத்தில் மூழ்காமல் காப்பாற்றியதோடு, பின்னரும் பல மூறை உயிர் பிழைப்பதற்கு உதவி செய்த மந்தாகினி தேவி வயிற்றில் பிறந்த புதல்வர். ஆகையால், எப்படியும் பார்க்

தாலும் சோழ சிங்காதனத்தில் ஏற உரிமை உன்னவர். அவருடைய உரிமையில் ஏதேனும் சத்தேகம் இருந்தால், நான் அதைத் தீர்த்து வைப்பேன். சோழ சிங்காதனத்தில் என்னக்குள்ள பாததியனைதவையத் தங்களுடைய பாத மாரகனின் ஆணையாகத் தியாகம் செய்வேன். ஆகையால், தாங்கள் மதுராத்தகத் தேவர் தங்கள் புதல்வராய்வுவனென்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமற்ற மிகை. மதுராத்தகர் சோழ சிங்காதனத்தைத் தியாகம் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை!'

இவ்வாறு பொய்வியின் செல்வாக்கினைக் கேட்டு அந்த அறையில் இருந்த மூவரும் தங்கள் வாழ்தாளில் என்னும் அடைந்திராத விப்பப்பையும் பிரயிப்பையும் அடைந்தார்கள்.

அவர்களில் அநிருத்தர்தான் முதலில் அறிவுத் தெளிவு பெற்றார்.

"இளவரசே! தாங்கள் இப்போது கூறிய வார்த்தைகள் காலியத்திலும் இடிகாசத்திலும் இடம் பெறவேண்டும். கருங்கல்லையும் செப்பப்பட்டிலும் பொன் தகடுகளிலும் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் இங்கேயுள்ள நாம் மட்டும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றித் தீர்மானம் செய்ய முடியாது. சக்கரவர்த்தியையும் மதற் சிற்றரசர்களையும் கைத்தாலோசிக்க வேண்டும். பின்னொரு காலத்தில் உன்னம் வெளியானால் மக்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்பதை யும் சற்றுச் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இளவரசே! மகா சைப கடுவதற்கு இன்னும் மூன்று தினங்கள்தான் இருக்கின்றன. அது கரையில் நாம் ஒங்கொருவரும் நிதானமாக ஆழ்ந்து யோசனை செய்து பார்க்க்போம்!'" என்றார்.

ஐம்பதாம் அத்தியாயம் குந்தவையின் கலக்கம்

செல்வத்தில் பிறந்து செல்வத்தில் வளர்ந்தவன் இளையபிராட்டி குந்தவை தேவி. அழகில் ரதியையும், அறிவில் கவிமகனாயும் அநிர்ஷ்டத்தில் திருமகனாயும் ஓத்தவன். சந்தரசோழ சக்கரவர்த்தி முதல் சோழ நாட்டின் சாதாரண குடி மக்கள் வரையில் அவனைப் போற்றினார்கள். அரண்மனையில் அவன் காலால் இட்டதைத் தவிரதல் செய்ய எத்தனையோ பேர் காத்திருந்தார்கள். சிற்றரசர்கள் தங்கள் குயத்தில் வந்த அரசினால் குமரிகளுக்குக் குந்தவை தேவி

யின் பணிப் பெண்ணாக இருக்கும் பாக்கியம் வெடக்காதா என்று ஏங்கினார்கள். பாரத நாட்டில் அந்தாளில் பேரரசர்களாக விளங்கிய பவரின் பட்டத்துக்குரிய அரச குமாரர்கள் இளையபிராட்டி குந்தவையின் கைப் பிடிக்கும் பாக்கியத்துக்குத் தங்கம் மித்தார்கள்.

அத்தகைய சகல பாக்கியங்களும் வாய்க்கப் பெற்ற இளையபிராட்டி அளவில்லாத சோகக் கடையில் மூழ்கியிருந்தாள். ஆதித்த கரிகாலனுக்கு அவள் சொல்லி அனுப்பிய வச்சரிகை யெல்

லாம் பப்ளிலதாய்ப் போயிற்று. சம்பு வரையர் மாளிகைக்குப் போகவேண்டாம் என்று அவனுக்கு அவன் அவசரம் செய்து சொல்லி அனுப்பியிருந்தான். அவனுடைய வார்த்தைக்கு எப்போதும் மிகக் மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடிய அருமைத் தன்மையன் இந்த வார்த்தையைத் தட்டி விட்டுக் கடம்பூர் அரண்மனைக்குப் போனான். அங்கே மர்மமான முறையில் அகால மரணம் அடைந்தான். நத்தினி கரிகாலனுக்கும் தனக்கும் அஞ்சி மொழிக்கும் சகோதரி என்றே அவள் நம்பியிருந்தாள். நத்தினி ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக அவள் மீது வருசம் கொண்டிருந்தாள் என்பதையும் அறிந்திருந்தாள். நத்தினியின் கையினாலேயே கரிகாலன் மரணம் அடைந்திருந்ததால் அனைத்து காட்டிலும் சோழ குலத்துக்கு ஏற்படக் கூடிய அபவித்தியும் பழியும் வேறெதுவும் இல்லை. கரிகாலன் மரணத்துக்குப் பிறகு நத்தினி என்ன ஆளுள் என்பது தெரியவில்லை.

அருமைத் தன்மையனைப் பறி கொடுக்க நேர்ந்தது அவனுக்கு எல்லையிலாத ஆயுரத்தை அளித்தது. உயிர் பிரிந்து இரண்டு நாளைக்குப் பிறகும் அவனுடைய திருமுகத்தில் குடிகொண்டிருந்த வீரக்கண்ணை நினைத்து நினைத்து உருகினான். ஆகா! என்னெல்லாம் அந்த மகாவீரன் கஷ்ட கஷ்டங்களை அடைந்தான்! கரிகால் பொருவனத்தானைப்

போல் இயல்பில் வரையில் திக்கிதழும் செய்து அம்மாமலையின் கிரகத்தில் புவிக்கு கொடியை நாட்டப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தானே? அப்படிப்பட்டவனுடைய திருமேனி அரை நாழிகைப் பொழுதில் எரிந்து பிடிசாம்பராகி விட்டது. சோழநாட்டின் மன்னோடு மன்னோடுக் கலந்துவிட்டது. அப்படிக் கலந்த மன்னிலிருந்து வருங்காலத்தில் ஆயிரமாயிரம் வீராவீரர்கள் தோன்றுவார்கள். சோழ நாட்டிலிருந்து நாடா திணைகளிலும் செல்லுவார்கள். கடல் கடந்து ஓர ஓர தேசங்களுக்குச் செல்லுவார்கள். வீரப் போர்கள் புரிந்து சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் எல்லை விரிப்பார்கள். போருமில்லாமலெல்லாம் வாணாளியை கோபுரங்களை உடைய கோயில்களை எழுப்புவார்கள். அவைகள் சோழ நாட்டின் பெருமையை உலகுக்கு எடுத்து இயம்பியவன் என்றும் சம்பு மாக நிற்கும். தமிழையும் தமிழ்க் கலைகளையும் கலை கலையெல்லாம் சமயங்களையும் பரப்புவார்கள். மூலம் தேவாரப் பதிகங்களும் ஆழ்வார் பாசரங்களும், கடல் கடந்த நாடுகளிலெல்லாம் ஒலி செய்யும். "வெற்றி வேல், வீர வேல்!" என்றும் வெற்றி முழக்கங்கள் கேட்கும்.

இவை செயல்வாய் வெறும் கனவு அல்ல. நடக்கக் கூடியவைதான். அஞ்சு

1959-ம் ஆண்டில் அமெரிக்காவின் உபநாடுபதி

யாக இருந்த நிக்ஸன் (இன்றைய துணைப்பதி) மாஸ்கோவுக்கு அருகிலுள்ள சோகோவுட்கி பூங்காவில் அமைக்கப்பட்டிருந்த அமெரிக்கத் தேசியப் பொதுக்காட்சி ஒன்றை நிறுப்பதாக ஏற்பாட்டாயிற்று. குருஷேஸ் பதவியிலிருந்த காலம்.

பொதுக் காட்சிவைத் திறப்பதற்கு முன்பு அதன் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளை குருஷேஸும் நிக்ஸனும் சேர்ந்து கவனிப்பது என்று திட்டம். அதன்படி இருவரும் பொதுக் காட்சிவைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்தார்கள். அங்கு அமெரிக்கப் பாணி 'மனிதக் கடை' ஒன்றும் நிறுவப்பட்டிருந்தது. அதைச் சுட்டிக் காட்டிய நிக்ஸன், "நீங்கள் கவனிப்பட்டிருக்க மாட்டீர்கள். கலிபோர்னியாவில் அத்த நாளில் என் நகர்ப்புரம் சிறிய மனிதக் கடைவை நடத்தி வந்தார். நான்

பள்ளிக்கூடப் போகாத தேரங்கனின் அந்தக் கடையில் வேலை செய்திருக்கிறேன்" என்று.

"என்ன மனிதக் கடைக்காரர் அனுமே திருடர்கள்" என்ற வார்த்தைகள் விஷமமாகவும் குரோதமாகவும் குருஷேஸிடமிருந்து வெளிப்பட்டன.

நிறைந்ததைக் கொஞ்சம்கூட இழக்காமல் நிக்ஸன் பதில் சொன்னார்: "திருடர்கள் எங்கேயும் இருக்கிறார்கள். இன்று காலைமேல்கூட இங்கே பார்த்தேன். அரசாங்கக் கடைகளில் வாகனம் பிளாடங்களைச் செய்வதற்கு மக்கள் தங்களுக்கு என்று வைத்திருக்கும் தரகங்களில் மறுமுறை நிறுத்துப் பார்த்துத்தான் கொண்டு போகிறார்கள்!"

மொழி வர்மன் திறத்த வேண்டின்
விசேஷம் பற்றிப் பெரியவர்க்கும்
சோதிடர்க்கும் அதுபலம் வாய்ந்த தாய்
மார்க்கும் சொல்லி வீழ்ப்பதெவ்வாம்
உண்மையானும், கரிகாலன் கண்ட
கண்டவை பெயலாம் அருள்மொழி
வர்மன் ஸுவமாக நினைவாகக் கூடும்.

ஆனால், அதற்கு எத்தனை இடைவெளிகள் குறுக்கே நிற்கின்றன? ஆகா! இத்திறைவர்கள் தங்களுக்குள் பூசல் விளையத்துக் கொண்டு என்ன விபரங்கள் விளையிப்பார்களோ, தெரியவில்லை, மலையமாளும் வேளாளும் அருள்மொழி வர்மனைச் சிம்மாசனம் ஏற்றியே திருவதென்று ஒரே பீடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். பருவேட்டையரவர்களும் அவர்களுடைய நண்பர்களும் மதுரைத்தென்குழிப் படை திரட்டி வருகிறார்கள். சக்கரவர்த்தியோ அடுத்தடுத்து நேர்ந்துவிட்ட இரு பெரும் விபத்துக்களால் சோகக் கடலில் ஆழ்த்திடுக்கிறார். யாரிடமும் எதைப் பற்றியும் பேச மாறுக்கிறார். இனம் பிராயத்தில்தான் செய்த பாவத்தை எண்ணி எண்ணிப் பச்சாத்தாயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்குத் தேறுதல் மொழி சொல்லக்கூட யாருக்கும் வதரியவில்லை. அவருடைய செல்வக் குமாரியரைய தனக்கே அவரை அணுக அச்சமா யிருக்கிறதென்றால் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்பாவேன்!

அருள்மொழியர்மன் இராஜ்யத்தைத்
நியாகம் செய்வச் சித்தமாயிருக்கினான்.
மதுராத்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டி
வைத்து விட்டுத் தான் சோழர் படை
கூட்டன் கடல் கடந்து திக்கிலையம்
செய்யப் போக விரும்புகினான். ஆனால்
அதற்கும் எதிர்பாராத முட்டுக்கட்டை
ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏது காரணத்தி
னாலோ, சோழ நாடே போற்றிய பணி
யும் முதிய பிராட்டியான செம்பியன்மா
தேவி தம் மகனுக்குப் பட்டம் கட்டு
வதை ஆட்சேபிக்கிறார். காலஞ்சென்ற
தமது கணவரின் கட்டளை எங்கிருந்தோ...

இந்தக் கொள்கையின்கீழ் எப்படித் தீர்ப் போடுவதெனவோ, தெரியவில்லை.

இப்படிச் சோழர் குலத்தைப் பற்றியும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றியும் ஏற்பட்டிருக்கும் கவலைகள் எல்லாம் போதாது. இவ்வளவு. குத்தகையை இன்னொரு பெரும் கவலை வாட்டி வதைத்தது. அவனுடைய உள்ளம் கலங்கித் துள்ளினால் வீரனைப் பாதாளச் சிறையிலே அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே களிகாணனுடைய மரணத்துக்கு அவனைப் பொறுப்பாக்க மூலக்கிரையாக்கிறார்கள். இதில் அறிதப் பல்வகை குலத்துப் பார்த்திபேந்திரன் பிடிவாதமாக இருக்கிறான். பாட்டனார் மனையமாண்டு வேலை கொள்ளும் கேட்டு விடு

□ குடியாங்குமில் தலைச் சத்தையப் பகுதியில் ஒவ்வொரு
□ ஊட்டிலும் ஊட்டிவாரி நிறுத்துக் கொடுக்க ஒரு
□ தராகம், மக்கள் அதையே நிறுத்துப் பார்த்துத் திருப்பிப்
படுத்திக்கொள்ள ஒரு தராகம் வைத்திருப்பார்களாம்.

முன்னால் இத்தொடரில் தயையர் கார்ப்போஸ்கு மஹமமர் கட்டத்தாத் கண்டாம் ஒரே குடி. எத்தனை தொகுக்கிற நிலையும் மஹமமர் குழைக்கும் வாதிலை கருவாக்கிக் கொள்ளார். தம் இருபதாம் வயதிலேயே பறிவாத்த வயதில் பெண்ணை முதல் முறையாகக் கல்வாணம் செய்து கொண்டார். ஒரு வகை வாலுத்தாகத் தந்தம் பெண்ணை

விவாகரத்து செய்துவிட்டுத் தம்மவரிடம் பன்வீரன் குலத்து அதிகமான ஒதுக்கலே விவாகரத்தான மானத்தை திருமணம் செய்து கொண்டார், சீக்கிரமே அவரே ஒதுக்கிவிட்டு, மீண்டும் பதினாறு வயதில் பெண் ஒதுத்தியதைத் தேர்த்தெடுத்தார். அப்போது அனாதை தொடர்ந்து அவர் எந்தவெயோ விவாகரங்கள் செய்துகொண்டார். 1364ம் ஆண்டில் தம்மே வயதில் தார்பாதி என்று இத்தோசேலியல் பெண்ணைக் கடைசி தடவையாகக் கவியானம் செய்துகொண்டார், "பதினான்று வகுடகாவலிளிறுவாசம் பன்வீரவலனுக்குத் தலை சமயங்கயில் ககதாத நாடி சேகமாத்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது" என்று இவருடைய போக யாழ்வைக் குறையாக நியமர்கள் அவரை அடைக்கவும்முதப்பட்டார். -மேலும்

பெண் பெண்கள் குழுவிற்கு உட்கொடுக்கப்பட்டது. பெண் குழுவிற்கு உட்கொடுக்கப்பட்டது.

பெண் குழு

இந்த நேரத்தில் குழுவிற்கு உட்கொடுக்கப்பட்டது. பெண் குழுவிற்கு உட்கொடுக்கப்பட்டது.

பெண் குழு

வார். ஆனால் சந்தேகத்துக்கு ஆளாகி யிருக்கும் ஒருவர் விஷயத்தில் பெண் பாலாடியை தான் எப்படித் தீர்வியிருக்கிறது? தனமாயிருப்பது ஆதித்த கரிகாலன் கிட்டியதும் வழிப் போக்களாக வந்த வந்தியத்தேவன் பேரீய் தனக்கு அதிக அபிமானம் என்று ஏற்பட்டால், அதைவிட அபேரித்த வேறு என்ன இருக்கிறது? பார்த்திபேந்திரன் வேறு மென்றே அத்தனைய அபேரித்தியைப் பரப்பக் கூடியவன். கரிகாலன் கொலை யுண்டு டெடுத்த இடத்தில் வந்தியத்தேவனைக் கொல்லும் செய்யுமாகச் சம்பவமாய நூம் வந்த மாறையும் பிடித்ததாகப் பார்த்திபேந்திரன் சொல்கிறான். இது உண்மையாகவே இருக்கலாம். ஆனால் கரிகாலன் ஒரு நிமிடமும் விட்டுப் பிடி யக் கூடாது என்று தான் கூறிய வார்த்தையை வந்தியத் தேவர் நிறை வேற்றியிருக்க வேண்டும். ஆதித்த கரிகாலன் கொலைகாரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு முயன்று அதிங் வேற்றி காண முடியாமல் தோல்வியுற் றிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் இதைப் பற்றிய உண்மையை எப்படி அறிந்து கொள்வது? வந்தியத் தேவரைத் தான் போய்ப் பார்க்க முயற் றினால், அவரைச் சிறையிலிருந்து இங்கே திருவித்தாலும் என்ன சந்தேகங்களுக் கும் பறிச்சொற்களுக்கும் இடங்கொடுத் தும். தங்களைப் பற்றி யாகும் எதுவும் சொல்வதில் துணிய மாட்டார்கள்; அப் படிச் சொன்னாலும் கவலை இல்லை! ஆனால் கரிகாலனுடைய மரணத்துக்கு அருள்மொழி வர்மனையே காரணமாக்க வும் சில வஞ்சகங்கள் முயன்று வரு கிறார்கள். தான் அவரைப்பட்டு ஏதா வது செய்கால், அவர்களுடைய கட் சிக்கு ஆக்கம் உண்டாகிவிடக் கூடாது அல்லவா?

தெய்வமே! தெவி! ஜகம்மாதா! மீறத்தவிரிந்து ஒரு கவலையுமின்றி லாந்திரிக்குத் தானக்கு எப்போத்ப்பட்ட சோதனையை அளித்து விட்டாய்?...

இவ்வாறெல்லாம் குத்தகையின் உள் ளம் என்னி என்னிப் புள்ளியிங் கொண்டிருக்கிறது. கரிகாலனுடைய மர ணச் செய்றியும் வந்தியத் தேவர் அதிங் செய்ந்தப்பட்டிருக்கும் செய்றியும்

வந்திய முதல் இவ்வாறாட்டி இரவிக் கு குணமும் தாங்க முடியவில்லை. இந் தக் சிக்கலான நிலைமை நீர்வதற்கு வழி கண்டிப்பிக்க யோசித்து யோசித்து. பல வழிகளை யோசித்து, ஒவ்வொன்றை யும் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய உயிருக்குவிரான தொழி லாளிபிடம்கூட மனம் விட்டுப் பேசுவதற்கு மறுத்தான்.

வாஸ்தியம் அவனுடைய மன நிலையை ஒருவாறு உணர்ந்து கொண்டு ஏதும் பொருளும் கேட்டாமதும் இருந்தான். குத்தகையுக்குப் பக்கத்தில் பெரும்பாலும் நிழல்மொல் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு, அந்த நிழலைப் போலவே மென்மொ விடுத்து வந்தான்.

அவ்விதம் சமயோசிதம் அறிந்து குத்தகையின் சித்திகளில் குறுக்கிடா மல் சர்வஜாகிரதையாக இருந்து வந்த வானதி அன்றைக்குத் திடீரென்று இவ்வாறாட்டியை நேருங்கி. "அக்கா! அக்கா! தங்களைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு பெண் வந்திருக்கிறாள். கண்ணிக்கும் கம்பியுமாய் நிற்கிறாள். பார்த்தால் பரிதாபமா யிருக்கிறது!" என் னு சொன்னதும் குத்தகையுக்கே சிறிது விவப் பாகப் போய் விட்டது.

"அவள் யார்? என்ன விஷயம் என்று நீ கேட்க வில்லை?" என்று.

"கேட்டேன், அக்கா! அதைச் சொன் னால் தங்களுக்கு எரிச்சல் வருமோ, என்னமோ! சம்பவமாய் மகள் மணி மேகையாமல் சின்னப் பழுவேட்டையைர் மாணிகளில் சம்பவமாய் குடும்பத் தைச் சிறை வைத்திருக்கிறார்கள். இவன் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வழி விசாரித் துக் கொண்டு ஓடி வந்திருக்கிறான். என்ன காரியம் என்று கேட்டால், தங்களைப் நேரிவெதான் சொல்வேன் என்ருருள். அவனுடைய கண்ணிர் ததுப்பிய முதல்த நீங்கள் பார்த்தால் உடனே உங்களுடைய மனம்கூட மாறி விடும்!" என்றுள் வானதி.

"அப்படியானால், என் மனம் கம் மனம் என்று சொல்கிறாய்?" என்றுள் குத்தகை சிறிது சொப்பமாக.

"தங்களுக்கு உண்மையிலேயே கம் மனம்தான், அக்கா! இவ்வாறிட்டாக வந்தியத்தேவரைப் பாதாளச் சிறையில் விட்டு விட்டுக் கம்மா இருப்பீர்களா?" என்றுள் வானதி.

"சரி, சரி! அந்தப் பெண்ணை இங்கே வரச் சொல்!" என்றுள் குத்தகை.

வானதி மாலைப் போல் குதித்தோடி மறு நிமிடம் மணிமேகையை அழைத் துக் கொண்டு வந்தான். (தொடரும்)

தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறையில் நடத்துவாராக (Conductor)ப் பணிபுரிவதில் இவர் பெயர் டி. பி. வேலுஜோபாபாய். சேரளத்தைச் சேர்ந்த இந்த இளைஞர், கூட்டுத் தாண்டி அங்கு ஐந்து ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து மகிழ்ந்திருந்து கங்கத்தூரர் வழியே மீனாம்பாக்கம் செல்லும் ரேல் என்ட் பேருத்தில் நடத்துவாராகப் பேருப்பாதுயம் பணி புரிகிறார். இவர் பணியில் நேர்வுக்குப்பின் இத்துறையில் சேர்ந்து மீட்டை கங்கத்தூரர் பணி புரிந்து வருகிறார். 'செய்யும் தொழிலே தேய்வம்' என்றும், 'வாக்குத்த ஓர் உதாரணமாக இவரைச் சட்டிக் காட்டலாம்; பொதுவாக மக்கள் அரசுப் போக்குவரத்துப் பேருத்துகளில் நடத்துவார்கள் பிரயாணிகளிடம் மரியாதைக் காட்டுவதாக நடந்து கொள்வதாகவும், இப்பிரகாரம் பேருத்துகளை நிர்வாகங்கள் கருத்துவதில் உள்ளும் அபிப்பிராயப்படு

அளித்துப் பாணம் இவ்விதே நடக்கப் பணி புரிவார். வாகனம் திறை எம்மாங்குதுடன் பயணிகள் யாரோடும் பேருத்தில் ஏதும் போது அவர்களிடமிருந்து அவற்றை வார்ப்பிடுகொண்டு அவர்கள் பேருத்தில் ஏறி அவற்றில் அவற்றைச் செல்பிரப்பார். ஒரு துறை இரு பயணிகள் பயணம் சீட்டு வாகனத்து ஒரு நிலைத்திட்டு பேருத்து நிலைத்திட்டு இறங்கி ஐயு போது, நாளும் இறங்கி ஐயு உரிய பயணம் சீட்டு வழங்கிப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு வந்தார். தமது சிறுமையா என் போதும் காலம் துறையினரைப் போல் சிறந்த முறையில் ஒரு மீடுக்குடன் அணிவார்.

தங்கதெய்வார்ப்பாடு மக்களின் பாராட்டுக் குரலும்து -த்து வரும் இவரைப் பாராட்டி நடத்துவாராக உள்ள (Conductor) அணிகள், என்னும் சங்கத்தினர் பேருத்து நிலைத்திடுகாரங்கள் போட்டுள்ள கொட்டைகைய இவ

“செய்யும் தொழிலே தேய்வம்”
என்றும் வாக்குத்த ஓர்
உதாரண புருஷர் இவர்,
கடமைமையக் கண்ணியத்
தோடு நடத்தி, ‘நடத்துவர்
திவகம்’ பட்டம் பெற்றவர் ..

இவர் பாராட்டுக்குரியவர்

சென்றார். அரசு போக்குவரத்துத் துறையில் தான் இரு வேறுவேறுபாதுயம் கூட்டுத் தாண்டுகொள்க சிறப்பிடம் ஒரு நடத்துவாராகப் பணி புரிந்து வருகிறார். அங்கு, யா சிறந்த பயணிகளுக் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறலாம்.

பயணம் சீட்டுகளை ‘என் தொட்டு நகுமி தீர்கள்?’ என்று எரிந்து விழுந்து கொப்பப்பாடும் மிகத் துரிதமாக அளிப்பார்; வழக்கமாக 70ம் என் பேருத்தில் செல்லும் பயணிகளைக் கேட்காமலே அவர்கள் செல்லும் இடத்துக்கான சீட்டு வழங்கி, சேர வேண்டிய இடத்தின் நிலைத்திடு தவறாது பேருத்தை நிறுத்திச் செய்தல்; எவ்வாறு கூட்டமாக இருந்தாலும் குறிக்க நேரத்தில் தாமதமின்றிப் பேருத்து செல்லும்படி பயணம் சீட்டு வழங்குதல்; பணியி செல்லும் குறித்தை கருள் சரி, கல்லூரி செல்லும் மாணவ மாணவிகளும் சரி, மீட்டை பயணிகளுக்குப் பேருத்து வந்த போதிலும் நிம்மதியுடைய, ஏனென்றும், எப்படியாவது அனைவரையும் பேருத்தில் - ‘வந்ததெல்லாம் கொள்ளும் மகராசன் கூப்பம்’ என்னும் பாக்களை நினைவு படுத்துதல்படி ஏற்றிச் செல்லுவார். சில சமயங்களில் பயணிகள் கோபமாகப் பேசினாலும் சிரித்த முகத்துடன் அவர்களுக்குப் பதில்

ரைக் கொண்டு திறந்தச் செய்து, ‘நடத்துவர் திவகம்’ என்று பாராட்டி, வாழ்த்துப்பா வழங்கிப் பரிசும் வழங்கினர். தமிழக அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் விளம்பர, பொது துறை நடைத் தொடர்பு அதிகாரியும் அங்கு கழகமில் பங்கு கொண்டு ‘ஒரு நடத்துவர் மக்களிடம் இம்முறையில் பாராட்டப்படப் பெறுவது இதுவே மூக்கி முறை’ எனக் கூறி அவரைப் பாராட்டினார்.

தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறையின் டிரைவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது போல் நடத்துவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்க நினைப்பார்களேயானால் இரு வேறுவேறுபாது அவர்களை நினைவில் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு நடத்துவரும் திரு வேற்று (மக்கள் அவரை அன்புடன் அழைக்கும் பெயர்) போல் நடக்க முற்பட்டார்களேயானால் மக்களுக்குப் பேருத்துகளில் குறைபாடு இருக்காது. இவை யனைத்தையும் தமிழக அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையின் பேருத்துகளில் நான் தவறாது பயணம் செய்யும் ஒரு பயணி என்ற முறையில் என் நேரிடை அனுபவத்தை எழுதி அவர் பெருமைகளைக் கூறுவதில் பேரு மகிழ்ச்சி வடைகிறேன்.

— கு. கவ. அருணாசலம்

அத்தியாயம் இருபத்திரண்டு

சீர்தகராடி அவர்களின் சவ அடக்கம் எவ்வித ஆரவாரமும் இன்றி ஆனவ் முறைப்படி நடந்தது. தாத்தா தர்ம மிஸ்சம் இருந்த இரு தினங்களுக்குள் நேரேயே நிகழ்வது நினைத்து விட்டது. இந்தப் பேரிழப்பை ஆகவே, எவ்வோர் மனத்திலும் தாங்க முடியாத வேதனை, மனங்கடையில் கோகம். பள்ளியைப் போனிலிருந்து விட்டதது. 'புயல் விசிப் பள்ளியைவிட்டுச் செதம் விடுவதெத்தது' என்று எல்லாம் சரிசாக இல்லை. எல்லாபேர கோளாறுக இறுக்கிவதன. இது எந்நி போய் முடியுமோ தெரிவ வில்லை' என்று பள்ளியைவாட்கள் பேசிக் கொள்பாடார்கள். அந்தப் பள்ளியைவிட வேறோ பார்க்கும் அத்தனை பேரும் பறவ சாவுத்து மனிதர்கள். ஒரு சோக நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு அடுத்தடுத்துப் பல ஆர்ச் சைபவங்கள் நிகழ்த்தால் அவைகளைக் கொண்டு 'இவையெல்லாம் நடவதுக் கல்ச', ஏதோ கேடுதலுக்குத்தான்' என்று எண்ணிப் பவப்பதும் அப்பளவிகம்.

கோவிலா எத்தனையோ நிற மையாகத் தன் கணவனுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பரிதாபமான நோயையும், அதற்கு அவித்து வரும் விதிசைக்கவையும் வேலி யில் தெரிவாமல் கூட்டிக் காத்து வந்தாள். பள்ளியை காசியல்தன் மறைவு, பாதுகின் மரணம், தீர்மவா கரணமல் போனது ஆகியவைகளை நோய்வாய்கூட் றொம்ப சாமர்த்தியமாக, அதைப் பற்றி அதிகம் பேசக்கூகு இடமில்லாமல் சமாளித்து வந் தாலும் வளர் வாயை மூட முடியுமார் பள்ளியைச் விவகா சங்கள் கொட்டிப் கொடுக்காக வெளியில் வரத்தான் செய் தன. தாது பேர் கூறும் இடம் பள்ளிப் பேச்சு நிகர்காவ விஷயம் பள்ளியை விவகாரமா கத்தாள் இருந்தது.

சாதாரணமாக இருந்தால் தர்மமிஸ்சம் இருந்தவதே அந்த வட்டாரத்தில் பெரிய அபராதமாகவே நடப்பார்கள். ஆயினும் அது ஒரு கவியாசை காவது. அத்திவின்கூர் சேவகாக றும் பேற்றவர் பெரிவார். மனா தரவியைவோர் பாரவ் தவாயர் மாரவார் அடுத்த தர்மம் இருந்தது. சமீபப் பாரவியை இருந்ததே ஒரு தர்மம் மாரவார் விட்டது. சாதாரணமாக வாரவார் தெரவ

சடங்கில் அதிகக் கூட்டமே இல்லை. சவ அடக்கத்தில் சேகரும் கோபாலும் சவத்து கொண்டார்கள். இரு தினங் களுக்கு முன்புதான் இப்படி யொரு சிசுநர்லியில் பார்வையாளனாக இருத் தது சேகருக்கு நினைவு வந்து, மனத்தை எவ்வளவோ செய்தது. வேலம் பன் அன்று இன்னொரு குழியை வேட்டியத்தகு ஏதோ காரணம் கூறின தும் இவ்வு அதை அடைவியமாக வடுத் துக் கொள்ள முடியவில்லை. 'எந்நி பார்க்கதே இப்படி ஒரு குழியை அவன் தொண்ட இருப்பானோ?' இந்த எண் ணங்கவின் கத்தலில் சேகர் குழிக்கு அங்கே சென்று பார்க்கத்தான். அடியில் உப்பளப் கொட்டி யிருந்தார்கள். அதன் மீது மலர் தாவி இருந்தது. சீர்தகராமி வின் உடலில் விட்டது.

வேலப்பன் அப்பாவிறோ? இறந்த ஒருவருக்குக் குழி வெட்டும் தேரத்தில் உயிரோடிருப்பவருக்கும் - அவர் தோய் வாய்ப்பட்டிருப்பவரானாலும்கூட - ஒரு

குழி வெட்டுவது தேரத்தை மீச்சப்படுத் தும் செய்க்தானா? இப்போது சேகராம் அதை அப்படி எடுத் துக் கொள்ள முடிய வில்லை. அவன் இன் னொரு சவக் குழி

வைத் தொண்டியது இயங்குகவாறுது
தானு அலறுக அதன் செவ்வாறு
வேறு வாத்தைய கட்டிப்படியாவது
தவற்ற கொண்டாறு - இம்மடிய பவ
வினாக்கள் எழும்பி வினாக்கள் முயன்ற
படியே பங்களாவுக்குத் இருப்பினும்
செகர்.

பிழைத்தேன்.... மானி நாசத்
மணி தீர்த்தம்.

சுயர் பட்டிநீர் வந்திருந்தவர்கள்
ஒவ்வொருவராக விடைபெற்றுத்

கொண்டு போகமாறுதல். துன்ப
பாட்டி சுவாஸ்தம் விடை பெற்றுத்
தொண்டார். கொடுத்தான் கிரேய
குள பாட்டி ரகுநாதன் கிரேயின்
பாட்டி. அவர் கடமை தீர்த்து விட்டது.
இவ் அங்கு கட்டிநீர், குளவையை
கிரேயாட்டுவதாகக் கூறி துன்பப்பட்டம்
செய்ய யாருமில்லை. பட்டிநீர் ரகு
நாதன் அடுத்தான் தன் மனம் பெய்து.
எய் சித்தம் வந்தான் தன் மனம் கிரேயு.

"தீ இப்பெருந்தது மனத்த எத்
தீயயோ கூத விள" - இப்பெருந்தது

யோகனு" எவ்வாறு கோகிலர் ஆவ
குக்க ஸ்ரீமத சோகெத்தம் பாவினாச-
நீ ஈர்ப்பு கொன்னாலே, கடக்க
வந்தேயோ போகல் போவதாக, அதன்
படித்துப்போ சொல்லு போவோய்?"
என்று கோகிலன் இவரை கீழ்த்து.

"ஆமாம், அப்படித்தான் உத்தேசம்
ஆவும் இவ்வாறு தான் அரண்மனை
பெயர்வாயில் தங்கி விட்டுத்தான்
கொள்ளப் போகிறேன்.... அதன் வரட்
டுமா? எல்லாருக்கும் வணக்கம்"
என்று ஈர்ப்பாக நகர்த்தாவி மோகனது.
கொல்லப் போகிறது திடீராய் அவன்
வழங்குவதைய பார்க்கும் கொல்லு வரி
வந்தின் கட்டுவதை விடைய போல் உ
வந்திருந்தான்.

அந்தவாறு உல்லாசமாகப் போகவிட்
ட பார்த்து வந்தே போகக்கூடா
தாய். அவர் பார்த்து வந்த போ
யிலேயே அரண்மனைக்கு அவர் வந்த
விடத்தில் சிறு பெட்டி உண்டாகித்
தொண்டிக்குத்து. மத்தேயர் உயிர்ப்
படித்துக் கத்தசாமிவின் மனறையு
பிறகு ஏற்பட்டிருப்ப விஷயங்கள்
வார்களுக்கு விவாகி விடுவது அவ
ருவடைய கடமைகளில் ஒன்றாயித்தே.
ஆகவே, அதற்கான குற்றமீச்சாகக்
கத்திருத்தார் அவர். இவரை பிடித்து
கொண்ட சேகர் அந்தக் குறவீடுக்கு
வந்தே குறுக்கிடுக்க எண்ணிவானது
பெண்ணோடே தோக்கி நகர்த்தான்.
அதன் அருகேயே இருக்க நடராசன்
எயம் ஈரட்டி, துப்பாறியும் துவரசாமி
யின் விட்டு தப்பவரைத் தேடித் தவ்ரு
படித்தவன் அந்தக் கீழிலும் அந்த என்
றுக்குடைய செல்தான்.

"பின்புள் துறையாயின வணக்கம்.
வையுறியிலே....." குரலாக் தரத்
தொண்டி காரியைச் சேகர், நன் போ
கிவ கொல்லி காதித் திரைதவாறு.
"தான் போகிறது இப்போதுதான் கொல்லி
யும் இங்கிருந்து காறவையுக்கோட்டை,
யின் நயலிவிட்டு இவறு இரவோ நாளைக்
காலைதிரை கொல்லிவர் விவாய் போவ
தொகத் தெரிவித்து. காறவையுக்
கோட்டையில் அவன் எங்கு தங்கு
கிறான், பாருடன் என்வரை எவக்காகக்
கவிகாணித்துச் சொல்ல முடியுமா?"

"பாடியும்... இது ஒரு பெரிய விஷய
மல்ல. பாடியும்தான் உங்களுக்கு தான்
பிரகம் சொல்வேன்....." பெண்ணோ
யின் பாறுக்கக்கிடுத்து குரல் கொடுத்த
பாடி துறையாயி.

பெய்யுக்கள், பின்புள் துறையாயி.
தாங்கிய பெயர் மக்" பெண்ணோடே
அக... இடத்தில் வயத்து விட்டுக் கடத்
தான் பக்கம் திரிவித்து. அங்கே த
போகும், பத்தகவா, கொளம், கொலொ,

கவிதா ஆகியோர் மட்டுமே அமர்ந
திருந்தார்கள். பெண்ணோடேகாக்கை
அனுப்பி விட்டிருந்தான் கொகிலர்.
சேகர் மொன் அந்த வாட்டத்தில்
கவத்து கொள்ளத் நயக்கெயக் காலி
வாக இருத்த காங்கியரின் மொன் உட்
பாடி வந்தவன்.

தேவகேசன் கவத்து குரலில் சொல்லிக்
கொண்டிருத்தார்: "இன்னொரு விஷய
யில் இம்மாத துக்க திகழ்ச்சி இங்கு
குடும்பத்தில் பெரும் என்று நான் நினைக்
கிறேன் இப்போது. இப்போது என் கடமை
விஷயம் பொறுப்புக்கொளும் அதிக
மாகிறது. நான் இங்கே காடி, இறப்
பது கத்தசாமி அவர்களின் பரிசாய் பா
யிற் பெயரித்து கொள்ளுவதற்காகத்தான்.
அவரை இறந்து திறந்து எங்களை அதிக
வேய் மாட்டிக்கொண்டேன் என்வா
யின்மேல் இவறு தான் பெயர்வாயிடுகிறது
என்கிற எடுத்துப் பரிசுக்கொளும்

"கத்தசாமி அவர்கள் நயவிரித்த
உயில் இது. இதன்படி தகப்பனாருக்கு
முன்னும் தான் பரணமடைய நேரு
கானும் தம்மடைய உடைமைக்கோ
இரு பாகமாகி ஒன்றைத் தம் மகனவி
கொகிலரவும் மற்றதை மகள் மருக்கொ
வும் அடைவ வேண்டியது என்று குறிப்
பிப்புகிறார். அதன்படி அவருடை
வது என்று கணக்கிட்டால், கத்தசாமி
யின் பரணம் தம்மவீங்கம் அவர்களின்
மனறவுக்குப் பிறகுதான் நிகழ்ந்திருக்
கிறது. அந்த நிலையில் கொந்துக்கை
மய்யுள் பரிப்பது என்வாது? பற்றிற்
தான் முன்போ கூறி நேர்க்கிறேன்.
அவ்வோ சிறு சிறு தொகைகள் ஒருகி
தத்தத் கம்மலிங்கம் குறுக்கியுள்ளபடி
பெருத்துது போக மற்றவரை அவ்வா
யின் பரிசு அருளுக கொடுத்துக்கள்
அத்தகையபடி கத்தசாமி அவர்
கொண்டு இருக்கிறது. அவருக்கு உயித்
தான் மய்யுள் அவரது மகனவீங்கம் ம
கன் மய்யுள் பரிசித்துக் கொள்ளு
கிறது."

வாழ்க்க வினாக்களே மலிய கந்தி விரித்
துப் சேகர் நுணையிலும் அடியப்படைந்து
பத்தகவா திரைமகன் அவர்களின்
பரிசாய். "அதாவது அப்படி நீங்கள்
குறிப்பிட்டபடி தாங்கு கொடி மதிப்
புள்ள இம்மண்ணையின் கொத்துக்களுக்கு
காணும் நித்தியம் சம பாக்கித்தர்களை
கிறேன். அவ்வளவுதானே வந்தி
தான்?" என்றான்.

“ஆமாம், அதுவேதான்” என்று
வந்தார்.

மஞ்சளாணவரை வலத்த கண் வாய்
சாயம் போர்த்தும் கொண்டிருந்த
கொலிசா, “இது முறையான, தெர்மை
மான முடிவுதான் சேர் இவ்வையா
மருகையா?” என்றுதான்.

“நான் மறுப்பு ஏதும் கூறுவதில்லை”
என்றான் மருகையா.

“மறுக்குப் பழகாய் உயிசை உய
பழகாய் எழுதுமாட்டார் உயர்
வியில்லை...” என்று கொலிசா என்
தினான் மருகையா. “இன்னும் எது
அது உண்டா, வந்திசை சார். நூல்கள்
பெருகலாறா?” என்று கொலிசான்.

“அவ்வளவு புதுமையா. கையே உயர்
வியில்லை” என்றவாறு வந்திசை நீசபேகம்.
மயிசை மயத்தார் பெட்டிக்குள் வைத்துக்
கொண்டிருந்த நூலும் கிளையத் தூய
மரணம், கொலிசா தன் தங்கை சின்
தெய்வம் மரணம் மருகையில் எழுதி கொண்
புத்தூதர். அவர்கள் மருகையில் வெத்
திப் பெருமிதமும். மயிசை சிறிது
மயிசை. அகம்பாவமும் அமடியோரும்.
கயவையிட்டிருந்தவர்.

இவ்வையா மயிசை இவ்வாறு இவ்வாறு
தருவோருக்குத்தேவியும். அது தன்மக்குத்
தான் என்று. தான் விரும்பிய தகவலைத்
தேவியிசைத் துறையாமி தான் சேர்
சேய்மருகை என்பதை அறிந்து அந்த
மருகை அவரையாக எழுத்தான்.
சேய்மருகையும் வந்தாவும் மாடிமேதி
மருகை விட்டிருந்தார்கள். சேர்
மேலிமேலாக வந்திசை எழுத அந்த
மேலிமேலாக மேலிமேலாக துறையாமி
என்று ஓர் ஒலியும் சேர்மருகை
மயிசை மருகையும் ஒலித்தவர். மயிசை
மருகையும் ஒலி சேர்மருகையுடைய மேலி
மேலாக அது.

“மருகையாவும் மருகை மருகை
மருகையா. சார் மேலிமேலாக உயர்க்குக்கு?
மருகையாவும் மருகை மேலிமேலாக

“மருகை சி. டி. டி. மருகையாமி. அது
முதல் மருகையா மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகை” “இந்தக் கையத்தின் சேர்
தான் கொடுத்தான். “ஐ ஆம். சேர்
மருகை...” இவ்வாறு தான் சேர்மருகை
மருகையும் சேர்மருகை மேலிமேலாக மேலி
மருகையில்மேலாக. மருகை உயர்க்குக்கு
மருகைமருகை மேலிமேலாக அவன்
மருகையாமி மருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகை மேலிமேலாக அவன் மேலிமேலாக
மருகை அந்தக் “மருகை” ஒலி மேலிமேலாக
மருகை அது மேலிமேலாக.

“அவன் மருகை மருகை மருகை
மருகையாவும் மருகை மருகை”

மருகையாவும் மருகை மருகையாவும் மருகை
மருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“சேர்மருகை மருகை மருகையாவும்
மருகைமேலாக மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“இந்தத் தகவல்கள் உயர்க்குக்கு மருகை
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“மருகை மருகையாவும் மருகையாவும்
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“மருகை மருகையாவும் மருகையாவும்
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

அந்தக் கருத்திலேயும் இறுக்கத்தானாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

“மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக
மருகைமருகை மேலிமேலாக மேலிமேலாக

இஸ்ஸக்தரஸ்களுக்கு இனிப்பான செய்தி!

கனம் கிஸ்ஸன் கிரைண்டர் தயாரிப்பதில்
பல பங்களிப்புகள் செய்துள்ள பாரிஸ் கிரைண்டர்

கிஸ்ஸன் கிரைண்டர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்

கனம் கிஸ்ஸன் கிரைண்டர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் (wet and dry grinding)
2, அனாபூர்வா ரோடு, சென்னை

வாழ் தாய் குழந்தையும்
உறுதியாக வாங்கு!

கனம் கிஸ்ஸன் கிரைண்டர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்
மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்
மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்
மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்
மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்
மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்
மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர் மாஸ்டர் இன்ட்ரூ யங்கிளர்

Show Room

KARATHA MANDIR DR. A. NARAYAN,
BOMBAY - 5.

Works :

MR. ZAKARIA BUNDI ROAD, SEWAI,
BOMBAY - 13.

KISSAN MANUFACTURING IND. (P) LTD 59, Park Road, Etna, MADRAS-2 Tel. 20694

கொண்டே எழுந்தான் சேகர். மஞ்ச
மௌனமாக அவன் செயலுக்கு உடல்
பட்டான். நூலுடைய வெப்ப மரத்தூப்
பங்கொலுக்குச் செல்லும் பானையில்
கொண்டிருந்த நடக்கலாணர்கள், சேகரின்
உள்ளத்தில் ஒரு கவலைப் பிரச்சினைகள்.
என்ன செய்ய வேண்டுமென்று, எப்படிச்
செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கான
திட்டங்கள் அவன் நெற்றிப் பொட்
டைத் துளைத்துக் கொண்டிருந்தன.

அப்போது மாலை இரவேரே கயந்து
உறவாடுகின்ற உயிர்சாம்பலான வேலை.

இரவு சாப்பாடும் நேரத்தது....

மங்கலாவிடம்: குழகவேண்டி நுத்த
அதிகமாவதோடு அளமதி கவனமோ
இல்லை. வந்ததிலிருந்து அவளிடம்
காணப்பட்ட பரபரப்பு, மிதக்கி, நய
கூடியது. கோபம், ஆத்திரம் ஏதாவே
இல்லை. அப்படியொரு வெளவம்.
எனதமே என்னி இடித்து போன
வன் மாதிரித் தோன்றினான். இதைப்
பரபரவையால் விளவினான் சேகரிடம்.
கோபம், சேகரும் அனுகூல கவனிப்பா
தான விழியாமையே பதில் கூறினான்.

வேப்ப மரத்துப் பங்கொலின் கடைத்
தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள் மூவரும்.
திடீரென்று சேகருக்குத் தாகம் வந்து
மது. "கோபம், அந்தப் பானைத்
தெடுத்து கொஞ்சம் தண்ணீர் எட்டென்"
என்றுடன், பானைக்குள் தம்மனை
தூசுத்த கொபால் வியப்போடு வெறுங்
கொப்பையைய வெளியில் எடுத்தான்.

"காலைமீது நான் தானே பானையில்
தண்ணீர் நிரப்பவேன். தான் பகல்
நேரம்தான் இங்கேயே. இதுவிலிருந்து தண்
னீர் என்னவாயிற்று? பானை வாயைக்
இருக்கிறதே!" என்றுள். பானை
திரைக் கீழே கொட்டிவிட்டு அதைக்
காலியாக்கி கவத்துது சேகர்தான்
என்று அவளுக்குத் தெரியுமா? தான்
விரி எழுந்த மர்மத்தை எடுத்துக்கொள்
கொபாலைப் படி உடையம் சேகர்.
"மஹி... நீ பங்கொலுக்குப் போய்க்
காலேயிளம்மாவிடம் கேட்டுக் கொஞ்
சம் தான் வாங்கிக் கொண்டு வர போ.
மஞ்சலா, என்ன போது அசுரஞ்ச
வருவான் ஒரு பாட்டில் வாங்கி வர்
தானே அது இருக்கிறதில்லையா?" என்று
கேட்டு எழுந்தவன். "இப்போது ஏதா
வது குளிரில்லையாகக் கனவாயாகக் குடிக்க
வேண்டும் போயிருக்கிறது" என்றுள்.

இத்தனை நேரம் சுவைமயத்திருந்தவன்
சேகரின் இத்துத் தேவையை அறித்ததும்,
"பெட்டிமீசுக்குகிறது. இதோ எடுத்து
வாங்கிறேன்" என்று எழுந்தான். அவன்
தொன்கலைப் பற்றிக் கொபாலின் உட்கார்
வாந்தான் சேகர்.

சூகண்டு 29

இதழில்

முழு நாவல்:

சுக்மீஸ் பரந்ததசாரதி
எழுதும்
அழகுமயம்

"பெட்டிமீசுக்கு நான் எடுத்துக்
கொண்டேன். நீ கொபால் உட்கார்ந்
திரு. உங்களுக்கு பானை ருளியில்லை. துவி
நீ பானை மஞ்சலா வாயைத் திறப்பது,
தெரிந்ததா?" என்றுள் சேகர் கண்
களைச் சிமிட்டியவாறு.

மஞ்சலாவின் கண்களில் கவனம் கட்டி
இருந்த கண்ணீர் 'குடி' என்று உறையத்
துக் கொண்டு பொங்கியது. "நான்
பானைகாரி என்றுதானே கேட்டு செய்
தெரிந்தா சேகர்? துவிக்குக் கேள் சொ
யங்கள். எவர்கூடு இந்தப் பானைகளில்
பணத்தில் ஒரு பானைகளை வெண்
டாம்!" என்று குழந்தைகளையப் போல்
இருந்த மகனவனையும் தாக்களை நிரூ
பிக்கொண்டு மெய்யானவன் மஞ்சலா.

எவ்வளவு பணம் சிலகாலம் விவசாய
படுத்தான் இத்தந்தவனின் பணம் சில
காலம் சிவாஜி வீட்டோடு விட்டது என்று
மறிந்தி சேகருக்கு. அவன் கொஞ்சம்
அழிவேண்டுமென்று அப்போதுதான் பானை
தெரிந்தது வருவான் வன்மனத்துத் தெரிந்த
வன் அளவு. ஆகவே, தவிர அப்
படியே அது விட்டு விட்டு பானை
செய்து விட்டிருக்கிறது. அளவுக்
வருவான் பன்னாள் எழுந்து அவன்
நான்கு கண்ணாடி துண்டி களில் பற்றிநீர்
கனவாயாக் கொபால் தயாரித்தான்.
இரண்டு தரம் களில் என்னதமே அவ
சரணாகக் கவத்தான். பிறகு அதை
அளவு மரபாய் கட்டு, கவிவாய் வந்து
நான்கு தரம் களில் கட்டி அவன் கவத்து

சு.4-தமிழ்நாடு சட்டப்பரம விதிகளை
வந்தல் என்னகாள்.

மங்கனா இன்றளும் விகிதத்தில்
கொண்டிருந்தார். இதற்கு அம்
அவகை அழகிய கட்டாது என்று சேகர்
அவர் அருகில் அமர்ந்து அவரைத் தன்
மார்போடு அணைத்துக் கொண்டிருந்தார்.
தான்ப்படுத்தினான். ஒரு காதலியின்
கண்ணீரைக் காய வைத்து அவள் மீது
தில் புன்னகையைய மகர மலக்தும் கலை
சேகரபரிய இத்தக காதலனுக்குள் தெரி
யுமே! மற்றவர்களின் அநாதை
வையாளுவதில் வளங்குவன்கூட அவன்
ஒரு மறு பித்தகாத தூக்கில் லும் கட்ட
கூடும் உயிரை நுழைந்த கோபால்
காதலர்களின் அந்தரங்கமான தனிமை
யைப் பாராக்கி விட்டோரோ என்று
சுட்டெழுது பின்வாங்கினான். அவன்
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த
நவாபின் மகன் (பெணம்) வந்தது
கொண்டிருந்தது. "கொண்டிருந்தது"
தாக்கத்தோடு எத்தனை மீதாவது உயர்ந்த
பாகம் காத்திருக்கிறான். தெரிவுபு
கொண்டிருந்தது. "என்று எழுதி
திருந்தான் காதலியின் அணைப்பிலிருந்து
விடுபட்டவனாக. மங்கனாவின் அருகில்
நின்றிருந்தாலும் அவளது விழிகளில்
சரம் காயவில்லை. தாகியின் வயப்பும்
மன்றையில்கூட. கிள்க்கு கைக்குடைய
மால் கண்களையும் மூக்கையும் நுடைய
தும் கொண்டான். இவ்வகை மீது
தான் உயர்ந்திருந்த மலக்தில் தான்
கட்டிகொண்டிருந்த ஒவ்வொரு கோபால்
விட்டும் ஒவ்வொரு நவாக்காவும் எழுதி
துக் கொண்டான். தனிமைப் படுத்தி
இருந்த இரண்டு கொண் சர்பத்தின்
ஒவ்வொரு எடுத்து மங்கனாவின்
கொடுத்தான். மற்றது தட்டிகேட்ட
இருந்தது.
"எனக்கு எதற்கு...?" என்று
மங்கனா.

“நான் தயாரித்திருக்கிறேன். சாப் பிட்டுப் பார். இத்தனை நேரம் அழு திருக்கிறேன். அதற்கு நீங்கள் மனம் இதுவாக இருக்கார்” என்று அவர் மற மறவும் அவள் அதனைப் போய் உட காப்படுத்து கொண்டு தன் பங்கை கவனிக்கமாறுவர். நான் கூறாத பாவத் தைப் படுத்தவன். எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். என்னை? உன் மனம் எதிர்த்துப் போய். “நீங்கள்... எதிர்த்துப் போய்” கவனம் படுத்தி விட்டாள். “ரோம்பு எப்படிக்காக இருக்கிறீர்கள்” என்று.

காரணத்தொகுதான் ஸ்டீராக்
காகத் தயாரித்தேன். ஜன் கந்தர்
தான் ருசிசரிவாதினே...ம் ஸ்ரீ...
என் ஸ்ரீ வாக்...ன்.

மதுரை சுவாமி உயர்க்கோடு பருகி
கொளுது. மதுபழையும் "சேகர்...பாண்டி"
எனது நகரில் மாறுபட்டிருக்கிறது
சேகர் "கி.ஏ.தே!" எவ்வாறு புகுவது
கொண்டிருக்கிறார்.

“இருக்காதே... இது நேராக வந்தவாவு...
நானாவதாக இருக்கவும்... நல்ல கிளப்பி,
நான் இன்று நான் சாயித ஆனாயி
பட்டினி அல்லதாயிற்று. இப்போது
... நான் அப்போது சந்தி விட்டேன்
இருக்கவும்...”

தென்னாற்காடு துணைத் தலைநகராக மாற்றி
பலாணி இருத்தலாம். சீக்கர் சமீ
பெய்த தயாராக இருந்த மந்திரேகு
துணர் மாவத்தை எடுத்து அலாநிடம்
பேட்டி என்.

சென்னை, 15.05.2018

அப்படி கேட்க விரிவாக இல்லை.
 "உயர்த்துச் செல்லும் அருளுயர். அனல்
 மூலம் உயிர்ப்பு அளிப்பவன். அந்த
 உயிர்த்துக்கியோ என்று அதிகமாகச் சிந்தி
 க்கத்தேன். எனக்காகக் காப்பாடு
 என்று வற்புறுத்தி அவள் கையில்
 திணித்தாள். கோபாலுக்குத் தன்
 தம்பனின் இந்தச் செயல் விபரமாக
 இருந்தது. உணவு விஷயத்தில் அவள்
 உணர்வுகள் வற்புறுத்தி மாட்டாள்!
 என் பெயர் இன்னதற்கு?

இருவரின் காதலரின் விட்டாய்த்
புத்தி தட்டப்பட்டது மறக்கனா அந்த
பொருள் அது தான் அப்படித்தான் சொல்
திருக்காய்த் தான்... "தேவன்... மய
வனோ தெரிவித்தது... மயக்கம் வர
போல் இருக்கிறது" என்று நெற்றிப்
பொட்டை அடித்திடுகின்றான்.
அப்படியே அவசரம் தன்மீது சாய்ந்துக்
கொண்டே போக, "இன்னதற்கு நீ
தொம்ப மனத்தை உடைய விட்டு விட்
டாய் மனம். அதனால் ஏற்பட்ட
தேர்வன் தென்மனத்தாகத்தான் இருக்
கும். கவலைப்படாதே. அதைக் குறுக்கு
விட்டு அமைதியாக... என்று சொல்
வீக்கொண்டு போவதைக் கேட்டுக் கொ
ளிக் மனத்தை இதை. அவன் அவன்
மார்பு மீது தீவிரமற்று விட்டான்.

இவ்வாறு ஒரு இளைஞர் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது அவர் திடீரென்று தன்
மனது "சக்தி..." என்று சொன்னது.

தேசியமையப் புரிந்து கொண்டு
சொல், உண்மைகள் பற்றி உத்த
புக் விருதை வைத்து அமைதியாக இருந்
தும்படி வாங்கச் செய்தான். (அறுகு
அவன் பருகி வைத்திருந்த பரந்தெருந்
தெய்வத்துடன் போட்ட அருந்தி உற்ப
விக் வைத்தான். (தெட்டும்)

வங்கித் துறையில் நம்பகமான பெயர்

கருவாய் பாங்கு பாங்கு லிட்.

(பதிவு அறிவுறுத்தல் - 1969)

**உங்கள் முதலீடுகளுக்கு
கணிசமான வருவாய் அளிப்பதோடு,
தக்க பாதுகாப்பும் அளிக்கிறது.
தமிழகத்தில் 50 கிளைகள்**

கொனையில் 456/457, தங்க சாலைத் தெருவில்
(போன்: 34688) இயங்கிவரும் எங்கள்
கிளை தனியா வாடிக்கைதாரர்கள் கௌகர்வதனத்
முன்னிட்டு திருவல்லிக்கேணி, 440/1, ராபகிராமபட்டர்
காணையில் (போன்: 810250) மற்றுமொரு
கிளை சமீபத்தில் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

**விரைவில் எங்களது பானையங்கோட்டைக் கிளை
திறக்கப்பட இருக்கிறது**

சேவிங்ஸ் கணக்குகளுக்கு நினைசி இருப்பின்பேரில் 4½ வட்டியும்
பிக்சட் டேபாசிட்டுக்கு 7½ வரை வட்டியும் வழங்குகிறோம்.

G. S. அண்ணாசாமி, மேலவர்.

கனகசபைத் தலைவர் இவ்வாறு சொல்லித் தான் சொல்லியது இதுதான். கனகசபைத் தலைவர் சொல்லித் தந்தவரையும், அதை விடவும் அதிகாரம் கொண்டவரையும் விடவும் இதைச் சொல்லித் தந்தவரையும் தற்போது கனகசபையிலிருந்து நீக்கியுள்ளதில் இவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால் கனகசபையின் அங்கமானவர்கள் இவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால் கனகசபையின் அங்கமானவர்கள் இவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால் கனகசபையின் அங்கமானவர்கள் இவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை.

* அழகியே, அப்படியே 'நீ எல்லாம் ஒன்று' என்றும் சொல்லலாம். இதோ உதாரணம்.

தமிழகத்தில் இருப்பதால், அந்த அறிக்கை
எவ்வளவுதான் சொல்ல வேண்டும் - சேலத்தில்
செட்டி அம்மையாச்சாரி மரம் தாது வளர்ந்து
சேலத்து காவல்துறை அலுவலர் கீழே சென்ற
மரம் தாது.

[illegible][illegible][illegible]

“விரோதம், தாத்தா!” என்று குழந்தைகள் உத்தரவுகளுக்குள் ஒரே மனப்போக்குடன் கூப்பிட்டு.

“க.பி. அனந்தன் முதலமைச்சர் இக்கல்
நாடு நிறுவியது எவ்வளவு காலத்திற்குமுன்பு,
என்பது” என்றார் ஆளுநர் அவர்கள்.

[illegible]

“...
...
...
...
...”

[illegible][illegible][illegible]

மாறு விதாய். கோக், வலதுக்கூர்ச் சிறும?

சிறுத்தை உணர்விற்குத் தகுந்த விவரத்தைக் கண்டறிவது
தான் நாம் இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது.

புதுச்சேரி மீனவர் விழா ராஜநாதர்
தேவன்மடமாள் சீரும் சிறப்பும் பெற்றிரு
துவர் அருணாசக்தாய் என்பார்,

மக்களும் இலவரம் பிரதிபலித்துக் கொண்டு போனது. இவர்களுக்கும் பேரவையினர் அளித்த ஒரு மத்திய உதவி விரவரம் எந்தெந்த விதம் உதவித் தந்தது. அந்த மக்களின் அபிவிருத்தி யை எடுத்து வந்து பின்புலத்தில் காண்பது. கொஞ்சம் மூலம், எல்லாம் வந்த பின்னர் பிரதமர் அவர்கள் உதவி கொடுக்கிறார். கொஞ்சம் மூலம் உதவி கொடுக்கிறார்.

* தனிவருடிக் அளவளி வீடுதிருவட.

“கனகத் துறவு பிள்ளை எடுத்தாடுவோ
தூதரானபுகை மிழைத்தெழு, உடுக்கத் துறவு
மேலேநினைப்பதினே. புகைமேலே புகைத்
தூதர் உறவு, துறவுமேலே ஆக மேலான
புகைமேல்?” என்று கனகாசாமி கவிதை
புகைமேல் உறவு நினைவு அறிவார்.

මෙම සිටිමේ අවස්ථාවේදී ආගමික සංස්කෘතියේ ස්වභාවය පිළිබඳව අධ්‍යයනයක් සිදු කළේය. මෙම අධ්‍යයනයේදී ආගමික සංස්කෘතියේ ස්වභාවය පිළිබඳව අධ්‍යයනයක් සිදු කළේය.

இதன்மேல் மகாபுத்திரமாய் அமைந்த
 தன்னை மனம் துன்பம் இல்லாத மனமாய்
 உருவம் மனம் துன்பம் இல்லாத மனமாய்
 உருவம் மனம் துன்பம் இல்லாத மனமாய்
 உருவம் மனம் துன்பம் இல்லாத மனமாய்

“கீழ்க்கண்ட விருத்தியைப்படி, பிற்பட்ட
நூல்கள் எழுதிய பிற்பட்டத்தைத் தவிர்த்து
தேவன் மன்னர் பெருமானின் பள்ளியில் பணித்
திறந்தபடி, தங்களுக்குப் பத்திரம் பிரதானி
வெய்ய வேண்டியவர்களை அருள்களிடம் பிரதானி
பெறவே, “கீழ்க்கண்ட ஏற்பாடு” என எண்ண
பாட்டுகள், ஆகிய விதமாக விவரம் எழுதிய
பிரதானிகளை அளித்ததாயிற்று. தங்களுக்கு எந்த
விதம் இருந்து அங்குக்கு எந்தவித பிரச்சன்கள்
இருந்தனவோ, இப்போது தங்களுக்கு பத்திரம்
பிரதானி பெறவேண்டியவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து,
பிரதானிகளைப் பிரதானம் எந்த விதமாகவோ
பெறப்படுவது தொடர்பு என்னவாகியே”

[illegible][illegible]

**பற்-
சிதைவு
ஏற்படாது**

உங்கள் பங்குனைத் துவங்கும் துர்ப்புள் நீந் திரங்
கொண்டு துவங்குங்கண். பிரதானித் துவப்பா
தவ்வையம்பு. குரங்குகோ டும்புப் பிழம்பு
இருகப் பிழப்பதற்கான அளவம்பு. 17-ஆம்
வகுப்பேயில் உள்ள பரிகாரம் என்ற பதிரிது
பிழைத்துக் கொள்ளுவதற்கான வாட்டம்—இது
அனைத்து உங்களுடைய அளவப் பத்திரையும்
பு. இடுக்குகையும் துப்பாய்களும்
துக்கவதற்குப் பெரிது உதவியுள்ளன.

[illegible]

... ΕΠΕΡΧΕΤΑΙ

ஆர்யன் டே பிரைஸ்

துப்புரவாகத் துலக்குகிறது—
நெடுங்காலம் நீடிக்கிறது.

தி ஆர்பன் பிரஷ் சும், லிட்.
(தென்னிந்திய மிகப் பெரிய இலாப நஷ்ட நிகழ்வு நிறுவனம்)

**இப்போது
புதிதியில்
ஆர்யன்**

சேஷலிங்க பிரகாசம்

உறுதிபாகப் பற்றும்
கைப்பிடிதாரம், செங்கெனம்,
புளிப்பு, காய்க்காய்
நாசகங்களும் கெட்டுப்
புரிகிறது. இதற்கு வேண்டிய
பிரதான மூல காரணத்தை
கூட கண்டறியாத
விளங்குக செய்திருக்க.

பஞ்சாப், பக்தா
கர்ச்சா ஆகிய
குய்மெளரு
கருகருக
பிடிநீதமுடன்
பலிவது
பகவுகளில்
பிடிபுத்திபுது

வியக்கத்தக்க விதிமுறை
அறுவை சிகிச்சை இன்றியே
மூலத்தை சுருக்க உதவுகிறது

தலைமச்சுலை நிறுத்திடுறது—நிமிடங்களில் கவனமாய் பொருத்தது.

[illegible][illegible]

■ 研究の進捗状況と今後の予定

* 1996年12月10日，在日内瓦举行的第51届世界卫生大会，以175票赞成，0票反对，1票弃权的压倒性多数，通过了《烟草控制框架公约》。

ms. num. ms. d. b. h.

மகிழ்வுடன் கூடிய
ஒய்வு காலத்தை
அமைத்துக் கொள்வது
எனக்கு ஒரு
பிரச்சனையான இருந்தது.

அப்படி எனக்கிலே
இந்தியன் பாங்க்
ஆர். பி. கணக்கு
பிரச்சனையைத்
தீர்க்கிறது.

இந்தியன் பாங்கின் பிரத்யேக திட்டம் ஆர். பி. கணக்கு

ஒய்வு கால நிர்மதியை உறுதிப்படுத்தும் சாதனம்
குழந்தைகளின் படிப்பிற்கும் சிறப்பான சேமிப்புத்
திட்டம். ரூ. 10 முதல் ரூ. 1000 வரை சிறிய,
பெரிய தொகை எதுவும் இயன்ற வகையில்
சேமித்து வரலாம்.

முழு விவரங்களுக்கு அருகிலுள்ள எமது கிளையை
அணுகவும்.

இந்தியன் பாங்க்
(இந்திய அரசினருக்கு முற்றிலும் சொந்தமானது)
இந்தியா முழுவதும் 285 கிளைகள்
உங்களுக்கு சேவை புரிகின்றன

[illegible]

தமிழ் துறா அச்சுவை உரிமையாயும் "அவ்வறிவு
கூடுபலப் பிழாரோதற்கம்" போன்ற அறிக்கைகள்
மாமன் கீதையில் வெளிப்பட்டு உள்ளன.

19-வது கட்டாய இலாபியுள்ளவர்கள், இவ்வியைத் திரைக் காட்சிகள் அருளுதல் அடிப்படில் அங்குக்கு இறங்கிய.

திரைப்படங்கள் தொடர்பான ஒரு சிறப்பம்சம் அது.
நடிகர்கள் தொடர்ந்து பரிந்துரைகள்.

“உலகத்தின் எல்லாம் தோஷத்திலும் அப்பா என்?”
என்றாள் சந்திரா.

“தமிழ் கல்விப்போரில் வெல்லுகிற, எழும்புகிற கவிஞரையே போற்றுகிற” எ. கணபதி அறிய.

அவர் அவைத் தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும் இருந்தார். தஞ்சாவூர் மதுரை மாவட்டங்களில் பல்வேறு இடங்களில் பணியாற்றினார்.

தாயகவந்து தரிசனத்தினதில் காட்டி, துணிந்து தரிசனத்தினது அப்பேரவரோடும் உடையதது என்ரு. அந் நாளாதினம்.

சென்னை நகரத் துரிதத்தால் பெரு மதிப்பினை
கொண்டதையும், எதிர்பாராத விதத்தில்
பெரு மதிப்பினை.

[illegible][illegible]

அ. பாலாஜி செங்குழாபாளையம் சமீபத்தில் 2 இலட்சம் செலவு செய்து நிராசத்தினில் ஆய்வுகளைச் செய்து அதற்கு இயக்கு வரையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். உதாரணமாக நல்லாணிப்பாளையம் செலவுக்கு.

[illegible][illegible][illegible]

தேவநல்லூர் தாலுகா சிறைகளில் வசிக்கும்படி

১৯৭৬ সালের ১৫ই আগস্ট তারিখে জাতিসংঘের
 ৩১৭৬ নং ১১৫৬ নং আইন অনুযায়ী ১৯৭৬ সালের ১৫ই আগস্ট

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரம்மேந்திரர் கோடி அர்ச்சனை

[illegible]

அரசு - மிகவுயர்ந்த தரமான போர்ட்லெண்ட் சிமெண்ட் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது

அரசு சிமெண்ட் தரத்திக்கு தனித்தனியாக
வங்கியைத் தாரும் உருவாகிறது. வலி
வங்கி மத்தியக் கிழக்கான அரசு,
வங்கியான உருவானவர்களுக்கு அரசு
சிமெண்ட் தரத்திக்கும்.

அரசு சிமெண்ட் தரத்திக்கு தனித் தனித்த
தரத்திக்கும், அதற்கு உட்பட்டும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும், தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்

அரசு ஒரு தரத்திக்கு தனித்தனியான
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்

அரசு தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்

தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்
தரத்திக்கும் தரத்திக்கும் தரத்திக்கும்

தமிழ்நாடு சிமெண்ட்ஸ்
(தமிழ்நாடு அரசுத் தொழிலாசனத் துறை)
ஆயங்குளம், திராமாநபுரம் மாவட்டம்

அரசு - வலிவும் வனப்பும் வாய்ந்தது

புருஷோத்தமனின் இடைவிடாத முயற்சி வீண் போகவில்லை. ஒரு வருஷத்தில் அவனுக்கு ஸ்கூட்டர் கிடைத்து விட்டது. ஸ்கூட்டர் வந்ததிலிருந்து புருஷோத்தமனுக்கு உற்சாகம் பிடிபடவில்லை. அதில் ஏறி ஓட்ட விரைவில் பிழிந்து போய் விட்டான்.

இரு நாள் காலை. வழுக்கம்போய் புருஷோத்தமன் பங்களா வாசலில் அக்கவறுமாக ஸ்கூட்டரைத் துண்டித் துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுதுதான் வெளியே யிருந்து காரில் வாசலில் வந்திருக்கிறவனிடம் நித்திரையாகத்தமன், சிலாஸத்தமன் புருஷோத்தமன் கறுவறுப்பாக ஸ்கூட்டரைத் துண்டித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கார் வந்தனால்தான். அதுமேலுந்து காரைவர் ஜயர் மஸார் மெய்யாகத்தமன் இவர்களைப்போ, புருஷோத்தமன் கவலையாக கவனித்துக் கொண்டிருப்பதைப் புருஷோத்தமன் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் மிகவும் உயர்த்தியாக ஸ்கூட்டரைத் துண்டித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"பார்த்துப்பா! நிதிரையாகத்தமன்" என்று ஸ்கூட்டரை மெய்யாகத்தமன் குறிப்பிட்டு.

"வனஜா
காத்திருப்பாள்!"
விஜயம்

"பார்த்தீர்கள்! என் கண்களை என்னுடைய நம்ப முடியவில்லை, எத்தனை காரணம் ஸ்கூல் மீது! எப்படிப்பட்டாகத் துடைக்கிறான் விட்டேத்தியாக இருந்தால் என் மனம்! புற நோக்கமான இத்தனை பொறுப்புணர்ச்சி யோடு நடந்து கொள்கிறோம்!"

"எவ்வாறுக்கும் நான் சொல்வதுதான் காரணம். அவரை ஸ்கூலுக்குக் காண்பித்து திரிந்து உஷ்ணப்பட்டால் இயல்பாக அதுவும் அதன் அருமை தெரிகிறது. இதே போல் எவ்வாறு காரியங்களிலும் அவன் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டதும், அவன் என் என்பதற்கு முன் நீ என்னென்னவாக நினைவம் அதற்கும் பதில் எது வேண்டுமானாலும் அதற்காக உணர்ந்தாய்தான் நினைக்கும் என்ற நிலையை அவனுக்கு ஏற்படுத்தி. அப்போம் உன் மகனுக்கு சடான லாஸிபென வேறு ஒருத்தன் இருக்க மாட்டாய், புரிந்ததா?" இப்போது கேட்டுக் கொண்டே சிவானந்தம் புருஷோத்தமனை அணுகினார். "என்ன புருஷோத்தமனா! இந்தப் பங்களாவில் வேலைவாங்குக்கா பதற்கு? வாகன யாவது ஸ்கூலுக்குத் துடைக்கச் செய்யுமிருந்தாரா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை மாமா! வேலையான் சரிவாகத் துடைக்க மாட்டான். அதனால்தான் நானே துடைக்கிறேன்" என்றும் புருஷோத்தமன், தொடர்ந்து, "இதோ பாருங்கள், இந்தப் பிள் சக்கரத்திலே எத்தனை கிரீஸ் பிசுக்கு கறாப்பாக, இதிலே வண்டியில் காலிக்காத புனை பட்டால் விழுந்து போய்விடும், அப்போம் அவன் என்னை மன்னிக்கவே மாட்டான்!" என்றும்,

"எய்வது வண்டியா? யார் அது வண்டி?" என்று பாடபத்துக் கேட்டார் திவ்யானந்தம்.

"அவன் ஒரு டெலிபோன் ஆபிரைட்டர். நான் ஸ்கூலுக்குக்காகப் பஸ் இடப்படுத்துதல் போல் பிளாஸிக் பிடித்து அவர்கள் சமையல் ஆவணம் எடுத்தேன்."

"ஹைஸ்கூல்! வேலெடாண்டா; தன்னை சிவியை இடமாக்கப் பார்த்து நான் உணர்ந்த கவியாவம் பன்னி கவகிகிறேன்டா" என்று நாத் தழுதழுக்கப் பேசினார் திவ்யானந்தம்.

"சேச்சே! பெரிய இடமாவது என்ன இடமாவது? வண்டி எங்கிறதான்; ஆனால் அவன் என் உள்ளம் கவர்ந்தவனாச்சே" என்றும் புருஷோத்தமன், "நொய்ஸை போனும் அவன் நம்ப ஜாடிகட இல்லை. ஆனால் இந்த நாளில் அதையெல்லாம் யார் பார்க்கிறான்?"

"அட கடவுளே! நம்ப நுரும்பு கௌரவத்தைக் கப்பல் ஏதிலிப்பாடுடா" என்று கௌரவது போய் திவ்யானந்தம் கூறிய கார்த்திகைக் கங்குடர் விளையே போது போட்ட சத்தத்தில் அடம்பிப் போனான்.

"வண்டி காலியில் நேர போகக் காத்திண்டிருப்பான், நான் சிக்கிரம் போகணும்" என்று உரக்கக் கத்தியபடியே புருஷோத்தமன் ஸ்கூலுக்குச் செலுத்திக் கொண்டு போய்விட்டான்.

திவ்யானந்தத்தின் துயரம் விவானந்தத்தின் மீது ஆத்திரமாக மாறியது.

"ஓம் உம்மனையே மொகனையைக் கேட்ட தாள் எந்த விஷயைப் பார்த்தீர்கள்?" என்று கடுகிக்கும் கொண்டே திரும்பினார்.

பதில் சொல்ல அவரு விவானந்தம் இருந்தாய்தானே அவர் அங்கிருந்து நுழைப்போய் விடுவீருமென்று விதி முனைவளையில் நடந்து விட்டிருந்தார்!

"அடேய்யா! காரென்கு இத்தனை புத்தகமா?"

"ஆமாம்! உன் சத்திரம், நுப்புவும் கதை, உன்னையிற் புத்தகத்தை, எந்த நாவல், இவ்வகை ஹிஸ்டரி, விருகதைத் தொகுப்பு, சிவனியம் செய்த தொகுப்பு, ஏறக்க கதை, நூலம், விருகைக் கதை, ராஜிக்..."

"நேரமாக் கட்டணம் இவ்வது நுமன் என் நிரகன், இம் நுது நுமன் கேட்டுகிறேன் அபுபத்!"

"என் கணவிய் நிரகி க்குரி நடந்துகிறது. உன் நுழந்தகாரை நுதலி மாத பூபுஷன் பிளையப் செத்துக் கொன்றேன், அப்போம் இம் கெட்டுகிறேன் என்னமோ! இவ்வே கட்டு நிரகி பிளையக் கொன்றாய்க்..."

கலியாண கால விசேஷ விற்பனை

காஞ்சிபுரம் பட்டுச் சேலைகள்

மற்றும் பலவித கைத்தறி
தூல் & மில் ஜவுளி ரகங்களுக்கு

மூல விலை விலாஸ்

A. பெரியதம்பி முதலியார் & சன்ஸ்

போன் : 311

183-A & B, காந்தி ரோடு.

காஞ்சிபுரம்-1

என்றும்

கோபால் பல்பொடி

உபயோகியுங்கள் |

தயாரிப்பவர்கள் :

S. P. S. ஜெயம் அன் கோ.

கைக் கெளரிக்கல் ஒர்க்ஸ்

26, சிறுசாப்பாணையத் தெரு, மதுரை-1

[illegible]

1. *Grassroots level* - community level
2. *Local level* - district level
3. *Regional level* - state level
4. *National level* - central government level
5. *International level* - global level

1. 1990 年 12 月 1 日以前
 2. 1990 年 12 月 1 日以前
 3. 1990 年 12 月 1 日以前
 4. 1990 年 12 月 1 日以前
 5. 1990 年 12 月 1 日以前
 6. 1990 年 12 月 1 日以前
 7. 1990 年 12 月 1 日以前
 8. 1990 年 12 月 1 日以前
 9. 1990 年 12 月 1 日以前
 10. 1990 年 12 月 1 日以前

• • •

சொம்பு ஊதா நுழைந்த சொக்கித்
தள. பாசி மன்னர் விடைபெறும் போதும்
யின்னும் சொன்னார்: "தேவீ! பருகலை
விருப்பாதலாய் ஊதா, புதுசாய் மதுவதும்
அவையினை மீளிக்கூடப் போது, தோலாய்
ஒன்றை வாரிப்பவர்க்கு இக்க வேளது வரப்
புந் நான் மட்டும் புறம்பாக நிற்பேன்"
பாண்டியரின் எண்ணிடம் காசகம் போட்டு

வந்தார். இதேப் பறப்பு தாட்டையே கேட
்விட்டோடும் பகத்தயின்நி ஸ்ரீரீயிருப்
பேன். விழிப்பாற்ற என் மகள் ஆகலவையை
அப்போது அத்தம் பாண்டிக் சிழிற் தான
மாதம் வே இதுவ! இது எத்த வசையி
தொடர்! வி துறியிட்டு தாருகனா. வ மனக்
அவர் பிடுங்கித் தாய்ப்பாடக் கேட்க வனக்கு
வனவ உயோ இடுக்கிறது? நான் மகளுக்கு
பிடுங்கினா தனா? அனக்குடைய மனத்
அகக்கலை! மதுவதும் போர் என்னும்
என்னுடைய விருகம் கொழையாடுகிவிட
முடியுமா, தேவீ!"

"பறப்பு நாடி காணும் முதல் போர்
இது! கரையாற்றில் விவற்றி முதலினா
வாட்டுக!"

அரசியல் இறங்கலில் தீவரவு முத்திரை
விட்டது. அடுத்த ஒரு நாளிலைப் போதித்
பொர்ப் பண்ணுதல் தொ. விவது.

புறம்பு மலைகளிலில் வறியாகப் படைகள்
விராமேசத்தூடன் வந்து கோண்டிருந்தன.
ஆயிரமாயிரம் வீரர்கள் ஆயிரமாயிரம்
கிரிகள் பரிகள் கண்களற்ற கொள்கை ! இத்
தலைவர் கண்டு இறுமாந்து வாழ்த்தினர்.
முத்துவே ஊர்க்கோர் கொண்ட பதிலுமே
மக்கள் !

மக்கள் பாம்பாய் போய் பறந்து
பாம்புகள் வீரந்து வந்தது மக்கள் சிவியில்
வறியாக வந்து கொண்டிருந்தன. அதற்கு
பாட்டுவாய்க் கண்ட மக்கள், தலைவர் மண்ணில்
செறித் தருமத்தால் தலைமையிலும் பொருட்டுக்
காயுறாக உருக்கொண்டு இரண்டை அடக்கப்
புறம்புட்டு விட்டதோ என்று கத்தினர்.
கடைபெற்ற வயங்குறைய தடையால் மண்ணை
யிற்தே வெள்ளை !

பொர்ப் பண்ணும் தீண்டு கொண்டு. கிடுகி
தது. போய் வேய்த்த தோல் போர்க்கோய
விரந்துடன் அமர்ந்து காணப்பட்டாய்.
மண்ணை பாசி அப்போது -

திருமென்று பாசிலில் கண்ணில் ஒரு
நிலைப்பு; இரண்டாய் பாசிலில். இரண்டாய்
ஒரு கணம் தின்று பறக்கும் அடக்கத்
தொ. விவது. அடுத்த, கண்ணில் கமறு
வாய்க் தெரிவிருந்து குதிக்காய் பா. அச்சு-

பாணையிலே ஒரு பாசு கொடி! தக்க
கண்ணைப் பெற்ற காரணத்தால் தவிர்ப்பென
இரண்டை குன்றித் தவிக்கும் கண்ணில் போய்
கொருகுதியில் தவிப்பு போகக் காணப்பட்டது
அத்த முயிலைக் கொடி! பாணையைய மறித்
துப் பாசுத்த அத்தக் கொடியைக் காணக்
காண மண்ணை பாசிலில் தெருகு இரக்கத்தால்
கறித்து கொண்டிருந்தது. முயிலைமை காண்புப்
பறம்பு மண்ணில், முயிலைத் தேவதை
யொருகுதிசேட்பாரற்றுப் பாணையில் விழுந்து
விடப்பது போய்க் காணப்படுகிறதே இந்தக்
கொடி! பொர்க்களம் தொக்கிச் சென்ற
இந்த நேரத்தில் இது எத்துணைக்குக் கொடியை
காட்டியாகத் தெரிவித்து...!

வெகுநேரத்துக்கு வெகு நேரமாகச் சித்தித்
தாய் பாசி மண்ணை, அவனுடைய சித்திரைக்
குத் தெளிவாக எதுவும் புலனாகவில்லை. முக்கை
யென்றால் பாசிலே குறிக் கண்ணையிற்தே !
அது ஓர் அநாதை அருகு போய் பாணையில்
படுத்திடுக்கிறதே!

அதற்குள் செங்கத் தலைவர் பரிசைத்
நிகுப்பிக் கொண்டு மண்ணை அடக்க கத்து
நின்றான். பாணையில் படுத்திருக்கும் முயிலைக்
கொடியைக் கண்டதும் அவனுக்குப் பரிந்து
விட்டது.

"மக்கள் பிற்போ ! கொடியை அகற்றி
விட்டுப் பண்ணுதல் தொ. யாமே !"

செங்கத் தலைவரின் வேறு மோனத் தல
மதியாக் செங்கத் தலைவரை உற்று நோக்கிய
மண்ணை, பொருள் பொறித்த புண்ணைக்
கண்ட, "கொடியை அகற்றி விட்டாய் பிறகு
பொர்ப் பண்ணும் எதற்கு? வெற்றி முரண்

எதற்கு?" என்று. இந்த இரு பொருள்
படக்கிய கொடியைக்கிழித் உட்பொருளைச்
செங்கத் தலைவர் பரிந்து கொண்டு மேலாக
யாளுவர்.

எதற்குமேலும் பாசிலில் தெருவி
மண் உதயம் கண்டதோ, கொஞ்சநேரம்
தாமதமாகும் கண்ணிலுக்கு வெற்றி வேலைப்
பாணையோரமாக அருந்த மண்ணில் நட்டு
கிந்தாய். அடுத்து முயிலைக் கொடியை அப்
படம் இரு கரங்காலாலும் கழுவி எடுத்து,
தட்டுவித்த வேலை மீது பாசுச் சென்று
மறித்தாய். கொடி கொடி மீது உதயத்
முயிலைக் கொடி மோகையாலும் கிழித்தது.
அதே நேரத்தில் மண்ணை பாசிலில் இறுமாந்
துப் கொடி முகமாக் விட்டது. அதற்கு
முக்கை அறிவக்கொடி கொடி மீது முயிலைக்
கொடியை மீட்டுப் இருத்தது பொருள் !
அப்படி இரண்டு நேரங்கள், அது கொடியானத்து
முறுகியது. "செங்கத் தா, மண்ணை !
வென்று தா, மதுரைமைய !" என்று கருமம்
கறி விருக்க முடியுமா ?

பாசிலில் கண்ணில் படர்ந்தது நீர்த்திலை !
எனக்கு வித்ததே? எதை வரித்ததே ?

எனத்தின் எண்ணக்கொள் கமறு பாசி
மண்ணை, மணித் தேர் கமறு புறப்பட்டது !

III கி பறம்பின் பணிக்கைத் தலைவரை
காண்புருதின வாய் மண்ணைப் பாசிலில்
பணிக்கைதாது வாய் மண்ணுக்குப் பிற்தொ
படைக்கையையும் வெற்றி மண்ணைப் பாசிலில்
கொண்டிருக்கிறது !

மண்ணைக் கறித் முறுகையிலுக்கு
மதுரைப் படைகள் மீட்டில் மண்ணைப்
புட்டம் பிடிக்கின்றன ! பறம்பு வீரர்கள்
பாண்டிய வீரர்களைப் பதைப்பதைக்க வீரம்பு
அடிக்கின்றனர்; முன்னேறுகின்றனர். கொட்
டைமையப் பிடிப்பிதாடு மட்டு மயலையு
பெட்டை செய்த மண்ணை மண்ணில் ச. ப. கு
கட்டையப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்கிற
வகையில் கொண்டு அவை நெருத்தியுடன்
பாசிலில் வீரர்கள் பாய்த்தோடுகின்றனர் !

போட்டை பிடிக்கிறது : பாண்டியவர்க்
கொட்டை விட்டு விட்டார்கள் ! அருளுய்
அவனுடைய வீரப்பலுத்த கொடித் தேர்
பிடிப்பட்டது !

"என்ன பாசு!" என்று செங்கத் தலைவர்
உறுமியும் :

"அதுவே பாய் !" என்று ஆறுதல்
கொண்டான் மண்ணை பாசி ! வெற்றி முரண்
முறுகியதே. அது போதாதா ?

கொடுதலும் பருநியில் வீரத்தக் பாண்டி
வர்க் கண்ணை அருவதா, விடுவதா என்று
கொண்டவிலை, மண்ணை பாசிலில் ! பாண்டி
விரும்பாய் பாசி கொடை மட்டையற்றப் பாண்டி
மட்டை பருவாரு ?

பாண்டிய தாடு பறம்பிலும் பட்டது !
தருமம் மண்ணைப் பாசிலில் ஆட்டிவைத்த தமிழ்
மண்ணைப் பாண்டிய மக்கள் கிறும்பி வர
வெற்றினர் : ஆறும் பாண்டியன் குடி !

அது சித்திரை உயலகால்கொள் புறம்
சித்திரை உயலகால்கள் என்னில் மரமந்தி
விட்டது : என்னார்கள் பாண்டியவரின்

சூனிகளின்
தேவைகளை
நிறைவேற்றுகிறது

ஒகாஸா

வாழ்வினே வெற்றி காண்பதற்கு
வேண்டிய வலிமையை ஆண்-
னுக்கு அளிக்கிறது ஒகாஸா. வயதான
மிஞ்சிய முதுமையைத் தடுத்து.
ஆரோக்கியத்தைக் கூட்டி இளமைத்
துடிப்பையும் வலிமையையும் மீட்டுத்
தருகிறது ஒகாஸா. உலகெங்கிலும்
இலட்சக் கணக்கான வயது வந்தவ்
கள் இன்று ஒகாஸா சாப்பிடுகிறார்கள்.
இழந்த வலிமையை மீட்டுத் தரும்
நவீன-டானிக் மாத்திரைகள் அவை.

ஒகாஸா-ஹார்மோன-பாக்கிங் கிட்டு-தக்
வண்டி-பெர்லின் தயாரிப்பு.

எல்லா சர்பல மருந்துக் கடைகளிலும்
கிடைக்கிறது. அல்லது நேராகக்
பெறலாம்.

OKASA CO. PVT. LTD.
P. O. BOX 395, BOMBAY-1.

**க்ருஷன் எந்த
வயதிலும் உங்களை
'இளமையோடு'
இருக்கச் செய்கிறது**

க்ருஷன் ஆறு முக்கிய
மாதிரி உப்புக்
களின் செங்கை. இது :

- மூத்திரப்பைகளைக்
கழுவுகிறது
- ஈரம் கெடுதல்
இயக்கம் செல்கிறது
- இரத்தத்தை சுத்த
மாக்க உதவுகிறது
- மனக்கிடை அமை
உதவுகிறது
- தீவிர சக்தியைப்
பெருக்குகிறது
- பரிசெய்துக் கைக்
கிறது
- மூட்டு வலினை
அறைகிறது

க்ருஷன்
சாப்பிட்டு இளமையுடன் இருங்கள்.

K.S.M. TM

(ஸ்தாபிதம் : 1947)

பாலுஸேரி பெனியிட் சிட் பண்ணு பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம்

'பாலுஸேரி பிளாங்ஸ்' 3-விகிதாசதாரி நெடு

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5

தந்தி : 'EVERMANS', போன் : 85834 • தபால்பெட்டி : 414

மத்திய சி. பி.ஐ. 1961 ஆக்ட்டுவுக்கு உட்பட்ட சீட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன
(மத்திய சி. பி.ஐ. சீ. 34 OF 1961)

கீழ்க் காலச் சீட்டுகள்

50 மாதங்கள்

50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTM	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-
LTN	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-
LTO	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-
LTP	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTB	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-

குறுகிய காலச் சீட்டுகள்

25 மாதங்கள்

25 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

சேரும் குறுப்பை விவரித்து எங்கள் விதிவாக்கு எழுதவும்
விவரம் : புது கல்னி - பம்பாய் - பெங்களூர் - கங்கோத்ர

எமது வெள்ளி விழா ஆண்டு
எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை.

உல்லாசப் பயணம்!

நீண்ட நாட்களாக எட்டிப் போய்விட்டது என்று அவர் கோபமாக இருக்கிறார். அவர் கோபத்தை முதலில் தனிக்கே வேண்டும். அடுத்தது தஞ்சை ஜில்லா பெரியம்மா வீடு; சொந்த வீடு; குழந்தை குட்டி கிடை யாது. ஒன்றாக்கட்டை. நாம் போய் விட்டவையே கவகலப் பாக வைத்துக் கொள்வோம்."

"கலக்காமல் இருத்தால்தான்."
"ஏய், கேள்வி இருக்கட்டும்; இரண்டு வார ஏற்பாட்டைச்

சொல்லி விட் டேன். அடுத்த இரண்டு வாரப் பொறுப்பு உன் ளுடையது."

"அவ்வளவு தரம் போய் விட்டுத் திருச்சி யில்கள்ள எங்க ரித்தி விட்டுக் குப் போகாவிட்

டால்'கம்மாவிடமாட்டார்கள். இருக்கிறீர்கள் ஒரு வாரம் தங்கி விட்டு, அங்கேயிருந்து திரு வள்ளூருமேயில் எங்கவி அண்ணா விட்டுக்கு வந்து விட்டால், மங் கிற்கு எவ்வாறாகும் என்பேரில் யிரியம். அது சரி, இப்போ திதர்ஸு பணத்துக்கு எவ்வை செய்பவன்? என் சங்கிலி?"

நீண்ட நாட்களாக மலத்தில் ாறுதிக் கொண்டிருந்த அந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவாகக் கண்ணுவிட்ட மலிந்திரியில் வீட்டுக்குத் திரும் பினான் சேகர்.

கர்ப்பிளவச் சாப் பிட்டுக் கொள்ளே. தனது திட்டத்தை மனனவிட்டான் விவரிக்கலாவுன்.

"இதோ நான், எவ்வளவுபடி திட்டம் போட்டு நாம் இருவரும், ஸ்ரீமாத் - இது குழந்தை தகவில்தான் அழைத்துக் கொண்டு உட்பேசு கலர் களுக்குக் கொட்ட வேண்டும். குழந்தைகளுக்கும் விஷ விட்டு விட்டோம். சரிவாக எண்ணி நாளுக்கு வாரங்கள் விவரித்து வரலாம்."

"ஆமாம், திடீர்னு இப்படிச் சொன்னால் எப்படி? இதுவெல்லாம் பணம் ஏது? அது மட்டுமல்ல, கழுத்தில் சுப்பிலி இல்லாமல் நான் வெளியே கிளம்ப முடியாது. எவ்வளவு நாட்கள்தான் பொறுத்துக் கொள்வது? குழந்தைகளுக்குக் கூடச் சரியானபடி அணி மணி உண்டிட. போகட்டும்; திடீரென்று வாரில்

போய் நிம்மல் அவர்களுக்குக் கெல்லாம் எவ்வை காரணம் சொல்வது?"

"ஏய் பேசிக் கொண்டே போகாதே. இதை யெல்லாம் பற்றிப் படிப்படியாக ஒரு மாதம் யோசனை செய்துதான் இந்தத் தீர்மானத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். என் இஷ்டப் படி இந்தப் பயணம் நடைபெற்றால் உன் சங்கிலி வத்து போய் குழந்தைகளுக்குத் துணி மணிகள் வாங்கலாம். அது போகட்டும், கலர்களைச் சொல்லு. முதலில் குடும்ப கோணத்திலுள்ள என் சித்தப்பா வீடு.

"அந்த அலுவலியக் கலர்களை எல்லாம் உனக்கு எதற்கு? இதைப் பயணம் வெற்றி கரமாக முடித்தால் உன் சங்கிலிப் பிரச்சினை யெல்லாம் தானே சரியாகி விடும். அதெல்லாம் போகப் போகச் சொல்கிறேன். சரி, இவ்வளவுகே எவ்வோருக்கும் முறைப்படி கடிதம் எழுதி விடுகிறேன். நானே இரவு ராமேசுவரம் எக்ஸ்பிரஸில் முதலில் குடும்ப கோணத்துக்குப் புறப்படுகிறேன். ரூபகம் இருக்கட்டும். எல்லாவற்றையும் தவாராக எடுத்து வைத்துக் கொள்."

மீதுதான் சேகர் வரும்போதே டாக்சியை
அழைத்து வந்துவிட்டான். விட்டைப் பூட்டி
விட்டு அத்துடன் தங்கள் குடும்பப் பிரச்சினை
கடையம் உயர்ச்சி தன்னைவிட்டு. மகிழ்ச்சி
புடய கிளம்பினர் அந்தக் குடும்பத்தினர்.

வண்டி ஓடிச் சென்றபிறகு, குழந்தைகள்
இருவரும் துர்வசி வீட்டுக்கு சென்ற
புருத்தாரர்கள். சேகரும் போனதேவது
விட குரவில் உறையாடித் கொண்டிருந்தவர்.

"இதோ பார் சோமதி, அதுவசைத்துக்கு
ஒரு மாத விட போட்டால் உப்பைத் தை
அடவாண்டாக வாய்க்கிக் கொள்ளலாம். அது
சாங்கத்தில் பணர் புரிபவர்களுக்கு அப்படி
ஒரு சமூகம். ஒரு மாதச் சம்பளம் இதோ என்
மையில் இருக்கிறது. ராசி சார்க்காக
தூறு ரூபாய் போக, மீதம் பணத்தை எடுத்த
துக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பி விட்டான்.
அப்படியே அந்தப் பணத்தை பண்டி
அபிசேம் கட்டி உன் சங்கிவினாடினர் வாய்க்கிப்
போட்டு விடுகிறேன். இந்த மாதச் சேகரும்
மீச்சமாகும். எப்படி என் போகலாம்?"

சோமதியின் கண்கள் மகிழ்ச்சியால்
பிரகாசித்தன. தன் கணவருடைய புத்தி
சாஸித்தனத்தைக் கண்டு விவந்தான் அவன்.
தன் கரத்தின் சில காலமாக விடைபெற்ற
பிரத்த அந்தச் சங்கி, மின்னுவதை மான
கேடாக அனுபவித்தான் அவன்.

விடியற்காலம் தேரம். வண்டி ரூம்ப
கொண்டதை அடைந்தது. சித்தம்பன் விடே
எழுந்து வந்திருந்தார்.

"எம்மப்பா இப்படித் திடீர்ப் பிர
யாணம்?"

"ஹி...ஹி... இவன் இத்துப் பணம்
கோவில் எம்மாய் மார்க்கத்தினர். அந்தை
கருக்கும் விட விட்டால் விட்டது. அதனால்
தான் இப்படித் திடீர்னு..." வேலையின்
வார்த்தைகளில் ஏதோ அளவு வரித்தது.

ரூம்பகொண்டதில் வேறு எம்ம இத்தல்
120 நிமி, மாத்திரிக் கோவில்கள் தான். இவன்
வேலையின் ஒரு கோவிலைக் கித்தி. குரல்
கைகள் எம்மோவாரை அழைத்துக்கொண்டு
சென்று வந்தனர்.

சித்தப்பாவின் அன்புப் புத்தி விட்டது
பிரகித்தம். அவருக்குள் மானசீயப் புத்தி
தத்தம் போடுவது பிரகாசம். விட்டது
பெருஞ்சுள் இடம் மாத்திரி இருக்கக்கூடாது.

தனரவில் குப்பை போடக் கூடாது. இதில்
கெட்டாய் தேர் வீரோதம் மாலாலும் சீதா
வும். குப்பைகளுக்கு இடமோ வளர்த்த
வாகம் அவர்கள். குழந்தைகளிடம் இன்
வடிவு திடீர்க்காகத் தான் கண்டபுறமாக
தின்னாததன் பணம் நன்றி உணர் அரம்
பித்தான் சேகர்.

சித்தப்பா திடீரென்று ரொம்பத்துக்குப்
புறம்புட்டு விட்டார். போரூம்போது அவர்
சேகரிடம் கூறிவந்திருந்தது. சேகர் குடும்பம்
உணர் விட்டுத் தன்மையிப் பிறகுதான் அவர்
ஊருக்குத் திரும்புவார் போலிருந்தது.

அன்று அந்தக் குடும்பம் புறம்புடும் தினம்.
கோமதி சேகரைத் தேடி வந்தான்.

"இதோ பாருங்கள். சித்திக்கு தான்
எதாவது சொல்ல வேண்டும். என்ன சொல்
கிறீர்கள்?"

"தம் நவ்நியைத் தெரிவித்துக் கொள்
வோம்."

"வேலும் தன்நி போலுது. ஒரு வாரம்
உட்கார்ந்து வேளா வேலையைக் காப்பிட்டு
ஒருக்கிரேம். ரகுலக்கு ஏராளம் கட்டையார்,
...தாவுக்கு ஒரு மாவாண்டியும்..."

"சரி, தீர்வாகிப் பரதி விட்டாயா?"

"இப்படி என் அளவு..."
"அதெல்லாம் தெரிவாது. இல்லாவிட்டால்
சித்திக்குப் புடவைய ரவிக்கையாவது
வாங்கி விடுங்கள்."

"வேண்டாம். வேண்டாம். நல்ல வேலை!
என்வந்தையையும் கைத்து அவர்கள் போட்
துக்கொண்டதைக் கண்டதால் கண்டு கலிக்க
வேண்டும் என்று சேர்க்கலாமல் இருந்தாயே,
...தீர்வாகி..."

சேகர் அப்பகொண்டம் கடைத் தெருவில்
சித்தி கொண்டிருந்தான்.

ஒருவாறு சித்தப்பா விட்டது விடை
பெற்றுத் தந்தாலும் செல்லும் பக்கத்தில்
செறி அழைத்தார்கள் சேகர் தம்பதிகள். நன்றி
தாவுவிடுகிறது அருவிலுள்ள விராமத்துக்கு
மற்றொரு பக்கம். பெரியம்மாவின் விட்டைத்
கேடிக் கொடுப்பித்தபோது பக்கம் பக்கம்
விரண்டு வளி அவிவிட்டது. பண்ணை விட்டு
இரங்கியதும் குழந்தைகள் தச்சிக்க அழம்
பித்தான் பக்கங்கள்.

"இதோ பார், பெரியம்மாவின் ஊருக்கு
வந்துவிட்டோம். இந்து நிமிஷத்தில் பெரி

மமலெழுகுத்தி

யம்மா வீடு வந்து விடும். போனவுடன் இவ்வாயப் போட வேண்டியதுதான்" என்று கோமதி குழந்தைகளைச் சமாதானம் செய்து அழைத்துக் கொண்டு வந்தாள்.

பெரியம்மா வீட்டைக் கண்டு பிடிப்பதில் எந்தச் சிரமமும் இடையே செலவுக்கு. பெரியம்மாவிடம் வயதுநாள் அறுபதிலிருந்து எழுபதுக்கு வந்திருந்தது. குழந்தைகள் தொடர் தாயாகவுள்ள அழகுநாள் தேவா.

தொண்டி ஒரத்தில் பேசினவா முக்கி ருமதியவாறு கட்டியில் படுத்திக் கிடத்தான். மெட்டியிருந்து கடிக்கப் பந்த அலிசு கிடமா, பெரியம்மா அழகு நாட்கள் சொல்லிக் கேட்டதாலோ தெரியவில்லை.

இப்போது அம்மான் சமைப்பவராகிவிருந்து வெளியே வந்தவன், தூவியில் ஒரு குழியாக நித்பனாகக் கண்டு மீறியிருந்தான், சமாளித்துக் கொண்டான்.

"நீங்கள் என்ன எங்கே வந்தீர்கள் அரிசோன்?"

"தாய்கள் மெட்டிரான், இது எங்கள் பெரியம்மா. அம்மாவோடே சேர்ந்த அக்கா. என்மேல் உரிசா இப்போது தாய்கள் வருவதாகக் கருதிக் கொட்டிவிட்டேன்?" தடுமாறியவன் போன். குழந்தைகள் கொண்டு. தொண்டி ஒரு பக்கம். அவர்கள் பரி எல்லாம் மீறிவிட்டது. கோமதி விழித்தான். தாய்களிடமான நிலம். சட்டென்று சமாளித்துக் கொண்டான்.

"பாட்டி, சீக்கிரம் அடுப்பைப் பதற விடுவீர்களா. ஒரு குழம்பை வைத்துச் சாதத்தை வடிவாக்கோ" - அந்த ஒன்றைக் கிடைப்பதற்குப் பெரியம்மாவிடம் தண்ணீரைக் கிட்டு வந்தது. சேத்து கொண்டு சீக்கிரம் வந்தது. இப்போதுதான் மறக்கத் தடையாகக் கண்ணாடிகளில் பார்த்து விட்டான். வந்தவன் உடைய அலகாரம் சேத்து விறல்யில் மனத்தில் "அருட்" கையிற்று.

கோமதி சேவரைத் தனியே அழைத்தான். "இதோ பாராடுவீளா, இந்தக் கிராமத்தில் எங்கேயாவது காய்ச்சிக் கண்ட தெருட்டில் ஏதாவது இருந்தால் குழந்தைகளை அழைத்துச் சென்று ஏதாவது காய்ச்சிக் கொடுப்போ" என்றான்.

அடுத்த நிமிஷம் "பாண்டல்" மட்டிக் கொண்டு பன்னிரண்டு மணி வேளையில் ஒவ்வொரு கையிலும் ஒவ்வொரு குழந்தை வயப் பிடித்துக் கொண்டு சேர், அந்தக் கிராமத்தை விரைவாக வந்து கொண்டிருந்தான்.

கோமதி சமைப்ப அந்தஸ்தில் யாராடிக் கொண்டிருந்தான். தூரத்தால் ஒரு காரமாக அவதிக்பட்டுக் கொண்டிருந்த பெரியம்மாவின் பாட்டி மெல்ல மெல்ல அவர் கருவடை வகுக்கைய அறிவித்துப் புரிய வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சேர் உள்சை வருவதற்கும் பெரியம்மா கண் விழித்து எழுந்து அமருவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

"சோன்கியமா பெரியம்மா?" என்று உண் ரீதியாகக் கேட்பதே தவறு என்று பட்டது சேருக்கு. முக்கி ருன்கி கொண்டு பெரியம்மா பேச ஆரம்பித்தான்.

"தன் வேலை பண்ணுகப் பார்த்து. உங்களை அனுப்பினார். விவசாயப்படு போல் ஒரு காரம் ஆகிறது. என் துடிமே

தெரியலை. த் போய்த் தஞ்சாவூரிலிருந்து சரிமா டாக்டரை அழைப்பீண்டு வா. அவர் இந்தக் குழப்பத்துக்கே வைத்தியர். அவர் வந்தால் போதும். பாண்டல் குட்டி மூலிகை எழுத்து உட்கார்ந்து விடுவீர்கள்." - அந்தக் குழப்பத்தின் காரணமாகப் பெரியம்மா மட்டும் காணே இருந்தான் என்ற விவர்ப்பாடு. அந்த வைத்தியர் எப்படி இந்தப் பெரியம்மானை பாண்டல் குட்டியாக மாற்றப் போகிறார் என்ற ஆராய்ச்சியில் கருபட்டான் சேர்.

"பெரியம்மா! சாப்பிட்டு விட்டுப் போகிறேன்!" வாசற்பாளையில் நின்று கொண்டிருந்த கோமதியைப் பார்த்து, சேர் பற்களை உதறவேண்டு கடித்து ஒருவருக்கும் தெரிந்திருக்க தியாயம் இல்லை.

தஞ்சாவூருக்குப் போன பிறகுதான் தெரிந்தது. குடும்ப டாக்டர் சரிமா ஊரிலேயே சிற்பல டாக்டர் என்று. விட்டு வாகனம் இரண்டு மூன்று தினம் கொண்டிருந்தது. சேர் உண்மையில் டாக்டர் வந்தவரை அங்குக் கொண்டு விட்டார்.

ஒரு டாக்டரின் பிடித்து டாக்டருடன் விட்டுக் வந்து மறுபடியும் டாக்டரை அனுப்புவதற்கு இருப்பதைத் தூய். ஒரு பெரிய மருத்துப் பட்டியலாகக் கொடுத்து அவர்களும் உடனே கார்டு வேண்டும் என்று கூறிவிட்டார் டாக்டர். அதே டாக்டரின்மேலே தஞ்சாவூருக்கு வந்து மருத்துவக் காரங்களுக்கொரு திரும்பினால் சேர். மருந்துகளைப் பார்த்து உடனேயே தீர்மானம் பெரியம்மா பாண்டல் குட்டியாக மாற்றான். அந்தச் சேர் பற்களை உதறான். அந்தச் சேர் பெரியம்மாவிடம் இவ்வளவு பெரிய வீட்டில் பணம் இருக்குமில் ஒருவருக்குமே தெரியவில்லை. உட இருந்த டாக்டர் வேண்டும் நிழல்க் தேடி ஒண்ட வந்தவன். பெரியம்மாவுக்கொரு டாக்டர் போன பிறகு தூய்மையாக அசை. எப்படிப் எல்லாம் ஒன்றாக வந்து சேரவே போல தூய்மையாகச் செய்து விட்டான். பணத்தைப் பற்றிச் சேர் பேச நினைத்ததால் தூய்மையாகக் கண்டதையும் தூய்மையாகக் கொண்டான் அந்தப் பெரியம்மா. பல்பைக் கடித்துக் கொண்டு ஒரு காரம் ஒட்டுவதற்குச் சேர் கையில் இருந்த பணத்தில் தூய் குப்பை கரை செவ்வறித்து விட்டது.

சேர் குடும்பம் திருச்சிக்குப் புறப் பட்டது. பெரியம்மா இன்னும் பாண்டல் குட்டியாக மாறுததால், பருக்கையிலிருந்த வாதே விட்டபித்து விட்டான். தஞ்சாவூர் கிட்டவேறுக்கு வரும்போது, மான ஆறு மணி. திருச்சி செல்லும் எக்ஸ் பிரஸ் தின்றுகொண்டிருந்தது. சேர் அவரம் அவரமாக புகைபெட்டிகள் காரங்கி வருவதற்கும் வண்டி புறப்படுவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

திருச்சியில் கோமதியின் சித்தி வீட்டைக் கண்டு பிடிப்பது அந்தச் சிறிய சந்தில் மிகவும் சிரமமாக இருந்தது. சித்தி, சித்தப்பா இருவரும் மிகவும் பிரியமாக இருந்தார்கள். அங்கு ஒரு காரம் உண்மையில் ஒட்டி விட்டான் என்று கண்குடும்ப போட்ட சேர், அருகிலிருந்த ஸ்ரீரங்கம். திருவாரூர்க்காவல். சேவரம், கயலூர், விராமியை - இப்படி ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துவிட்டு வந்தான்.

நாளுக்கு நாட்கள்தான் ஓடிவிருக்கும். திடீரென்று நித்திரையின் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒரு மாத விடுமுறையில் அங்கு வந்து இறங்கி இருக்கள். இடநெருக்கடி வேறு. சேக் குடும்பம் தானாகவே விடைபெற வேண்டியதாயிற்று.

கைகிருப்பைக் கணக்குப் போட்ட சேக் ஒரு அலசர முடிவுக்கு வந்தான்.

"கேரமதி! இன்ன இரவு வண்டியில் சென்னைக்கு திரும்ப வேண்டும்."

"திருவண்ணாமலை? அன்னா கிறி?"

"திருவண்ணாமலை ஆவிரமத்தில் போல் பிரத்தமமாகத் தங்க வேண்டியதுதான். நீ இப்போது விளம்பப் போகிறாயா இல்லை?"

சேகரமதி நடுங்கி விட்டாள். எப்படியிருந்தால் என்று, கணக்குத் திரும்பியதும் சங்கமி வந்துவிடும் என்று கூடவே மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள். குழந்தை களுக்கோ சொல்ல முடியாத வருத்தம். சென்னைக்குப் போனால் "போர்" அடிக்கும். அவர்களில் பொறுத்தவரை, சேகருக்கோ எவ்வாறோ படுதோல்வி.

மறுநாள் சென்னைக்குத் திரும்பியது அந்தச் குடும்பம்.

கிட்டிலுள் குறைந்ததும் கிட்டிக் சென்ற பிரச்சைகள் எவ்வாறு அவ்வைக் குற்றது கொண்டு விட்டன. சம்பவத்தை முன்பணமாக வாரம்பிவிட்டதால் அடுத்த மாத்த

மையும் வராது. பிரச்சைகள் எதுவும் தீராத நிலையில் சென்று வந்த பயணத்தையும் எண்ணிப் பார்த்தான் சேக். அது உயர்வாக சப் பயணமாகவா இருந்தது? எவ்வாறோ அனுபவமும் என்ற முடிவுக்கு அவன் வந்த தன்னைத் தானே தொத்து கொண்டபோது, காசயில் தபால்காரர் குரல் கேட்டது. கடிதம் திருவண்ணாமலை விரித்து வந்திருந்தது. கடிதத்தைப் பிரித்து மெதுவாகப் படித்த சேக். பலத்த குரலில் அறிவித்தான்.

"கோமதி! நீ திருவண்ணாமலை போகவில்லை என்று வருத்தப்பட்டது உன் அன்னா மன் லிக்கு எப்படியோ தெரிந்து விட்டது. அவர்கள் உடனே புறப்பட்டு வருகிறார்கள். உன் அன்னா பின்னாக்குக் கண்ணில் ஏதோ கோமாளம். சென்னைமீது நம் பிடிப்புத் தந்திப் பிரபல டாக்டரிடம் காண்பித்து, சிகிச்சை செய்து கொள்ள வேண்டும். நாளை காலை திருத்தெய்வேலி எக்ஸ்பிரஸில் வருகிறார்கள்."

குழந்தைகள் மகிழ்ச்சியால் குதித்தன. கோமதி உணவகின் முகத்தைப் பார்த்தாள். சேகரின் முகத்தில் எத்த விதமான பிரதிபலிப்பும் இல்லை.

கோமதியின் கவனி - அது இன்னும் சில காலத்துக்கு நிம்மதியாக "பண்ட" ஆயினால் இருக்க வேண்டியதுதான்; எவ்வளவு மாநல் கணை, வருஷங்களோ தெரியாது.

படித்துப்பாருங்கள்

விவான மத்திரந்தங்கள்

தேவர்களுக்கும் பிதிரர்களுக்கும் மனிதன் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைச் செவ்வனே செய்வதற்கும், தாம் வாரும் சமூகத்துக்கு நன்மை பலக்கவுமே இவ்வறம் என்பது வைதிக மதத்தால் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. அது வெறும் பெறதிக, வெறவிக இச்சைகளை அடிப் பட்டவாகவோ குறிக்கோலாகவோ கொண் டது அல்ல. ஆதம் கேடும்மே அதன் அடிப் படை. ஆதம் காஷாத்தகாரமே அதன் குறிக்கோள். இவ்வாறு ஆதம் தவறுக்காக அமைத் தாலும் அது சமூகத்துக்கும் பலன் தருகிறது; மனிதயின் இயற்கை செயல்களையும் பூர்த்தி செய்கிறது; தேவ, பிதிரர்களுக்கும் தவன் தருகிறது. இப்படிப்பட்ட மகத்தான தொக் கத்தில் அமைந்த வைதிகமான விவானத்தில் உள்ள சட்டங்களும், மத்திரந்தங்களும் மிகுந்த அர்த்த புஷ்ப வாய்த்தவை. மனித இயல்பு களையும் மனித வாழ்வையும் வெகு தூண்டுக மாக, காரிய தோக்கோடு பார்த்து, ஏதே வேண்டியவற்றை ஏற்று, தள்ள வேண்டிய வற்றைத் தள்ளி உயர் தன்மை பெற உபாயமாக இந்த மத்திரந்தங்களை விசேஷம் தந்துள்ளனர்.

இவ்வறம் நன்மை பற்ற தயிரில் உலிய மேற் கொள்ளுடன் காலகாலமே தர்மராகாமணி ப்ரி கே. பாலகப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் "காமகோடி பிரதிப"த்தில் தொடராக எழுதி வந்தார்கள். ஆங்காங்கு ஆங்கிலத் திறம் கிளக்கங்கள் கொடுத்திருந்தார்கள். அது இப்போது ஆரம்ப நூல் வடிவம் பெற் திருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூறிய விஷயம்.

இத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த உலி வேங்கடாத்தவர், "உபநயனமும் கவிவா னமும் வெளும் திருவிழாவாகி விட்டனவே" என்று தமது "விசய் நுணுதல் சம்பூ"வில் வருத்தமிருள். இன்னு நிலைம கேட்கவே வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் ஒரு சில வதவரர்களேனும் இந்த அரிய நூலைப் படித்து, பரம புனிதமான விவாக மத்திரந் களின் பொருள் அறித்தால் - இவ்வறத்திலும் அத்தப்படி ஒழுங்கில் - காவஞ்சென்ற தர்ம ரகாமணியின் ஆன்மா நன்றும்.

இந்த நூலில் - முக்கியமாக வேத மத் திரந்தங்களைக் கொண்ட நூலில் - அக்கப் பிழைகள் காண்பது வருத்தத்துக்குரியது. 96ம் பக்கத்து விஷயம் அப்படியே 97ம் பக்கத்திலும் மறுபடியும் காணப்படுகிறது. அடுத்த பதிப்பில் மிகவும் கூர்ந்து பரிசீலித்து அக்கப் பிழை இவ்விதம் கவனியிட வேண் டும். "மத்திரந்தங்களை எழுதிப் படித்துப் புரடும் பண்ணக் கூடாது. காதால் கேட்டுக் கேட்டு, காவால் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியே பட்டம் பண்ண வேண்டும்" என்ற விதியைப் பண்ணாவிடும் ஆண்டுகளாக அப்பியெடுத்து வத் திருப்பதன் நிலையம் இவ்விதத்து புரிவிறது.

இத்தாறு விவாக காவத்தில் தருவதற்குரிய அப்பியெழு என்று சொல்லக் கூடாது. விவாக ம கிச்சயண உடனியே வத வரர்களுக்கு அன்பணியமாக வழங்கிலும் படித்துப் பொரு ளுணர்ந்து பயனடையலாம்.

வேலியில் ப்ரி காமகோடி கோசந்தானம், 1, பிபிராங்கி லோஸப் தெரு, சென்னை-1; கிளை ரூ. 3.00.

‘கிமன’ இதுதான் காவல்தொண்டர் ஸ்ரீ தங்க நகர சரிமா அவர்களால் பற்றிய குறிப்பினைப் பாடித்தெய்வம்.

“மகா கவி பாரதியாருடைய கருவியில் பழநாள் வாய்ப்புப் பெற்று அமைந்தவை பழநாள் விழையுதல் பாரதி பிரகராணயம் கருவாயில் பாரதியாரின் நூல்கள் அழித்துவிட்டாலும் காப் பார்த்தப்பட்டன” என்று எழுதிவிடுப்பது சரியல்ல.

பாரதியார் இறந்தவுடனேயே, அவரது மனைவியாரால் செலுக்கப்பட்டது காப்பாற்றி வரப்பட்ட கைப்பிரதியைச் சென்னைக் குய் வொரு தலைப்புக்கும் குய்வப் பிரித்தெடுத்துப் புத்தக வடிவில் முதல் முதலாக அச்சிட்டு ஏற்றியவர் காவல்தொண்டர் கடைபம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ. அப்பாதுரை அய்யர் அவர்கள். இவர் ஸ்ரீமதி சென்னைப் பாரதி அவர்களின் சொந்தத் தளையாடல்; பாரதியார், அரசித்தகோஷ் இவர்களுடன் தம் வாழ்நாளில் பெரும் புகழினையே செலவிட்டவர். பாரதி பிரகராணயம் என்று திருவியவரும் ஸ்ரீ அப்பாதுரை அய்யர் அவர்களே. புத்தகங்கள் தென்வித்தியா முழுமையும் தங்கு வித்தியையாவின்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஸ்ரீ அப்பாதுரை அய்யர் அவர்கள் அதை விட்டுச் சென்றதும், ஸ்ரீ நவீனா சரிமா ஸ்ரீமதி சென்னைப் பாரதி அவர்களுக்கு உதவியாகப் பாரதி பிரகராணயத்தைப் பதிவிறத்து விட்டார்.

சென்னை-44

23-7-71

கே. எம். சுந்தரராமன்

அமைச்சர் இராஜாராம் பேச்சுவழியில் பல் தேவிய மலக் கொள்ளலில் முக்கிய நோக்கம், மக்கள் நலம், தொழிலாளர் நலம்; பிரதான இலாப நஷ்டக் கணக்கு என்று கூறியவையார். இப்பொழுது அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விதம் என்னுக்கு முன்னுடையா என்று இருந்தாலும் தனிவாள் துறையில் இரண்டு வாரத்தால் வாய்க்குறிகள். மேலும் தனியார் பன் திறுவனங்கள் பொது மக்களுக்கு மிகுந்த சௌகரியங்களைச் செய்து தருகின்றன. பஸ்கள் தங்கள் தினமும் உள்வன. அரசாங்கத்துக்கு ஏதப்பட்ட வரி கட்டிய பின்னும் இயாபம் கண்டு தவறு

வசதிகளும் செய்து தருகின்றன மக்களுக்கு. போட்டி, இத்தாங்குதல் தரம் கூடும். அரசு வர் பஸ்களில் திறமே முதலில் மனத்தில் வெறுப்பைத் தோற்றுவிக்கிறது. அது கிறும் ஈனவென மலக்கம் தருகிறது. அது பொருள் வழியில் உள் மரங்கள் பட்டுவிடுமென உதல் புனகவின் தன்மை உள்ளது. அரசியல் பஸ்கில் பிரயாணம் செய்தால் குறித்த இடத்துக்குப் போய்ச் செருவோயா என்ற தம்பிக்கையுள் இக்கல். இத்த நிலைமையில் மக்களவற்றையும் அரசே ஏற்று நடத்தப் போகிறதுதாம். தீவிரதானை மனம் நடுக்கம் கொல்கிறது.

கொல்கத்தா-14

23-7-71

சி. கே. ரீஷுத்துரை

கிட்டத்த 15-7-71 தேதிய “நவீனா”
அரசாங்க வெளியீட்டில் (மாத்திரமுறை) “தன்மை கட்டுகிறார் பாலம்” என்ற தொகையின், செந்தில் எழும் மாணவன் பள்ளி செவ்வழித் தனித்த, நிரம்பப்பட்ட கொட்டகையில் காட்சிக்கான புகைகட்டு விகக் கள்ளச் சந்தையில் விற்று அபிவிருத்தி கெடக்கும் வருவாயைப் “பிச்சைக்காரர் திதி”க்கு அளிப்பதாகப் பெருமையுடன் தயாரிட்ட கருவியை. கொள்ளப்பட்ட பணத்தைத் தானம் செவ்வழி என்ன பெருமை! மக்களுக்கு தவறு செய்களைப் பரம்ப வேண்டிய பொறுப்புள்ள அரசாங்க ஏன். அதுவும் குறிப்பாக மாணவன் கருதா வத்திடம் தன் செவ்வழி வளர்க்க வேண்டிய அரசு. இம்மாதிரியான கதைகளை வெளியிட்டால், அதைப் பாடிக்கும் மாணவன் கருதாமல் எவ்வாறு உருப்படும்?

திருச்சிராப்பள்ளி

28-7-71

கே. அண்ணாதுட்டி

தேடியோவில் கிரிக்கெட் கமென்டரீயை
மிகுந்த ஆவதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அறிபொது நடத்த முடிந்த இப்பொழுது - இத்தியா முதல் மென்ட் வர்ணனை வந்ததால் அத்தனை ஆவதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். வாய் கமர் ஒன்பதாவது இருக்கும். என் தாவார் கேட்டார்கள்: “என்னடா, தேடியோ அருகிலேயே நகரம் செல்லுது” தங்கள் எல்லாகும் தாங்க வேண்டாமா?”

“கிரிக்கெட் கர்ணனைவைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன், அப்பா!” என்றேன்.

“தங்களுக்கு விளையாட்டாளர்கள், பொ. இத்த ராத்திரி வேலைவில்கட என்ன கிரிக்கெட் விளையாட்டு வேண்டியிருக்கிறது?” என்று என் தாவார் அறுத்துக் கொண்டதைக் கேட்டதும் நான் அடக்க முடியாமல் சிரித்தேன்.

திருவள்ளூர்

28-7-71

ஏ. சங்கரன்

பாசம் வாசம்
நாகரீதம் வாசம்

தாவண்கள்

சென்னை/காட்டன்ஸ்

இ தாவண்கள் வாசலில் உள்ளது - வசதியான இடத்தில் உள்ளது - வசதியான இடத்தில் உள்ளது

100. 400. 8 700

Who cares if your hair is different?

Sunsilk cares – with 3 special shampoos

Pick the one that's perfect for you

Sunsilk Lemon Shampoo

For Greasy Hair: Gently washes out excess grease... gives you days of clean, bouncing, silken hair.

Sunsilk Tonic Shampoo

For Dry Hair: Contains Allantoin to nourish your hair... revives that silken lustre, leaves hair softly glowing.

Sunsilk Beauty Shampoo

For Normal Hair: Perfectly balanced to keep your hair in beautiful condition, weaving silk into every strand.

Sunsilk - more than a shampoo,
a cosmetic for your hair

